

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj Pn-170/2021-160

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sucu pojedincu Adriani Puž, u pravnoj stvari tužiteljice Gordane Begić, OIB: 91831030550, iz Crikvenice, Kralja Tomislava 132, koju zastupa punomoćnik Marin Barić, odvjetnik Odvjetničkom društvu Barić i Miletić, u Rijeci, protiv tuženika SPECIJALNA BOLNICA DR. NEMEC, Matulji, Cesta Dalmatinskih brigada 30/a, OIB: 33728852158, koju zastupa punomoćnik Tomislav Brguljan, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vukić i partneri, u Rijeci, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 9. lipnja 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, temeljem odredbe čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje ZPP-a) 23. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Tuženiku SPECIJALNA BOLNICA DR. NEMEC, Cesta dalmatinskih brigada br.30/a, Matulji, OIB 33728852158 nalaže se isplatiti tužiteljici GORDANI BEGIĆ iz Crikvenice, Ulica Kralja Tomislava br. 132, OIB 91831030550 s osnova neimovinske štete iznos u visini od 43.400,00 EUR u roku od 15 dana, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30.prosinca 2013. pa do isplate po stopi propisanoj Zakonom o obveznim odnosima, a s osnova imovinske štete iznos od 6.701,56 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama do isplate i to po sljedećoj dinamici:

a) za razliku plaće tužiteljice u periodu 02. mj. 2008. do 09. mj. 2010. g.:

- za mjesec 02/2008 iznos od 72,34 €, dospijeće 07.03.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2008 iznos od 72,34 €, dospijeće 08.04.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2008 iznos od 52,05 €, dospijeće 08.05.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2008 iznos od 52,05 €, dospijeće 06.06.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2008 iznos od 72,34 €, dospijeće 08.07.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2008 iznos od 31,76 €, dospijeće 08.08.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,

- za mjesec 08/2008 iznos od 72,34 €, dospijeće 09.09.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 09/2008 iznos od 52,05 €, dospijeće 09.10.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 11/2008 iznos od 34,66 €, dospijeće 09.12.2008., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 02/2010 iznos od 10,54 €, dospijeće 09.03.2010., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- c) na ime naknade dospjele tuđe (nemedicinske) pomoći i njege iznos od 5.600,00 EUR-a od dana donošenja presude, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata koje teku sve do isplate,
- d) na ime materijalnih troškova iznos od 579,09 EUR, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata od dana donošenja presude, koje teku do isplate, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se tužiteljica sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva do ukupnog iznosa na ime neimovinske štete u iznosu od 250.134,93 EUR, te imovinske štete do ukupnog iznosa od 63.089,29 Eur zajedno sa zakonskim zateznim kamata od 30. prosinca 2007. do isplate:

- b) po izračunu izgubljene zarade tužiteljice u periodu 12. mj. 2010. do 06. mj. 2028., dospjele iznose kako slijedi:
- za mjesec 12/2010 iznos od 318,19 €, dospijeće 10.01.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 01/2011 iznos od 317,40 €, dospijeće 01.02.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 02/2011 iznos od 316,60 €, dospijeće 01.03.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 03/2011 iznos od 315,82 €, dospijeće 01.04.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 04/2011 iznos od 315,03 €, dospijeće 01.05.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 05/2011 iznos od 314,24 €, dospijeće 01.06.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 06/2011 iznos od 313,46 €, dospijeće 01.07.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 07/2011 iznos od 312,68 €, dospijeće 01.08.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 08/2011 iznos od 311,90 €, dospijeće 01.09.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 09/2011 iznos od 311,12 €, dospijeće 01.10.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 10/2011 iznos od 310,34 €, dospijeće 01.11.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
 - za mjesec 11/2011 iznos od 309,57 €, dospijeće 01.12.2011., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,

- za mjesec 12/2011 iznos od 308,80 €, dospijeće 01.01.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2012 iznos od 308,03 €, dospijeće 01.02.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2012 iznos od 307,26 €, dospijeće 01.03.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2012 iznos od 306,49 €, dospijeće 01.04.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2012 iznos od 305,73 €, dospijeće 01.05.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2012 iznos od 304,97 €, dospijeće 01.06.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2012 iznos od 304,21 €, dospijeće 01.07.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2012 iznos od 303,45 €, dospijeće 01.08.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2012 iznos od 302,69 €, dospijeće 01.09.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2012 iznos od 301,94 €, dospijeće 01.10.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2012 iznos od 301,18 €, dospijeće 01.11.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2012 iznos od 300,43 €, dospijeće 01.12.2012., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 12/2012 iznos od 299,68 €, dospijeće 01.01.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2013 iznos od 298,94 €, dospijeće 01.02.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2013 iznos od 298,19 €, dospijeće 01.03.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2013 iznos od 297,45 €, dospijeće 01.04.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2013 iznos od 296,70 €, dospijeće 01.05.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2013 iznos od 295,96 €, dospijeće 01.06.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2013 iznos od 295,23 €, dospijeće 01.07.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2013 iznos od 294,49 €, dospijeće 01.08.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2013 iznos od 293,76 €, dospijeće 01.09.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2013 iznos od 293,02 €, dospijeće 01.10.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2013 iznos od 292,29 €, dospijeće 01.11.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2013 iznos od 291,56 €, dospijeće 01.12.2013., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,

- za mjesec 12/2013 iznos od 290,84 €, dospijeće 01.01.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 01/2014 iznos od 290,11 €, dospijeće 01.02.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 02/2014 iznos od 289,39 €, dospijeće 01.03.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 03/2014 iznos od 288,67 €, dospijeće 01.04.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 04/2014 iznos od 287,95 €, dospijeće 01.05.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 05/2014 iznos od 287,23 €, dospijeće 01.06.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 06/2014 iznos od 286,51 €, dospijeće 01.07.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 07/2014 iznos od 285,80 €, dospijeće 01.08.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 08/2014 iznos od 285,08 €, dospijeće 01.09.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 09/2014 iznos od 284,37 €, dospijeće 01.10.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 10/2014 iznos od 283,66 €, dospijeće 01.11.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 11/2014 iznos od 282,96 €, dospijeće 01.12.2014., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 12/2014 iznos od 282,25 €, dospijeće 01.01.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 01/2015 iznos od 281,55 €, dospijeće 01.02.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 02/2015 iznos od 280,85 €, dospijeće 01.03.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 03/2015 iznos od 280,15 €, dospijeće 01.04.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 04/2015 iznos od 279,45 €, dospijeće 01.05.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 05/2015 iznos od 278,75 €, dospijeće 01.06.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 06/2015 iznos od 278,05 €, dospijeće 01.07.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 07/2015 iznos od 277,36 €, dospijeće 01.08.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 08/2015 iznos od 276,67 €, dospijeće 01.09.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 09/2015 iznos od 275,98 €, dospijeće 01.10.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 10/2015 iznos od 275,29 €, dospijeće 01.11.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 11/2015 iznos od 274,60 €, dospijeće 01.12.2015., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,

- za mjesec 12/2015 iznos od 273,92 €, dospijeće 01.01.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2016 iznos od 273,24 €, dospijeće 01.02.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2016 iznos od 272,56 €, dospijeće 01.03.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2016 iznos od 271,88 €, dospijeće 01.04.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2016 iznos od 271,20 €, dospijeće 01.05.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2016 iznos od 270,52 €, dospijeće 01.06.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2016 iznos od 269,85 €, dospijeće 01.07.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2016 iznos od 269,17 €, dospijeće 01.08.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2016 iznos od 268,50 €, dospijeće 01.09.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2016 iznos od 267,83 €, dospijeće 01.10.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2016 iznos od 267,17 €, dospijeće 01.11.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2016 iznos od 266,50 €, dospijeće 01.12.2016., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 12/2016 iznos od 265,83 €, dospijeće 01.01.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2017 iznos od 265,17 €, dospijeće 01.02.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2017 iznos od 264,51 €, dospijeće 01.03.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2017 iznos od 263,85 €, dospijeće 01.04.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2017 iznos od 263,19 €, dospijeće 01.05.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2017 iznos od 262,54 €, dospijeće 01.06.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2017 iznos od 261,88 €, dospijeće 01.07.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2017 iznos od 261,23 €, dospijeće 01.08.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2017 iznos od 260,58 €, dospijeće 01.09.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2017 iznos od 259,93 €, dospijeće 01.10.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2017 iznos od 259,28 €, dospijeće 01.11.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2017 iznos od 258,63 €, dospijeće 01.12.2017., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,

- za mjesec 12/2017 iznos od 257,99 €, dospijeće 01.01.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2018 iznos od 257,34 €, dospijeće 01.02.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2018 iznos od 256,70 €, dospijeće 01.03.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2018 iznos od 256,06 €, dospijeće 01.04.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2018 iznos od 255,42 €, dospijeće 01.05.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2018 iznos od 254,79 €, dospijeće 01.06.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2018 iznos od 254,15 €, dospijeće 01.07.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2018 iznos od 253,52 €, dospijeće 01.08.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2018 iznos od 252,89 €, dospijeće 01.09.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2018 iznos od 252,25 €, dospijeće 01.10.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2018 iznos od 251,63 €, dospijeće 01.11.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2018 iznos od 251,00 €, dospijeće 01.12.2018., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 12/2018 iznos od 250,37 €, dospijeće 01.01.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2019 iznos od 249,75 €, dospijeće 01.02.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2019 iznos od 249,12 €, dospijeće 01.03.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2019 iznos od 248,50 €, dospijeće 01.04.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2019 iznos od 247,88 €, dospijeće 01.05.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2019 iznos od 247,27 €, dospijeće 01.06.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2019 iznos od 246,65 €, dospijeće 01.07.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2019 iznos od 246,03 €, dospijeće 01.08.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2019 iznos od 245,42 €, dospijeće 01.09.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2019 iznos od 244,81 €, dospijeće 01.10.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2019 iznos od 244,20 €, dospijeće 01.11.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2019 iznos od 243,59 €, dospijeće 01.12.2019., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,

- za mjesec 12/2019 iznos od 242,98 €, dospijeće 01.01.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2020 iznos od 242,38 €, dospijeće 01.02.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2020 iznos od 241,77 €, dospijeće 01.03.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2020 iznos od 241,17 €, dospijeće 01.04.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2020 iznos od 240,57 €, dospijeće 01.05.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2020 iznos od 239,97 €, dospijeće 01.06.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2020 iznos od 239,37 €, dospijeće 01.07.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2020 iznos od 238,77 €, dospijeće 01.08.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2020 iznos od 238,18 €, dospijeće 01.09.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2020 iznos od 237,58 €, dospijeće 01.10.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2020 iznos od 236,99 €, dospijeće 01.11.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2020 iznos od 236,40 €, dospijeće 01.12.2020., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 12/2020 iznos od 235,81 €, dospijeće 01.01.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2021 iznos od 235,22 €, dospijeće 01.02.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2021 iznos od 234,63 €, dospijeće 01.03.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2021 iznos od 234,05 €, dospijeće 01.04.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2021 iznos od 233,47 €, dospijeće 01.05.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2021 iznos od 232,88 €, dospijeće 01.06.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2021 iznos od 232,30 €, dospijeće 01.07.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2021 iznos od 231,72 €, dospijeće 01.08.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2021 iznos od 231,15 €, dospijeće 01.09.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2021 iznos od 230,57 €, dospijeće 01.10.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2021 iznos od 229,99 €, dospijeće 01.11.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2021 iznos od 229,42 €, dospijeće 01.12.2021., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,

- za mjesec 12/2021 iznos od 228,85 €, dospijeće 01.01.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2022 iznos od 228,28 €, dospijeće 01.02.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2022 iznos od 227,71 €, dospijeće 01.03.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2022 iznos od 227,14 €, dospijeće 01.04.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2022 iznos od 226,57 €, dospijeće 01.05.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2022 iznos od 226,01 €, dospijeće 01.06.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2022 iznos od 225,45 €, dospijeće 01.07.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2022 iznos od 224,88 €, dospijeće 01.08.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2022 iznos od 224,32 €, dospijeće 01.09.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2022 iznos od 223,76 €, dospijeće 01.10.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2022 iznos od 223,21 €, dospijeće 01.11.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2022 iznos od 222,65 €, dospijeće 01.12.2022., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 12/2022 iznos od 222,09 €, dospijeće 01.01.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2023 iznos od 221,54 €, dospijeće 01.02.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2023 iznos od 220,99 €, dospijeće 01.03.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2023 iznos od 220,44 €, dospijeće 01.04.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2023 iznos od 219,89 €, dospijeće 01.05.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2023 iznos od 219,34 €, dospijeće 01.06.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2023 iznos od 218,79 €, dospijeće 01.07.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2023 iznos od 218,25 €, dospijeće 01.08.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2023 iznos od 217,70 €, dospijeće 01.09.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2023 iznos od 217,16 €, dospijeće 01.10.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2023 iznos od 216,62 €, dospijeće 01.11.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2023 iznos od 216,08 €, dospijeće 01.12.2023., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,

- za mjesec 12/2023 iznos od 215,54 €, dospijeće 01.01.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2024 iznos od 215,00 €, dospijeće 01.02.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2024 iznos od 214,46 €, dospijeće 01.03.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2024 iznos od 213,93 €, dospijeće 01.04.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2024 iznos od 213,40 €, dospijeće 01.05.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2024 iznos od 212,86 €, dospijeće 01.06.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2024 iznos od 212,33 €, dospijeće 01.07.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2024 iznos od 211,80 €, dospijeće 01.08.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2024 iznos od 211,27 €, dospijeće 01.09.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2024 iznos od 210,75 €, dospijeće 01.10.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2024 iznos od 210,22 €, dospijeće 01.11.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2024 iznos od 209,70 €, dospijeće 01.12.2024., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 12/2024 iznos od 209,18 €, dospijeće 01.01.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2025 iznos od 208,65 €, dospijeće 01.02.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2025 iznos od 208,13 €, dospijeće 01.03.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2025 iznos od 207,61 €, dospijeće 01.04.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2025 iznos od 207,10 €, dospijeće 01.05.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2025 iznos od 206,58 €, dospijeće 01.06.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2025 iznos od 206,06 €, dospijeće 01.07.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 07/2025 iznos od 205,55 €, dospijeće 01.08.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 08/2025 iznos od 205,04 €, dospijeće 01.09.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 09/2025 iznos od 204,53 €, dospijeće 01.10.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 10/2025 iznos od 204,02 €, dospijeće 01.11.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 11/2025 iznos od 203,51 €, dospijeće 01.12.2025., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,

- za mjesec 12/2025 iznos od 203,00 €, dospijeće 01.01.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 01/2026 iznos od 202,49 €, dospijeće 01.02.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 02/2026 iznos od 201,99 €, dospijeće 01.03.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 03/2026 iznos od 201,49 €, dospijeće 01.04.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 04/2026 iznos od 200,98 €, dospijeće 01.05.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 05/2026 iznos od 200,48 €, dospijeće 01.06.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 06/2026 iznos od 199,98 €, dospijeće 01.07.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 07/2026 iznos od 199,48 €, dospijeće 01.08.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 08/2026 iznos od 198,99 €, dospijeće 01.09.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 09/2026 iznos od 198,49 €, dospijeće 01.10.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 10/2026 iznos od 197,99 €, dospijeće 01.11.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 11/2026 iznos od 197,50 €, dospijeće 01.12.2026., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 12/2026 iznos od 197,01 €, dospijeće 01.01.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 01/2027 iznos od 196,52 €, dospijeće 01.02.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 02/2027 iznos od 196,03 €, dospijeće 01.03.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 03/2027 iznos od 195,54 €, dospijeće 01.04.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 04/2027 iznos od 195,05 €, dospijeće 01.05.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 05/2027 iznos od 194,56 €, dospijeće 01.06.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 06/2027 iznos od 194,08 €, dospijeće 01.07.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 07/2027 iznos od 193,60 €, dospijeće 01.08.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 08/2027 iznos od 193,11 €, dospijeće 01.09.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 09/2027 iznos od 192,63 €, dospijeće 01.10.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 10/2027 iznos od 192,15 €, dospijeće 01.11.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,
- za mjesec 11/2027 iznos od 191,67 €, dospijeće 01.12.2027., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata do isplate,

Poslovni broj Pn-170/2021-160

- za mjesec 12/2027 iznos od 191,19 €, dospijeće 01.01.2028., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 01/2028 iznos od 190,72 €, dospijeće 01.02.2028., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 02/2028 iznos od 190,24 €, dospijeće 01.03.2028., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 03/2028 iznos od 189,77 €, dospijeće 01.04.2028., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 04/2028 iznos od 189,29 €, dospijeće 01.05.2028., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 05/2028 iznos od 188,82 €, dospijeće 01.06.2028., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate,
- za mjesec 06/2028 iznos od 188,35 €, dospijeće 01.07.2028., zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama do isplate.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 22.661,29 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja pa do konačne isplate, a odbija se tužiteljica sa preostalim dijelom zatraženog parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 30. prosinca 2013. podnesenoj protiv tuženih 1.Specijalna bolnica dr. Nemec i 2.Depuy Inaternational LTD., iz Ujedinjenog Kraljevstva navodi da je rođena s prirođenim iščašenjem kukova. Zbog problema koje su joj uzrokovali njeni kukovi, liječena da je konzervativno sve do 2000. kada joj je učinjena osteotomija zdjelice lijevo (Chiari), budući da je na plaži pala i slomila lijevu zdjeličnu kost. Uslijed bolova koji su se pogoršavali od 2005., a i kako bi poboljšala kvalitetu svog života u dobi od četrdesetak godina imala da je namjeru svoj problem konačno i riješiti. Dr. Boris Nemec da je putem dnevnog tiska (Jutarnji list 29. siječnja 2006.), preporučivao operacije novom metodom kao i ugradnju novog tipa umjetnog kuka koja se provodi u Specijalnoj bolnici dr. Nemec. Nove endoproteze predstavljene da su javnosti kao savršeno napravljene kod kojih ni pri najvećim opterećenjem nema nikakvog trenja kao niti opasnosti od iskakanja iz ležišta. Obzirom da je tužiteljica osoba na pragu 40. godina, upravo osobine proizvoda koje je navodio dr. Nemec u navedenom članku bili da su presudni da se odluči za operaciju i obrati dr. Borisu Nemecu radi operativnog zahvata. Prvi operativni zahvat na desnom kuku u Specijalnoj bolnici prvotuženika izveden da je 13. veljače 2006. u smislu ugradnje totalne endoproteze desnog kuka, pod dijagnozom M17 Arthrosis coxae dex.post dysplasionem, operacija implantatio endoprothesis totalis coxae dex.-resurfacing. U resufacing metodi endoproteza koristi da se kao metoda u kojoj se ne reže vrat i ne odstranjuje glava bedrene kosti kao kod klasičnih operacija kuka. Resufacing postupkom ošt. glava bedrene kosti da se brusi i na nju se postavlja metalna kapica. U zdjelicu da se postavlja klasična metalna čašica. Između te 2 specijalne legure da nema plastičnog umetka kao u klasičnoj protezi, te da se na taj način sačuva anatomija kuka. I to da se zove tzv. metal na metal postupak, tj. metoda gdje se ne sačuva glava bedrene kosti, nego se zamijeni većom metalnom glavom. Depuy Ars sistem za zamjenu zglobove površine proizvođača Depuy

Internationala Limited Velika Britanija, ovdje drugotuženika upisan da je u očevidnik medicinskih proizvoda (HALMED) Agencije za lijekove i medicinske proizvode dana 12. veljače 2007. Tužiteljici da je savjetovano da joj se ugradnja obavi novom metodom, odnosno bescementnom čašicom s glavom bedrene kosti presvučenom metalnom kapicom, što da je ona prihvatila vjerujući da je proizvod prošao sve potrebne provjere, te da se na tržištu nalazi kao odobren proizvod, a i uz pažnju dobrog stručnjaka koju je liječnik dužan primijeniti pri preporuci proizvoda. Garantirano da joj je da će se s tim proizvodom moći bolje kretati, čak i trčati, normalno raditi, a rok u kojem bi proteze trebale bile u uporabi da je otprilike 15 godina. Prvotuženik da je, osim tužiteljici, predmetnu metodu i javno preporučivao navodeći da su nove endoproteze tako savršeno napravljene da između metalne glave i čašice ni pri najvećim opterećenjima nema nikakvog trenja, kao niti opasnosti od iskakanja iz ležišta (intervju od 29. siječnja 2006. dr. Boris Nemec, da je u ustanovi prvotuženika dana 12. siječnja 2006. uspješno obavljena prva operacija kuka tzv. resurfacing metodom). Usporedno sa liječenjem desnog kuka, 6. srpnja 2006. tužiteljica da je nedugo nakon operacije prvotuženika prijavila i prve bolove u lijevom kuku. Tužiteljica da inače savjesno cijelo vrijeme provodi sve preporučene rehabilitacijske postupke i odlazi na preporučene preglede, bolove koje i nadalje osjeća da smatra privremenim uobičajenim iza operativnog zahvata. Tužiteljica da ničim nije pridonijela svojem sadašnjem zdravstvenom stanju izuzev osnovne bolesti koju je imala od rođenja. Nakon ugradnje kuka pacijentica da je međutim osjećala različite druge tegobe, ali i dalje najčešće trpi bolove dok se kreće, dok druge tegobe tada nije povezivala s novim ugrađenim proizvodom. No činjenica da je da joj je u potpunosti 2007. trajno izostao menstrualni ciklus od 43. godine života. Genetski čimbenik kod tužiteljice da nije postojao za tako rani ulazak u menopauzu. Dana 19. prosinca 2007. zaprimljena da je kao hitan slučaj zbog bolova u desnoj ilijačnoj jami, koji da su bili izrazito jaki, naročito kod hoda ili uobičajenih kretnji, ustajanja, sjedenja. Paralelno, bolovi u lijevom kuku s vremenom da su znatno uznapredovali, te da su kretnje tužiteljici bile reducirane i iznimno bolne. Zbog toga da je 15. siječnja 2008. otišla u ustanovu prvotuženika, gdje da je tužiteljici nakon RTG snimaka preporučan operativni zahvat. Dana 26. veljače 2008. zaprimljena da je tužiteljica u ustanovu prvotuženika, u kojoj da je boravila sve do 29. veljače 2008., a gdje da je izvršena operacija Implantatio endoprothesis totalis coxae sin. (Bep-LD) na lijevom kuku po dijagnozi M16.2 dysplasio et arthrosis coxae .sin. Prilikom operativnog zahvata ugrađena da je bezcementna proteza s glavom većeg dijametra (čašica 50mm, stem br. 11 i glava 452 mm kratki vrat). Naziv proizvoda na otpusnom pismu da se ne navodi, no iz opisa proizvoda jasno da je da se radi o proizvodu DePuy ASR sistem čiji je proizvođač drugotuženik. Predmetni proizvod prvotuženik da je nabavio putem tvrtke Johnson & Johnson S.E. d.o.o. iz Zagreba na adresi Oreškovićeve broj 6 H koja da je zastupnik tvrtke proizvođača na našem tržištu. Zbog ponovljenih bolova u lijevom kuku i nestabilnosti acetabularnog dijela endoproteze lijevog kuka, tužiteljica da je ponovo hospitalizirana 25. studenoga 2008. godine i ponovo podvrgnuta operativnom zahvatu Extractio et reimplantatio partis acetabularis endoprethesis totalis coxae sin. (Bep-Corail) po dijagnozi T 84.4 instabilitas partis acetabularis endoprothesis totalis coxae sin.status post implatationem endoprothesis totalis coxae sin.a.m.ix. (bep-corail). Prvotuženik da u medicinskoj dokumentaciji navodi da je razlog reoperaciji lijevog kuka reakcija metal /metal endoproteza kuka (ASR). Još u proljeće 2008. na nacionalnom Kongresu ortopeda, upozoreno da je da se temeljem dostupnih podataka u svijetu uočava da se

proteze spornog proizvođača ne ponašaju u skladu sa očekivanjima, da uzrokuju bol i patnju te ispuštaju veliku količinu metalnih čestica, te da je značajno viša razina ortopedskih komplikacija kao što su nestabilnost ili prijelomi vrata bedrene kosti. Sumnje da su se pojavile još u veljači 2007., a hrvatsko ortopedsko društvo da je izdalo upozorenje i preporuku da se ASR endoproteze proizvođača DePuy ne ugrađuju hrvatskim pacijentima. Preporuka da se uglavnom i poštivala, te da se od ukupno 3000 ugradnji umjetnih kukova godišnje, sporni proizvod ugradio kod 324 hrvatskih pacijenata ukupno, sve dok proizvod nije povučen s tržišta. U Specijalnoj bolnici dr. Nemec u 6 godina ugrađeno daje 250 endoproteza, budući da u Republici Hrvatskoj nema registar ugradnje endoproteza, da nije javno dostupan podatak u kojim se još klinikama proizvod ugrađivao. Podatak o broju ugrađenih proteza tužiteljica da je doznala iz intervjua koji je za jedne dnevne novine dao dr. Boris Nemec, objavljeno 7. veljače 2012. Ukoliko se oduzme od 2012. godine 6 godina ugradnje razvidno da je da je s prvim ugradnjama Depuy ASR endoproteze u ustanovi prvotuzenika započelo još 2006. odnosno u vrijeme kada je novom preporučenom metodom i novim proizvodom bila operirana tužiteljica. Većinu od navedenih i uočenih problema, koje da je navodilo i prezentiralo Hrvatsko ortopedsko društvo još 2007. osjećala da je i tužiteljica. Njoj da međutim uzrok njenih reoperacija nije objašnjen, niti joj je prenesena obavijest o uočenim odstupanjima ugrađenog proizvoda, a što da je bila obveza prvotuzenika. Glavni razlozi za uklanjanje ASR sustava da se nalaze u činjenici da nagrizaju zglobov, trljajući jedno o drugo (metal/metal) tijekom vremena i oslabljuje je. Slabljenjem oslobađa metalne čašice koje stvaraju tekućinu u zglobov i iritira ovojnicu zgloba. Ovojnica i mišići oko zgloba da se upaljuju i oštećuju. Tekućina koja se skuplja da stvara oteklinu koja onda pacijentu uzrokuje bol i patnju prilikom hoda. Zbog toga da je potrebno izvršiti operativni zahvat vađenja takve proteze. Napominje da je revizija daleko zahtjevniji i kompliciraniji operativni zahvat u svakom pogledu i za operatera i za pacijenta. Takva operacije da je i skuplja, te povećava invalidnost. Nakon 9 mjeseci od gradnje, prilikom novog operativnog zahvata – revizije obavljene u studenom 2008. tužiteljici da je već bilo znatno narušeno opće zdravstveno stanje.

1.1. Tužiteljica da je cijelo vrijeme trpjela vrlo jake bolove, a trpi da ih i danas. Uslijed bolova, da nije bila sposobna za rad. Povremeno da se uopće nije mogla niti kretati, čak niti dići nogu s poda, a i kad je osjećala da bi se možda mogla kretati imala da je strah uopće hodati. Dana 28. siječnja 2011. pod jakim bolovima kretala da se ulicom i budući da nije mogla dovoljno podignuti nogu, zapela je i pokleknula na tepih koji se nalazio na ulici ispred kafića putem kuda se kretala. Tom prilikom osjetila da je jaku, oštru bol. Hitnom pomoći prevezena da je u bolnicu. U bolnici da je snimljen kuk na CD-u te da je sin tužiteljice odmah nalaz i snimak odnio u ustanovu prvotuzenika kako bi ga o događaju obavijestio i upoznao dr. Nemeca s njenim stanjem. Bolovi da su nakon toga bili iznimno jaki u desnom kuku. Više nije mogla micati desnom nogom te da je dr. Nemec odlučio načiniti reviziju i desnog kuka. Operativni zahvat izvršen da je 14. veljače 2011., realloarthroplastica coxae dex. (dorall-lubrimet) spongioplastica acetabuli dex. Otpusno pismo da navodi dijagnozu T 84.0 Instabilitas pars acetabularis coxae dex. (Resurfacing) T 84.0 Realloarthroplastica sin (25.11.2008.) E 34.9 Osteoporosis. U femur da je ugrađen stem Corail 8,s keramičkom glavicom 28 mm-kratki vrat. Nakon 6 mjeseci od ugradnje endoproteze desnog kuka, utvrđeno da je da je došlo do instabiliteta čašice lijevog kuka, a što da je nedugo nakon ugradnje uzrokovala smetnje kod tužiteljice punih 4 mjeseca. Stanje da se izrazito pogoršavalo,

te da je lipanj 2011. godine za tužiteljicu bio iznimno bolan i naporan zbog bolova u lijevoj preponi, sada već od operativnih zahvata posve izmučenog organizma. Dr. Nemec da se odlučuje na novi operativni zahvat koji se zakazuje za dan 22. kolovoza 2011. kada je izvršena operacija lijevog kuka s opisom i dijagnozom T 84 realealloartroplastica pars acetabularis coxae sin. Tijekom zahvata odstranjena da je čašica i implantira se navojna bescementna čašica veličine 8. s PE uloškom 28 mm. Tijekom operativnog zahvata registrira se i da se u zglobu nalazi masa detritusa. Na mjestu čašice da se nalazi upalno promijenjeno tkivo. Dakle, kod tužiteljice da su se pojavili svi uočeni negativni učinci navedenog neispravnog proizvoda. Tužiteljica da je nakon operativnog zahvata u kolovozu 2011. otpuštena na daljnje liječenje u Thallasoterapiji u Opatiji. Previjanje i pregledi da se obavljaju u ustanovi prvotuženika, te da je utvrđeno da je vrlo jaka sekrecija sukrvavog sadržaja i to dana 19. rujna 2011. godine. Tužiteljica da je zbog toga sljedećeg dana, ponovo zaprimljena u ustanovu prvotuženika (21. rujna 2011.) godine i iznova operirana pod dijagnozom T 84 fistula reg.trohanteri maioris femoris sin, T84 rerealloorthroplastica coxae sin (22.8.2011). Tužiteljici da je ponovno učinjena revizija operacije Revizio endoprotehesis coxae sin Excisio fistule radi aktivne fistule u lijevoj trohanernoj regiji. Prilikom operacije nađene da su 2 komada sivkastog tkiva veličine jagodice prsta, koji su poslani na bakteriološku pretragu. Nalaz bioptički broj 11494/11, patologinje prof. dr. Jonjić Nives navodi da je uputna dijagnoza pacijenta uz već ranije navedene „kod bolesnice da se u sklopu metala /proteze razvio pseudo tumor s fistulom "makroskopski opis materijala označava kao sinovijalna membrana, smečkasti isječak tkiva veličine 2x 1,6 x 0,5 cm“. Nadalje opisuje da se histološki nalazi vezivno zadebljana sonovijalna membrana ulcerirane površine prekrivene fibrinskim eksudatom. U stijenci da se nalazi mononuklearni upalni infiltrat te granulomi tipa stranog tijela građeni od limfocita, orijaških stanica te makrofaga koji fagocitiraju strani materijala. Tužiteljice da se ponovo zaprima u Specijalnu bolnicu dana 26. rujna 2011. s dijagnozom T 84 meatalosis regionis coxae sin. Ponovno da se vrši operativni zahvat explantatio endoprothesis totalis coxa sin. (Corall/Lumrimette). Kako da se reakcija na implantant nije smirivala bilo da je nužno tužiteljici izvršiti extripaciju. Tim zahvatom odstranjena da je endoproteza kuka – lijevo. Nakon zahvata tužiteljice da je ponovno smještena u Thallasoterapiju Opatija. Tužiteljica da uslijed niza operativnih zahvata ima na tijelu vrlo velike i iznimno nagrđujuće ožiljke. Nakon antibiotske terapije tužiteljica da je ponovo podvrgnuta operativnom zahvatu pod dijagnozom T84.5 girdlestone coxae sin.post explantationem bep. Oparacija da je izvedena 29.11.2011. godine alloarthroplastica coxae sin. (Marathon/Corail). Operativnim zahvatom implatirana da je cementna čašica Marathon 50/29 s antibiotskim cementom, te bezcementni stem Corail 8 s keramičkom glavom 28/L. Cijelo to razdoblje tužiteljica da je bila gotovo nepokretna i više mjeseci nalazila se u Thallasoterapiji Opatija. Niz operacija da je kod tužiteljice prouzročilo velike ožiljke, pa je preporučena operacija radi uklanjanja estetski neprihvatljivog ožiljka. Operativni zahvat da je učinjen 3. svibnja 2012.pod dijagnozom Cicatrix post operationem propter implantationem endoprethesis totalis coxae sin,p-Correctio cicatricis reg femoris .sin. Tužiteljica da je sve preporučene operativne zahvate prihvatila vjerujući u pozitivan ishod, sve obzirom da nije bila prethodno informirana o stvarnim uzrocima koji su dovodili do revizija operacija na njenim kukovima. Da nije imala nikakvih saznanja da je zdravstvena ustanova dobila bilo kakvu preporuku, vezano posebno, za ugrađeni proizvod koji ona u sebi nosi. Preporuka HALMED-da, kao i obavijesti zastupnika proizvođača tvrtke Johnson &

Johnson SE d.o.o. iz Zagreba, bila da je obvezujuća za klinike koje su implantirane sporne proizvode: Obvezno postupanje podrazumijevalo je da se pacijenti upoznaju s problemima koji su uočeni, a nadalje, u slučaju potrebe za revizijom operativnog zahvata podmirivali troškove tih zahvata klinikama kao i troškove rehabilitacije pacijenata nakon revizijskog zahvata. Tužiteljica međutim da nije bila upoznata s tim činjenicama. Ona da nije znala da je sporni proizvod zbog uočenih grešaka povučen s tržišta. Smatrala je da nove operativne zahvate ne plaća s obzirom da je revizija učinjena u garantnom roku proizvoda koji joj je rečeno da ima vijek trajanja 15 godina. Tužiteljica da je platila prvu operaciju desnog kuka i prvu operaciju lijevog kuka. Naknadne da nije plaćala. Rehabilitaciju da je provodila dijelom i na svoj trošak, ali i na uputnicu obiteljskog liječenja, trošak kojeg je snosio HZZO. Tužiteljica da je tek iz tekstova objavljenih u dnevnim novinama tijekom 2011. i 2012. i izjava dr. Borisa Nemeca saznala za činjenicu da je implantat koji joj je ugrađen u tijelo sporan, povučen s tržišta, te koje sve nuspojave uzrokuje, kako njoj tako i drugim pacijentima diljem svijeta, kao i za mogućnost postavljanja odštetnog zahtjeva.

1.3. Postojanje uzročne veze kao jedne od pretpostavki odgovornosti u ovoj pravnoj stvari nedvojbeno da je utvrđena vještačenjem od 4. studenoga 2011., a koje se činio dr. Boris Lah. Vještačenje da je na vlastitu inicijativu sačinila Specijalna bolnica dr. Nemec. Tužiteljica da nije imala saznanja da se njena dokumentacije vještači sve do preuzimanja dokumentacije prvotuženika. U okviru medicinske dokumentacije predan da je i nalaz vještaka. Tužiteljica da nije imala neposrednih saznanja niti o drugim radnjama koje je poduzeo prvotuženik. Logično da je predmetno vještačenje prvotuženik koristio prilikom naplate naknadnih operativnih zahvata – Revizija desnog i lijevog kuka. Tužiteljica da ističe da je dokaze o tome tko je platio njene naknadne operativne zahtjeve zatražila od punomoćnika proizvođača pismenim putem i usmenim putem od prvotuženika. Tužiteljici da je odgovoreno da je taj podatak poslovna tajna. Sukladno Zakonu o zaštiti prava pacijenata, pacijentu da su dostupni svi podaci vezani uz njegovo liječenje pa i podatak koliko je isto koštalo. Neposredno pred podnošenje tužbe, da je dobila obavijest da je registrirana kao pacijent s ugrađenim ASR kukovima kod zastupnika proizvođača tvrtke Medical i Recall Team, Broadspire, by Crawford & company, Crawford & Company, Italia S.r.l.Via Desiderio da Setignano 15 Milano, pod identifikacijskim brojem DP4770488. Saznala je da je njenu poziciju otvorila Specijalna bolnica Dr. Nemec koja da je prosljedila Obrazac pristanka pacijenta na kojem stoji da je potpisan 01.12.2011. od strane tužiteljice.

1.4. Tužiteljica da je 11. studenoga 2013. zaprimila od prvotuženika Obrazac 3 – potvrdu kirurga za revizijom ASR sustava kuka – bez datuma kada da je ista podnijeta i kome. Na potvrdi da se nalazi identifikacijski broj 4770488. U dopisu da stoji da prvotuženik nije imao potrebe za prijavom vezanom uz implantante. Prvotuženik je naveo da je naknada troškova regulirana poslovnim odnosima bolnice i proizvođača te da ista nije predmet spora Begić – bolnica. Na obrascima pristanka pacijenta koji je odaslao drugotuženik bolnicama gdje je sporni proizvod ugrađivan od strane proizvođača na potpis da je slano i obrazloženje da pacijent ima pravo na naknadu troškova koji su mu prouzročeni, kao naknadu za gotovinske troškove liječenja, uključujući troškove vezane uz revizijske operativne zahvate te izgubljene plaće ASR pacijenata. Dakle, suprotno navodima prvotuženika u konkretnom slučaju ne radi da se o poslovnom odnosu bolnice i proizvođača, već isključivo o odnosu proizvođača i pacijenta kojeg tretiraju kao ASR pacijenta.

1.5. Drugotuženik da nije uvjetovao pacijentu niti ugradnju svojih proizvoda niti mu je uvjetovao gdje će izvršiti revizijsku operaciju. Na navedenim uputstvima odnosno sažetom prikazu opoziva ASR proizvoda (Hrvatska) navodi da se da se nastojalo osigurati upućenost pacijenata u pitanja vezana uz opoziv spornog proizvoda, te što efikasniju nadoknadu gotovinskih troškova. Reklamaciju da je trebala učiniti tužiteljica i biti informirana o svim činjenicama vezano uz revizijske operative zahvate. Tužiteljica međutim u istom navodi da nije imala saznanja, a prvotuženik da navedena uputstva pacijentu pogrešno tumači, kao svoj poslovni odnosi i ne želi ga dovoditi u vezu s ovim sporom. Prvotuženik da je na naprijed opisani način uskratio mogućnost tužiteljici da odmah postavi zahtjev prema proizvođaču za izgubljenom zaradom a koja činjenica da je evidentna. Tužiteljice da je u invalidskoj mirovini od 4. ožujka 2010. godine. Navodi se da je njena plaća bila različite visine mjesečno kroz godinu, ali se uobičajeno kretala u iznosu od 5.000,00 kn, ovisno o broju prodanih polica mjesečno mogla da je na fiksni iznos plaće zaraditi varijabilnog i dodatnih 2 do 3.000,00 kn kao bonus poslodavca. Njena invalidska mirovina temeljem rješenja za 5. ožujka 2011. godine utvrđena je u iznosu od 1.358,16 kn, a naknada za tuđu njegu i pomoć koju prima iznosi 350,00 kn. Tužiteljica da je pored toga plaćala prvo tuženika i sve učinjene preglede koji su prethodili revizijama operativnih zahvata. Sama da je plaćala i lijekove koje je koristila protiv bolova što da je mjesečno iznosilo oko 150,00 kn. U cilju manjeg trošenja lijekova koristile da su joj medicinske masaže čije troškove da je sama podmirivala, u minimalnom iznosu od 1 sat tjedno, odnosno 150,00 kn, što da znači minimalno 4 sata mjesečno 600,00 kn. Tužiteljica da je na vlastiti trošak odlazila i u toplice gdje bi boravila po minimalno 2 tjedna, uz plaćanje 200,00 kn po danu, svake godine, uz trošak prijevoza vlastitim automobilom s cestarinom u visini od cca 600,00 kn na relaciji Crikvenica – Stubičke toplice. Tužiteljica da je trpila posljedice od privremene nesposobnosti za rad sve do umirovljenja kada joj je utvrđena trajna profesionalna nesposobnost za rad. Utvrđen da je stupanj tjelesnog oštećenja u visini od 60 % od strane nadležnog tijela. Nalaz i mišljenje vještaka sačinjeni 4. studenog 2011. godine navode da je životna aktivnost tužiteljice smanjena 40 % od tada da su protekle 2 godine. Ona smatra da je aktivnost smanjena u daleko većem postotku jer da je osim tjelesnog trajnog invaliditeta stradavanje psihički, no obzirom da je dr. Lah specijalist ortoped razumljivo da je razlog zbog čega je njegov nalaz nedostatan. Psihički problemi, koji su se razvili kod tužiteljice, kao direktna posljedica operacija i posljedica dodatno da joj onemogućavaju korištenje preostale životne snage. Tužiteljica da ima iznimno jaki strah od budućnosti, strahuje da će postati potpuno nepokretna, biti u invalidskim kolicima, uslijed bolova potpuno da je karakterno promijenjena osoba. Ona da više nije druželjubiva, više je sklona samoći i otuđivanju, mrzovoljnosti, što da je čini teškom osobom za okolinu, a što sve ranije nije bila. Bolovi i lijekovi da su potpuno promijenili dnevni i noćni ritam, probleme sa cirkulacijom, u snu joj trnu ruke i noge i, ima noćne more. Osjeća da je za okolinu naporna, posebno da je na teret sinu, što da je dodatno psihički opterećuje. Tužiteljicu smeta što više nije u stanju baviti se svojim hobijima, uređivati vrt, kuću, izrazito da je razdražljiva, te ovisna od tuđe pomoći, a što sve umanjuje kvalitetu njenog svakodnevnog života kao i njene obitelji. Budući da je iznajmljivač, sada da je izložena i dodatnim troškovima kao na primjer plaćanju usluga čišćenja apartmana što da umanjuje njenu godišnju zaradu od turizma. Ona da nije ranije bolovala od drugih bolesti. Tužiteljica da je kao savjesna osoba provodila sve preporučene mjere opreza. Svojim ponašanjem nije pridonijela svojem konačnom stupnju invalidnosti, živjela da je urednim životom. Ona da se u

cijelosti pridržavala svih uputa o liječenju i redovno odlazila na sve preglede, a što potvrđuje i u nalazu dr. Borisa Lah.

1.6. Tužiteljica da sve naprijed navedeno ističe kao mjerilo, odnosno kvalifikatorne okolnosti za određivanje štete koja se potražuje, po kojima predlaže da sud uzimajući u obzir sve okolnosti svakog pojedinačnog operativnog zahvata i komplikacija koje je uvjetovano proizvodom, koji je u konačnici radi svojih negativnih učinaka i povučen s tržišta. Tužiteljica da ističe da je u tijeku rješavanje odštetnih zahtjeva i drugih pacijenata te da je drugotuženik priznao vlastitu odgovornost povlačenjem predmetnog proizvoda s tržišta kao i nadoknađivanje materijalnih troškova pacijentima diljem svijeta. Drugotuženik da je tvrtka kćer korporacije Johnson & Johnson koja je u Sjedinjenim državama i u Europi s pacijentima u postupku nagodbe počela s isplatom i neimovinske štete za svaki pojedinačni revizijski zahvat zadovoljavajući i uvažavajući specifičnosti zahtjeva i potreba svakog pojedinačnog ASR pacijenta. Radi da se o velikom broju pacijenata (njih više od 20 000), a tužiteljica da je jedan od njih sa identifikacijskim brojem DP 4770488. Sukladno Uredbama europskog parlamenta i Vijeća o medicinskim proizvodima te Direktivama 2001/83/EZ-a, Uredbama broj 178/2002 i 1223/2009 i drugim pravnim propisima uređeno da je postupanje proizvođača i u ovakvim okolnostima, kao i materijalno osiguranje radi mogućnosti kompenzacije pacijenata u incidentnim situacijama. Tužiteljica da ima pravo na odštetu u jednakoj novčanoj vrijednosti kao i svi drugi pacijenti diljem svijeta u koje su ugrađeni sporni implantati. Posebno jer joj godinama nije bilo obrazloženo s kakvim je rizicima po svoje zdravlje suočena ili da će tek biti suočena u budućnosti. Tužiteljica da je pretrpila u skladu sa odredbama čl. 1046. i 1100 u vezi čl. 19. Zakona o obveznim odnosima povredu prava osobnosti, - pravo na tjelesno zdravlje, povrijeđeno da je njeno duševno zdravlje, trpjeti da će bolove do kraja života, trpi od različitih strahova i neizvjesnosti za svoje preostalo zdravlje, da ima osjećaj gubitka dostojanstva, smanjenu životnu aktivnost, potrebu za tuđu njegu i pomoć do kraja života, povećane novčane troškove prouzročene potrebama daljnjeg liječenja, iz svih navedenih razloga tužiteljice da je pretrpjela i trpi štetu koja kumulirana kao materijalna i nematerijalna iznosi ukupno 2.500.000,00 kn. Budući da joj nastalu štetu ne žele platiti mirnim putem predlaže da sud donese presudu kojom će tuženima naložiti plaćanje navedenog iznosa zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe, a potražuje i nadoknadu parničnog troška.

2. Tuženik Specijalna bolnica dr. Nemec u odgovoru na tužbu ističe da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. On da nije odgovoran za štetu koju trpi tužiteljica ni po kojem osnovu jer je zdravstvenu uslugu istoj pružio u cijelosti sukladno pravilima struke i zakonu te ničim da nije počinio bilo kakvu grešku, povredu ili kakav propust kojeg bi posljedica bila šteta koju tužiteljica potražuje. Tužiteljica da nije navela na čemu se točno temelji odgovornost prvotuženika tj. što je pogrešno učinio u smislu povreda pravila struke ili zakona ili što je propustio učiniti. Prvotuženik da može biti odgovoran samo za ono što mu se konkretno dokaže da je pogriješio ili propustio učiniti, a isti tvrdi da niti u jednom trenutku liječenja tužiteljice nije počinio apsolutno nikakvu povredu, već i, naprotiv, postupao da je isključivo sukladno pravilima struke, te poduzetim aktivnostima omogućio da je sveukupno zdravstveno stanje tužiteljice i funkcionalnost njezinih kukova i kretanja, nakon operacija kojima je podvrgnuta bolje nego što je bilo kad je ista pristupila na 1. tuženika još 2006. Ističe da je tužba tužiteljice prepuna kontradikcija, netočnih podataka i da su u istoj potpuno pomiješane 2 metode

operacijskih zahvata na kukovima, što da rezultira potpuno netočnim navodima i samim zaključcima tužiteljice, a time i u cijelosti neosnovanim tužbenim zahtjevom. Radi pojašnjenja ovih navoda on da će objasniti činjenično stanje i vrste operacija kojima je tužiteljica bila podvrgnuta i to za svaki kuk posebno. Točno je da je tužiteljica rođena s prirođenom deformacijom kukova. U medicinskoj teoriji i praksi da postoje 2 uobičajene, ali potpuno različite metode operacija kukova. Prva metoda je tzv. resurfacing metoda i o njoj da se govori u novinskom napisu kojeg tužiteljica navodi. Da je to tako vidljivo da je iz trećeg odlomka navedenog natpisa. Druga metoda da je tzv. totalna endoproteza kuka ili ASR, i u ovoj metodi ugrađuje se umjetni kuk proizvođača drugotuženika. Ove dvije metode potpuno su drugačije i nemaju ništa zajedničkog. Tužiteljici da su na dva različita kuka izvedena dva različita operativna zahvata dvjema različitim metodama tj. u lijevi kuk da je imputirana sporna proteza ASR, a u desni kuk je implantirana proteza resurfacing metodom. Tužiteljica da je svoju tužbu i sve činjenične navode postavila u način kao da su joj i u lijevi ili desni kuk implantirane ASR endoproteze kuka, a što da nije točno. Tužiteljici da je ASR metoda primijenjena samo na lijevom kuku, dok je resurfacing metoda primijenjena samo na desnom kuku. Navedene pogreške u činjeničnom opisu operativnih zahvata na tužiteljici da rezultiraju potpuno krivim daljnjim zaključcima i to kako u smislu odgovornosti prvotuženika (posredno i drugotuženika)) pa sukladno tome dovode i do potpuno neosnovanog tužbenog zahtjeva. Jednostavnije rečeno, tužiteljica tvrdi da su sve operacije i reoperacije koje navodi u svojoj tužbi posljedica toga da je prvotuženik istoj ugradio dvije ASR proteze na oba kuka, da je znao da te proteze imaju u sebi grešku zbog koje je tužiteljica morala biti reoperirana i da je zbog toga isti zajedno sa drugotuženikom koji je proizveo takve pogrešne proteze odgovoran, sa takvim ponašanjem, njoj skrivljenu štetu. Jasno da je da je čitava takva postavka tužbe neosnovana u cijelosti jer da je tužiteljici ugrađen samo jedan ASR implantate (lijevi kuk) dok je u drugom (desni) kuk ugrađen potpuno drugi kuk drugog proizvođača po potpuno drugačijoj metodi takozvanoj resurfacing. Napokon sada kad je razjašnjena ova ogromna i bitna greška u činjeničnom dijelu tužbe, prvotuženik da će se očitovati na pojedine navode iz tužbe. Točno je da je tužiteljica rođena sa prirođenom deformacijom kukova (razvojni poremećaj kukova). Točno je da je prvotuženik u 2006. preporučivao operacije kukova resurfacing metodom. Točno je da je tužiteljici prvi operativni zahvat kod prvotuženika obavljen 2006. godine i da se radilo o resurfacing metodi. Nije točno da je prilikom ove operacije ugrađeni kuk DePuy ASR te ovaj navod nema nikakve veze sa resurfacing metodom. Nije jasno što tužiteljica misli da je sporno na strani prvotuženika tj. što je to pogrešno napravio kod operacije desnog kuka. Iz medicinskog kartona tužiteljice za ovaj desni kuk vidljivo je da je primljena kod prvotuženika u siječnju 2006. godine. Pacijentica je pristupila na operaciju jer prije nije mogla hodati i trpila je jake bolove. Dana 13. veljače 2006. operirana je resurfacing metodom. Operacija je izvedena uspješno i sukladno pravilima struke. Dana 12. svibnja 2006. i 6. srpnja 2006. obavljen da je pregled desnog kuka i pacijentica se ne žali na bolove u desnom kuku i ne prijavljuje nikakve tegobe. Činjenica da je 2006. tužiteljica prijavila bolove i u lijevom kuku nema nikakve veze s prije navedenom operacijom desnog kuka, već da je to posljedica prirođenog razvojnog poremećaja i deformacije lijevog kuka. Tužiteljica je u 2006. operirana na desnom kuku, prijavila je bolove na lijevom kuku te je radi bolova na istom pristupila pregledu u siječnju 2008. Dakle, 2 godine tužiteljica je bila potpuno zadovoljna i bez ikakvih problema sa operacijom desnog kuka, ali da se javljaju bolovi na lijevom kuku kojeg prvotuženik nije

uopće do tada tretirao. Da nije točno da je tužiteljica kao pacijentica osjećala bolove u desnom jer to nije nikada nikome prijavila. Jasno je da je 6. srpnja 2006. prijavila bolni lijevi kuk, da su kretnje desnog kuka vrlo dobre. Moguć da je izostanak menstrualnog ciklusa u 43. godini života, odnosno 2007., ali i to da nije posljedica bilo kakve pogreške koju je počinio prvotuženik tijekom operacije desnog kuka, ali ni kasnije operacije (lijevi je operiran tek 2008.). U medicinskoj literaturi da nema dokaza da resurfacing metoda utječe na hormonalni ciklus. Tužiteljica da nije prvotuženiku nikada prijavila takve probleme niti je istoga upoznala da je prijavljena kao hitan slučaj 19. prosinca 2007. Tužiteljica da je bila kod prvotuženika na pregledu 15. siječnja 2008. i tom prilikom nije spominjala nikakva probleme sa desnim kukom. Uz tužbu da nije priložen nalaz KBC-a o hitnom slučaju. Ovi bolovi da nemaju veze s operacijom desnog kuka. Točno je da je tužiteljici obavljena operacija lijevog kuka 26. veljače 2008. i tom je prilikom upotrijebljena metoda ASR i ugrađen kuk kojeg je proizvođač drugotuženik. Proizvođač kuka imao da je suglasnosti svih nadležnih tijela za stavljanje na tržište navedenog proizvoda. Nije točno da je u proljeće 2008. upozoreno na nedostatke predmetnog od strane bilo kakvog nacionalnog Kongresa ortopeda. Nije točno da se s prvim ugradnjama ASR endoproteze započelo 2006., a podatak da je te godine tužiteljici ugrađena ASR endoproteza, osim što je nelogičan (jer je istoj ugrađeni kuk metodom resurfacing) ukazuje na suštinsko nerazumijevanje zdravstvenih i ostalih savjetnika tužiteljice o tome kakve su operacije kukova na istoj vršene, što da za posljedicu ima ovakvu tužbu usmjerenu spram prvotuženika. Nije fizički, medicinski i životno moguće da je tužiteljica osjetila bilo što od kakvih problema u 2007. kada je je ista ugrađena tek u 2008. Prvotuženik da nije znao niti mogao znati da je umjetni kuk ASR kojeg je uredno nabavio na hrvatskom tržištu i koji je imao potrebne suglasnosti za promet na području Republike Hrvatske neispravan, niti da postoji bilo kakva metoda kojom bi prvotuženik prije ugradnje istog mogao provjeriti njegovu tehničku ispravnost. Kuk da se isporučuje od strane proizvođača i distributera u steriliziranom pakiranju, isti da se otvara neposredno pred ugradnjom. Prvotuženik niti prilikom ugradnje desnog kuka da nije počinio apsolutno nikakvu pogrešku niti je postupio protivno pravilima struke. Da je to tako, vidljivo da je iz medicinskog kartona tužiteljice iz kojeg da se jasno očitava da je ista operirana 26. veljače 2008. te da na pregledima 28. travnja 2008. i 8. rujna 2008. nema nikakvih tegoba ili postavljene dijagnoze, a što bi se zasigurno prijavilo i uočilo da je prilikom samog operativnog zahvata počinjena bilo kakva greška. Tužiteljica da prijavljuje bolove u lijevom kuku te dolazi na pregled 24. studenoga 2008., te da se već idućeg dana upućuje na operaciju, odnosno reoperaciji lijevog kuka. Niti prilikom ove operacije prvotuženik nije znao niti mogao znati da sporni kuk proizvođača drugotuženika u sebi ima skrivenu manu. Isto tako, i ovu operaciju prvotuženik da je izveo sukladno pravilima struke i bez greške. Iz nalaza tužiteljice od 19. siječnja 2009., 7 tjedana nakon operacije, vidljivo je da je taj lijevi kuk urednih kretnji i bezbolan, a što da ne bi bio slučaj da je operativni zahvat učinjen pogrešno. Nije točno da je tužiteljica cijelo vrijeme trpjela vrlo jake bolove, a pogotovo nije jasno na koji kuk se misli. Vidljivo da je da je tužiteljica obavljenom resurfacing operacijom desnog kuka u 2006. bila iznimno zadovoljna i da nije trpjela nikakve bolove. Da je bilo drugačije jasno je da ista ne bi nakon 2 godine došla kod tuženika na operaciju drugog kuka i da bi prijavljivala bolove na svim pregledima na kojima je bila, ali to da nije učinila. Isto tako, što se tiče lijevog kuka i operacije ASR metodom, vidljivo je da tužiteljica nije prijavljivala bolove niti prigodom pregleda u mjesecu travnju niti u mjesecu rujnu 2008., već da bolove prijavljuje tek krajem studenog 2008. Bolovi

u desnom kuku da nisu ni u kakvoj vezi sa lijevim kukom, već da su isti posljedica pomaka desnog kuka nastalog prilikom pada, ali prvotuženik da za to nije, niti može biti odgovoran. Zbog uklanjanja bolova u desnom kuku tužiteljica da je podvrgnuta reoperaciji 14. veljače 2011., dakle 5 godina nakon ugradnje istog kuka, i to isključivo iz razloga jer se tužiteljica spotaknula i pala, a ne zbog bilo kakve greške koju je počinio prvotuženik. No da nema nikakve veze između instabiliteta čašice lijevog kuka sa ugradnjom endoproteze desnog kuka. Točno je da je dana 22. kolovoza 2011. tužiteljici reoperiran lijevi kuk i da je tom prilikom istoj ugrađena bescementna čašica. Prvotuženik da je i novu operaciju obavio bez ikakve pogreške i sukladno pravilima struke, ali tom prilikom došlo da je do komplikacije, a što da ne spada u liječničku pogrešku. Naime, unatoč maksimalnom oprezu i postupanju u cijelosti sukladno pravilima struke i zakonu, kod svake operacije da može doći do izvjesnih komplikacija, a to da se, nažalost, dogodilo u ovom slučaju. Svaki pacijent prije operacije da daje svoju suglasnost na operaciju, te dobrovoljno pristaje na komplikacije prilikom liječenja, te da je tako i tužiteljica za ovaj zahvat potpisala svoju suglasnost prvotuženiku. Daljnja operacija koja je izvršena 26. rujna 2011. učinjena da je radi otklanjanja posljedica komplikacije prilikom liječenja, a ne radi otklanjanja liječničke greške i predmetni zahvat obavljen da je sukladno pravilima struke i bez greške. Konačno, nakon što se smirilo stanje upale zbog koje je tužiteljica operirana 26. rujna 2011., istoj da je dana 29. studenog 2011. ugrađen novi kuk i isti tužiteljice i danas koristi. Niti jedna od ovih operacija da nije posljedica bilo kakve greške, propusta ili djelovanja protivno pravilima struke od strane prvotuženika. Kao što je već objašnjeno, desni kuk je uredno operiran metodom resurfacing i isti je reoperiran zbog pomaka koji je uzrokoavao pad tužiteljice, a ne pogreške prvotuženika. Kod operacije lijevog kuka, prvotuženik da nije imao niti mogao imati saznanja da je sam kuk imao skriveni nedostatak niti je poduzeo bilo kakvu radnju ili pak propustio takvu radnju učiniti ili na bilo koji način postupio protivno pravilima struke pa da bi bio odgovoran za štetu koju je tužiteljica trpila po tom osnovu. Krivnja da se u konkretnom slučaju nalazi samo isključivo na strani drugotuženika, a nikako ne kod prvotuženika. Da nije točno da tužiteljica nije bila upoznata sa stanjem svojih kukova i razlozima koji su doveli do revizije operacije. Pacijenticu da je osobno upoznao s tim činjenicama sam dr. Boris Nemec i dr. Boris Lah. Da nije točno da je bilo tko ikada tužiteljici tvrdio da operacija kuka ima vijek trajanja 15 godina. Ne postoji nikakav vijek trajanja operacije jer da je svaki čovjek jedinka za sebe i svaki organizam da se ponaša drugačije pa da bi bilo besmisleno tvrditi da svatko može izdržati s jednim kukom 15 godina. Netko možda može, a netko ne, no to da je individualno, a tužiteljica zasigurno da ne spada u jednostavnije slučajeve kojoj bi netko tvrdio tako dugi rok vijeka trajanja operacijskog zahvata kuka. Da nije točno da tužiteljica nije imala nikakvih saznanja o svojem vještačenju odnosno obavijesti DePuy o nastalim problemima s njezinim lijevom kukom. Tužiteljica da je osobno potpisala takav obrazac 1. prosinca 2011. te da nije jasno zašto to negira. Prvotuženik da ističe da se u konkretnom slučaju tužiteljice radi o osobi sa urođenom manom kukova koja je istoj bez obzira na operativne zahvate izazivala i bolove i smanjenje životnog aktiviteta. Kao rezultat operacija kojoj je istoj prvotuženik izveo, tužiteljica da ima daleko veću pokretljivost no što je imala prije obavljanja operacija te da su s medicinskog stajališta sve operacije na istoj uspješno izvedene i pacijentica da je nakon operacija u boljem stanju no što bi bila da nije operirala kukove. Prvotuženik ničim nije uzrokovao bilo kakvu štetu tužiteljici te da stoga nije niti odgovoran istu namiriti. Podredno, ističe da se da su utuženi iznosi nerealno visoki, neživotni, te protivni postojećoj sudskoj praksi.

Osim toga, iznosi da su zatraženi na temelju dvije operacija ASR metodom, a vidljivo je iz odgovora da se radi o dvije različite situacije. Na temelju svega iznesenog, prvotuženik predlaže da sud po provedenom postupku u odnosu na njega odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, a tužiteljicu da obveže na snošenje prouzročenog parničnog troška. Tužiteljica osporava da nije prvo tuženiku prijavila da je bila hitan slučaj u prosincu 2007. Upravo zbog toga da je hitno zakazana operacija lijevog kuka koja je obavljena u veljači 2008. Osporava i da nije bilo upozorenja od strane nacionalnog Kongresa ortopeda još 2006., da prvo tuženik nije mogao znati navode o neispravnosti proizvoda odnosno da je bio sporan, da je bila upoznata sa stanjem svojih kukova ili razlozima koji su doveli do revizije operacija. Ustraje kod svojih navoda da nije potpisala obrazac sa svrhom isplate naknade materijalne i nematerijalne štete te da nije imala saznanja da je prvo tuženik kao zdravstvena ustanova prijavio naknadu štetu, nema saznanja kolika je naknade štete uopće isplaćena. Ona je potpisala obrazac u svrhu pregleda medicinske dokumentacije, a nakon što je otkazala punomoć punomoćniku da je prestala i njena suglasnost da se bilo što radi na predmetu u njeno ime i da bilo tko prima štetu na koju ona ima pravo.

3. Spram drugo tuženika Depuy International limited sud je donio Djelomičnu presudu na temelju odricanja dana 6. ožujka 2026. pod posl. br. Pn-170/2021-148. koja je pravomoćna 24. ožujka 2026.

3.1. Skreće se pozornost, a obzirom da je tuženi isticao da je tužiteljica trebala dostaviti podatak o visini novčanog iznosa koji je primila od ranijeg 2. tuženika po osnovi zahtjeva za nadoknadu štete, da tuženi i ranije. 2 tuženi u ovom postupku nisu solidarno odgovarali. Tuženikova odgovornost je na osnovi odnosa pacijenta i liječnika, tj. liječenja, prava pacijenta na sudjelovanju u procesu liječenja, te osobe koja je određeni proizvod stavila na tržište oba implantanta, proteze koja su ugrađena tužiteljici, a odgovornost ranije 2. tuženika temelji se po osnovi što je on proizveo proizvod, on je odgovarao kao proizvođač i to samo za posljedice ugradnje implantanta, proteze u lijevi kuk. O tome govori i drugostupanjska odluka koja je odnesena u tijeku ovog postupka.

4. Tužiteljica u podnesku zaprimljenom 23. travnja 2019. navodi da precizira tužbeni zahtjev, s osnova nalaza i mišljenja vještaka i činjenicama utvrđenim tijekom provođenja dokaza i utvrđivanja činjenica. Potražuje s osnova imovinske štete iznos od 615.358,59 kn s kamatama od 7. ožujka 2008. pa nadalje i to potražuje na ime naknade dospelog i budućeg gubitka na neto zaradi u visini od 509.788,20 kn za razdoblje od veljače 2008. do lipnja 2028. i to za svaki pojedini iznos u mjesecu. Za dio koji se odnosi na izračun vještakinje Bibice Milat glede izvjesne buduće imovinske štete uslijed gubitka zarade da potražuje sukladno praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske i čl. 1095 ZOO-a u visini razlike isplaćenog mjesečnog iznosa od 2.387,40 kn u vidu jednokratne isplate ukupnog iznosa s osnova izgubljene buduće zarade iz razloga što bi se isplatom navedenog iznosa otklonila nesigurnost i bojazan za njenu budućnost, te da bi se mogao istoj olakšati život radi rješavanja egzistencijalnih problema, troškova liječenja i sl. Na ime naknade dospjele tuđe (nemedicinske) pomoći i njege sukladno vještačkom nalazu dr. Ercega i to po mjesec dana nakon svake operacije (sedam operacija) 3 x jedan sat dnevno, te šest mjeseci po dva sata dnevno, što da sukladno utvrđenoj sudskoj praksi iznosi 25,00 kn po satu, a što iznosi 8.850,00 kn. Na ime materijalnih troškova zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim

kamatama potražuje za račune za liječenje u ukupnom iznosu od 5.370,39 kn, račune operacija od 42.400,00 kn i 48.950,00 kn. S osnova neimovinske štete, na ime pretrpljenog straha, bolova, naruženja, invaliditeta, smanjenja opće životne aktivnosti, nelagoda i drugih povrijeđenih prava osobnosti utvrđenih od strane vještaka u postupku, kao i temeljem izvedenih dokaza i utvrđenih činjenica iznos 1.884.641,61 kn, sa zakonskim zateznim kamatama od 30. prosinca 2013. pa nadalje.

5. U tijeku prvostupanjskog postupka sud je donio presudu kojom je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice dana 6. rujna 2019. pod posl.br. Pn-283/2015-86. Protiv iste su žalbu izjavile stranke pa je o istoj odlučivao Županijski sud u Sisku dana 25. ožujka 2021. pod posl. br. GŽ-573/2019-4 i donio rješenje kojim je uvažio žalbe stranaka, te je predmet vraćen na ponovni postupak. Iz Obrazloženja proizlazi da viši sud smatra, da iako je pravilno utvrđeno da odgovornost 1. i 2. tuženika u konkretnom slučaju nije solidarna, prvostupanjski sud da nije jasno naznačio u čemu se sastoji odgovornost 1. i 2. tuženika i to za svaku operaciju posebno. Tako se u obrazloženju navodi da odgovornost 1. tuženika postoji zbog ugradnje prve proteze u lijevom kuku, ali i to da je 1. tuženik dužan tužiteljici nadoknadu za dvije operacije (druga desnog kuka i druga lijevog kuka), te 2. tuženik za sedam operacija (kojih i iz kojeg razloga?). Iako je prvostupanjski sud u presudi detaljno opisao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof.dr.sc. Marinka Ercega, dr. med. spec. ortopeda, izostao je jasan zaključak o uzročno posljedičnoj vezi između pojedinih operacija tužiteljice i odgovornosti 1. i 2. tuženika za štetu koja je nastala tužiteljici. Iz izreke i obrazloženja pobijane presude tako nije jasno što je točno i po kojoj osnovi dosuđeno tužiteljici i s kojim je točno dijelom tužbenog zahtjeva odbijena. Prvostupanjski sud je pogrešno ocijenio prigovor zastare potraživanja. Do zaključenja prethodnog postupka (u tužbi, odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu), stranke su dužne sudu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke, članak 299. stavak 1. ZPP. Međutim materijalno pravni prigovor zastare potraživanja stranke mogu istaknuti sve do zaključenja glavne rasprave i prvostupanjski sud o tom prigovoru mora meritorno odlučiti. Odredbom članka 230. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., dalje: ZOO), propisano je da potraživanje naknade uzrokovane štete zastarijeva za tri godine od kad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. U konkretnom slučaju, obzirom je tužiteljica imala 9 operacija, prvostupanjski sud da mora utvrditi početak tijeka zastare i to na način da se zastara utvrđuje za svaki utuženi oblik imovinske i neimovinske štete posebno. Tako se kao trenutak saznanja za pretrpljene fizičke bolove smatra onaj trenutak kad su ti bolovi prestali, a najkasnije kad je završeno liječenje i kad se stabiliziralo zdravlje tužitelja. Nastavno za strah je to trenutak njegovog prestanka, odnosno kad je postalo izvjesno njegovo trajnije postojanje. Kod duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti, kao trenutak saznanja za štetu je vrijeme kad je završeno liječenje i kad se stabiliziralo zdravlje tužiteljice, odnosno moment kad se saznalo za trajne posljedice. I na kraju što se tiče imovinske štete na ime troškova tuđe njege i pomoći to je trenutak prestanka za takvom pomoći. Prema tome da bi se moglo odlučiti o istaknutom prigovoru zastare prvostupanjski sud mora utvrditi relevantne činjenice o tome kada je tužiteljica saznala za štetu, odnosno za svaki pojedini vid štete koji je utužen, što je moguće utvrditi tek provođenjem medicinskog vještačenja, kojim je potrebno utvrditi da li je i kada liječenje

kod tužiteljice obzirom na specifičnost situacije u kojoj je tužiteljica imala ukupno devet operacija, završilo i kada se njeno stanje stabiliziralo. Odlučujući o odgovornosti za štetu prvostupanjski sud mora jasno utvrditi uzročno posljedičnu vezu za svakog od tuženika, a odlučujući o visini štete mora jasno za svakog od tuženika obrazložiti koliko je i po kojoj osnovi u obvezi platiti tužiteljici. Iz izreke i obrazloženja pobijane presude to se za sada jasno ne vidi. Predmet je vraćen radi održavanja nove glavne rasprave.

6. Obzirom da je u ovom postupku sada stranka samo Specijalna bolnica dr. Nemec, samo u odnosu na njegovu odgovornost se odlučuje ovom odlukom.

6.1. Odredbom čl. 8 st. 1 Zakona o zaštiti prava pacijenata ("Narodne novine" broj 169/2004) propisano da pacijent ima pravo na potpunu obaviještenost o:

- svome zdravstvenom stanju, uključujući medicinsku procjenu rezultata i ishoda određenoga dijagnostičkog ili terapijskog postupka,
- preporučenim pregledima i zahvatima te planiranim datumima za njihovo obavljanje,
- mogućim prednostima i rizicima obavljanja ili neobavljanja preporučenih pregleda i zahvata,
- svome pravu na odlučivanje o preporučenim pregledima ili zahvatima,
- mogućim zamjenama za preporučene postupke,
- tijeku postupaka prilikom pružanja zdravstvene zaštite,
- daljnjem tijeku pružanja zdravstvene zaštite,
- preporučenom načinu života,
- pravima iz zdravstvenoga osiguranja i postupcima za ostvarivanje tih prava, dok stavak 2 istog članka propisuje da pacijent ima pravo dobiti obavijesti na način koji mu je razumljiv s obzirom na dob, obrazovanje i mentalne sposobnosti.

7. U tijeku postupka sud je proveo dokaze čitanjem članka iz Jutarnjeg lista s naslovom "Umjetni kuk s kojim se može igrati i nogomet" (list 13 – 15 spisa), članka pod naslovom "Umjetni kukovi nisu nikada uzrokovali karcinom" (list 16 spisa), odgovora Borisa Vojnovića tužiteljici (list 17 spisa), rješenja HZMO, Područna služba u Rijeci od 7. veljače 2013. (list 18 spisa), rješenja HZMO-a Područna služba u Zagrebu od 5. ožujka 2011. (list 19 – 20 spisa), nalaza vještaka medicinske struke za područje ortopedije doc.dr.sc. Borisa Laha, dr.med. od 4. studenog 2011. (list 21 – 24 spisa), obrasca IP za tužiteljicu u 2007. (list 26 spisa), medicinske dokumentacije tužiteljice sastavljene po 1. tuženiku i Thalassotherapiei Crikvenica i Opatija (list 27 – 49 spisa), računa izdanih od 1. tuženika od 28. veljače 2008., 17. veljače 2006., 11. veljače 2011., 15. siječnja 2008., 28. travnja 2008., 8. rujna 2008., 19. siječnja 2009., 7. rujna 2009. (list 50 – 57 spisa), medicinske dokumentacije tužiteljice izdane od 1. tuženika, te nalaza vještaka Borisa Laha i KBC Rijeka (list 58 – 64 spisa), odgovora 1. tuženika pun. tužiteljice, te sažetog prikaza opoziva ASR proizvoda za Hrvatsku, potvrde kirurga za revizijom ASR sustava kuka, obrasca pristanka pacijenta, potvrde kirurga za revizijom ASR sustava kuka (list 65 – 77 spisa), dopisa 1. tuženika Odvjetničkom društvu Nobilo sa otpusnim pismom (list 78 – 79 spisa), računa 1. tuženika (list 90 – 91 spisa), obračunskih listova za tužiteljicu (list 92 – 93 spisa), računa Thalassotherapiei Opatija od 22. veljače 2011. (list 94 spisa), potvrde 1. tuženika od 15. veljače 2011. (list 95 spisa), računa Poliklinike Mediko-Katunar iz Crikvenice, ljekarni, 1. tuženika (list 96 – 113 spisa), tri CD-a (list 114 spisa), ugovora o zastupanju tužiteljice od društva Kovačević, Koren i Pende (list 136 – 138 spisa), dopisa Odvjetničkog društva Kovačević i dr. tužiteljici od 9. lipnja

2011. (list 139 – 140 spisa), te od 14. studenog 2011., 7. svibnja 2012., 16. svibnja 2012., 24. svibnja 2012., 4. lipnja 2012. (list 141 – 147 spisa), članaka objavljenih u Jutarnjem listu pod naslovom "Netočno je da pacijenti s novim umjetnim zglobovima nemaju ograničenja", te u Glasu Istre pod naslovom "Opasni umjetni kuk imaju 324 Hrvata" (list 148 – 151 spisa), CD KBC Rijeka (list 152 spisa), dopisa doc. dr.sc. Borisa Laha odvjetnici Lisac od dana 11.12.2013. (list 224 spisa), odgovora na upit u vezi „odjave“ za pacijenta Gordanu Begić operiranu 13.2.2006. tvrtke Insitus d.o.o. Rijeka od 12.6.2012. (list 225 spisa), dokumentacije koja se odnosi na proizvode ugrađene tužiteljici 14.2.2011.g. na reoperaciji desnog kuka (list 226-227), podataka o proizvodima ugrađenim tužiteljici 26.2.2008.g., 25.11.2008., 22.8.2011. (list 228-230), Informacije o povučenim DePuy endoprotezama kuka, Sigurnosne obavijesti za korisnike, Pismo zdravstvenim djelatnicima, Obrazac pisma za pacijente, Informacije za pacijente u vezi s dobrovoljnim povlačenjem (list 231-241 spisa), Upute za korištenje DePuy sustava za zamjenu zglobne površine (list 242-245 spisa), Otpusnog pisma za tužiteljicu za boravak kod 1. tuženika u periodu od 25.11.2008. do 28.11.2008.g. (list 246 spisa), članka pod nazivom „Rendgenološka analiza dužine nogu i položaja femoralnog dijela totalne endoproteze zgloba kuka (list 247-253 spisa), medicinske dokumentacije tužiteljice (list 254-258 spisa), dopisa dr. Laha od dana 11.11.2013.g. pun. tužiteljice sa CD snimkom (list 269 spisa), dopisa HALMEDA pun. tužiteljice od dana 20.02.2015.g. sa e mail korenspondencijom (list 273-275 spisa), Novosti o povučenim DePuy ASR endoprotezama kuka (list 276-277 spisa), računa Thalassotherapie Opatija od dana 22.2.2011. spisa (list 283 spisa), Obračuna plaća za tužiteljicu (list 284 -285 spisa), računa poliklinike Medico od 12.5.2006.g. (list 287 spisa), računa Poliklinike Katunar od 23.10.2013.g. (list 288 spisa), uplatnice Poliklinike Katunar od 18.1.2012.g., 13.10.2010., 13.01.2010., 21.2.2010., 18.8.2010., 15.06-2011. (list 289-294 spisa), recepta izdanog od bolnice dr. Nemec (list 3.5.2012. (list 295 spisa), računa za Novocef od 3.5.2012. (list 296 spisa), računa poliklinike Medico od 6.7.2006.g. (list 297 spisa), računa ljekarne od 15.9.2011. (list 298 spisa), računa poliklinike Breyer od dana 2.12.2013.g. (list 299 spisa), računa bolnice dr. Nemec od 17.2.2006.g. i 28.2.2008.g. (list 300-301 spisa), računa bolnice dr. Nemec od 15.1.2008., 28.4. 2008., 8.9.2008., 19.1.2009., 27.4.2009., 7.9.2009., 11.2.2011., (list 302-308 spisa), preslike zdravstvenog kartona (list 312 spisa), saslušana je tužiteljica (list 314-316 spisa), z.z. 1. tuženika Boris Nemec (list 316-318 spisa), svjedok Boris Lah (list 319-321 spisa), čitanjem dopisa Ministarstva zdravstva od 22. rujna 2015.g. (list 324-325 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku ortopedu prof.dr.sc.Marinku Ercegu koji je imao zadaću da utvrdi da li je zbog postupanja protivno pravilima zdravstvene struke, nesavjesnim i nestručnim liječenjem, odnosno zbog liječničke greške došlo do ugroze života i zdravlja tužiteljice, odnosno da li je tužiteljica pretrpila u konkretnom slučaju zbog istog povredu prava osobnosti, u kojoj jačini i trajanju i to s osnova umanjenja životne aktivnosti, pretrpljenog straha, pretrpljenih fizičkih bolova, te da li je došlo do nastanka štete po osnovama koje tužiteljica potražuje u tužbi (trošak liječenja, tuđe pomoći), te je izvršen uvid u nalaz i mišljenje od 26. rujna 2016. (list 379 - 398 spisa), nalaza Klinike za ortopediju Lovran od 19. listopada 2016. (list 406 spisa), nalaza Zavoda za vještačenje - profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom od 21. srpnja 2016. (list 407-412 spisa), očitovanja vještaka ortopeda Marinka Ercega od 15. studenog 2016. (list 414-418 spisa), očitovanja vještaka ortopeda Marinka Ercega od 20. veljače 2017. (list 441-445 spisa), platnih lista tužiteljice u periodu od 1. kolovoza 2007. – 19.

studenog 2010. kada je bila u radnom odnosu u Bassler osiguranju Zagreb (list 496 - 535 spisa), nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka psihijatrijske struke Dragana Lovrovića (list 536 – 545 spisa), očitovanja vještaka psihijatra na primjedbe 1. tuženika (list 552 – 553 spisa), nalaza i mišljenja vještaka financijske struke od 4. lipnja 2018. (list 559 – 574 spisa), očitovanja vještaka na primjedbe tužiteljice od 2. srpnja 2018. (list 581 spisa), očitovanja vještaka na primjedbe tužiteljice od 25. rujna 2018. (list 589 – 595 spisa), saslušani su vještaci Dragan Lovrović (list 611 spisa), vještakinja Bibica Milat (list 611 – 613 spisa), medicinske dokumentacije tužiteljice iz perioda od 2013. do 2021. (list 767 – 781 spisa), fotografija tužiteljice (list 782 spisa), medicinske dokumentacije tužiteljice iz 2021. (list 784 – 785 spisa), nalaza psihijatra dr. Igora Giorotta od 23. rujna 2021. (list 794 spisa), dopunski je saslušana tužiteljica (list 798 – 799 spisa), nalaza neurokirurga za tužiteljicu iz 2021. (list 804 spisa), dopune medicinskog nalaza prof. dr. sc. Marinka Ercega dr.med. (list 820 – 823 spisa), pročitani su psihijatrijski nalaz i mišljenje, odnosno dopuna nalaza vještaka Dragana Lovrovića dr.med. (list 861 – 864 spisa), očitovanja vještaka Marinka Ercega dr.med. na podnesak tužiteljice na nadopunu vještačenja (list 886 – 889 spisa), očitovanja stalnog sudskog vještaka psihijatrijske struke Dragana Lovrovića na podnesak 1. tuženika (list 894 – 895 spisa), stalnog sudskog vještaka Tine Tepšić dr.med. (list 1045 – 1049, 1050 – 1018 spisa), očitovanja vještaka Tine Tepšić dr.med.spec. ortopedije na podnesak 2. tuženika (list 1084 spisa), očitovanja vještaka Tine Tepšić na podnesak tužiteljice (list 1138 spisa), medicinske dokumentacije tužiteljice iz 2024. (list 1234 – 1238 spisa), nalaza i mišljenja vještaka doc.dr.sc. Vjekoslava Wertheimera (list 1245 – 1247 spisa), odgovora na pritužbu tuženika vještaka doc.dr.sc. Vjekoslava Wertheimera (list 1267 – 1268 spisa), pročitani su cjenik Doma-Kantrida (list 1298 spisa), saslušan je vještak doc.dr.sc. Vjekoslav Wertheimer (1301 – 1304 spisa), pročitana je i dopuna nalaza vještaka doc.dr.sc. Vjekoslava Wertheimera (list 1306 – 1307 spisa), odgovora na pritužbu tuženika vještaka doc.dr.sc. Vjekoslava Wertheimera (list 1329 – 1332 spisa), odgovora na pritužbu tuženika vještaka doc.dr.sc. Vjekoslava Wertheimera (list 1350 spisa), dopunskog nalaza vještakinje Bibice Milat (list 1363 – 1377 spisa), saslušana je vještakinja Bibica Milat (list 1431 – 1432 spisa).

7.1. Sud nije provodio dokaze koje je tužiteljica predlagala kao nove nakon zaključenja prethodnog postupka, tj. nisu saslušani predloženi svjedoci na roč. 9. rujna 2021. jer je iste mogla predložiti i prije zaključenja prethodnog postupka.

8. Tužiteljica u podnesku od 20. studenog 2024. navodi da se predlaže dopunu nalaza vještaka Vjekoslava Wertheimera odnosu na tuđu pomoć i njegu. Navodi i da tužiteljica izražava neslaganje s odlukom suda da odbije razmatranje imovinskog dijela štete budući bi trebalo biti jasno da ista trpi značajnu imovinsku štetu, koja uključuje: izgubljenu zaradu, troškove tuđe njege i pomoći, troškove liječenja, uključujući ortopedsku pomagala, masaže i ostale terapije, koje tužiteljica jedino i isključivo podmiruje iz vlastitih sredstava. Jednako tako se ističe kako je u konkretnom slučaju tužiteljici povrijeđeno pravo vlasništva budući joj tuženik nije vratio implantate koji predstavljaju vlasništvo tužiteljice. Također, ugrađeni su joj jeftiniji implantati, zbog čega ima pravo na naknadu razlike u cijeni, što je sastavni dio imovinske štete, a navedeni rezon je sadržan i u prvostupanjskoj presudi. Napominje se da je, uslijed značajne inflacije i porasta cijena, dosadašnja sudska praksa dosuđivala iznose koji

nisu u skladu s realnim troškovima ovih usluga. Prema cjeniku Doma na Kantridi, cijena pružanja nestručne pomoći u kući iznosi 10,00 EUR po satu, u studenom 2024. što je minimum koji bi sudovi trebali uzeti u obzir. Privatno angažiranje ovakvih usluga može koštati i do 15-20 EUR po satu, pri čemu mnoge dodatne usluge nisu uključene i dodatno se naplaćuju. Dodatno u prilog tome ide shvaćanje koje je zauzeo Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci posl. br. UIII/ 7796/2014 od 11. veljače 2016. da promjene u vrijednosti valute uzrokovane inflatornim kretanjima potrebno uzeti u obzir pri određivanju – dosudi naknade štete te sud o navedenim promjenama mora voditi računa. Tužiteljica temeljem članka 1089. ZOO ima pravo na razliku između cijene plaćenog implantata i implantata koji joj je u konačnici ugrađen. Pretpostavlja se da vještak raspolaže podacima o tržišnim cijenama, a tuženi se također mogu očitovati o ovom pitanju. Također, tužiteljica ima pravo na povrat izvađenog implantata ili na isplatu njegove pune cijene, budući da je time povrijeđeno njeno pravo vlasništva, slijedom čega tužiteljica očekuje da sud prihvati navedene prijedloge i poduzme potrebne korake kako bi se osigurala pravična i zakonita zaštita njenih prava. Ukoliko sud ne bi prihvatio njene prijedloge opreza radi precizira tužbeni zahtjev.

8.2. Tužiteljica u podnesku od 28. travnja 2026. specificira tužbeni zahtjev pa potražuje s osnova imovinske štete iznos od 81.672,12 eur sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 30. prosinca 2007. i to na osnovi financijskog vještačenje na ime dospelog i budućeg gubitka na zaradi u visini neto 52.776,52 Eur za razdoblje od veljače 2008. do lipnja 2028., i to u mjesečnim iznosima.

8.3. Na ime naknade dospjele tuđe pomoći i njege sukladno dopunskom nalazu i mišljenju vještaka doc.dr.sc. Vjekoslav Wertheimer dr.med., i to ukupno 560 sati; 56 dana (8 tjedana) x 2 sata x 4 operacije, 28 dana (4 tjedna) x 1 sat x 4 operacije, što prema relevantnom cjeniku Doma na Kantridi cijena pružanja nestručne pomoći u kući iznosi 10,00 EUR po satu, te ukupno iznosi 5.600,00 EUR.

Napominje se da i ostale državne i privatne ustanove u Republici Hrvatskoj koja se bave pružanjem usluga nestručne pomoć u kući imaju iste cijene 10 eura po satu odnosno 7 eura za jedan kuhani obrok dnevno za vanjske korisnike.

8.4.. Na ime materijalnih troškova, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na način:

- računi za liječenje već priležeći spisu u ukupnom iznosu od 712,77 EUR/5.370,39 kn,
- razliku u cijeni implantata po računima 299/2006 u visini od 5.627,45 EUR/42.400,00 kn potražuje se razlika u visini od 2.000,00 EUR i po računu br. 669/2008 u visini od 6.496,78 EUR/48.950,00 kn, također iznos od 2.000,00 EUR, stoga se ukupno potražuje iznos u visini od 4.000,00 EUR (iznos koji uključuje razliku u cijeni konačnog implantata koji se nalazi u tijelu tužiteljice te da je tužiteljici povrijeđeno pravo vlasništva jer ugrađeni proizvod vlasnici nisu vraćeni nakon reoperacije)

8.3. S osnova neimovinske štete, na ime umanjenja životnih aktivnosti na 40 % po nalazu i mišljenju vještaka doc.dr.sc. Vjekoslav Wertheimer dr.med. i 8 % po nalazu i mišljenju vještaka stalnog sudskog vještaka psihijatrijske struke Dragana Lovrovića, dr.med., iznos od 21.899,26 EUR-a, na ime naknade za fizičke bolove sukladno nalazu i mišljenju vještaka doc.dr.sc. Vjekoslav Wertheimer dr.med., i to za bolove jakog intenziteta u trajanju od sveukupno 14 dana iznos od 1.031,24 EUR-a, za bolove srednjeg intenziteta u trajanju od 8 mjeseci iznos od 10.512,00 EUR-a te za bolove lakog intenziteta u trajanju od 9 mjeseci iznos od 3.763,80 EUR-a, sveukupan iznos od 15.307,04 EUR-a, te za pretrpljeni strah, naruženje, invaliditet, nelagodu i drugih

povrijeđenih prava osobnosti utvrđenih od strane vještaka u postupku kao i temeljem izvedenih dokaza i utvrđenih činjenica te nedovoljnog postoperativnog praćenja zdravstvenog stanja tužiteljice, tužiteljica radi povrede prava osobnosti potražuje u konačnici sveukupan iznos od 250.134,93 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 30. prosinca 2013. godine pa sve do isplate.

8.5. Rješenjem od 2. rujna 2025. dopuštena je preinaka tužbenog zahtjeva posl. br. Pn-1701/2021-136.

9. Sud je pri donošenju odluke cijenio relevantnu dokumentaciju i provedene dokaze, te je donio odluku nakon savjesne i brižljive ocjene provedenih dokaza zasebno i svih zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

10. Iz rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje – Područna služba u Rijeci od 7. veljače 2013. razvidno je da je tužiteljici utvrđeno postojanje tjelesnog oštećenja od 60% i da se odnosi na donje ekstremitete, a da je odbijen zahtjev za priznavanja prava za naknadu zbog tjelesnog oštećenja.

11. Iz rješenja HZMO-a – Područna služba u Zagrebu od 5. ožujka 2011. utvrđeno je da je tužiteljici određena od 20. studenog 2010. invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad, da je ona u mirovini od 20. studenog 2010.

12. Iz otpusnog pisma za tužiteljicu izdanog od tuženika razvidno je da je boravila kod istoga u periodu od 25. studenog 2008. do 28. studenog 2008., da je boravila kod tuženika od 14. veljače 2011. do 17. veljače 2011., od 22. kolovoza 2011. do 25. kolovoza 2011., 20. rujna 2011. do 23. rujna 2011., 26. rujna 2011. do 30. rujna 2011., 29. studenog 2011. do 2. prosinca 2011., 26. veljače 2008. do 29. veljače 2008.

13. Iz računa izdanih od tuženika i to od 28.2.2008. razvidno je da je platila za preoperativni anest. Pregled 300,00 kuna (39,82 Eur) i ugradnju BEP-LD-Cora-st.Vi 48,650,00 kn (6.456,96 Eur), ukupno 48.950,00 kuna (6.496,78 Eur), izdanog od 17.2.2006. da je platila za preoperativni anest.obradu 550,00 kn (73,00 Eur) i ugradnju BEP-RES 41.850,00 kn (5.554,45 Eur), ukupno 42.400,00 kuna (5.627,45 Eur).

14. Iz računa tuženika od 11. veljače 2011. razvidno je da se odnosi na kontrolni pregled i RTG zdjelice s oba kuka, a glasi na 360,00 kn, iz računa od 15. siječnja 2008. razvidno je da se odnosi na pregled tužiteljice, a glasi na 300,00 kn. Računi od 28. travnja 2008., 8. kolovoza 2008., 19. siječnja 2009., 7. rujna 2009. glase na iznose od 200,00 kn i odnose se na kontrolne preglede, ukupan iznos ovih računa u valuti Eur prema fiksnom tečaju je 193,78 Eur.

15. Iz računa Thalassotherapie Opatija od 22. veljače 2011. razvidno je da glasi na tužiteljicu i na iznos od 1.935,00 kn (256,82 Eur).

16. Iz računa i recepta tuženika od 3. svibnja 2012. razvidno je da se isti odnosi na antibiotik Novocef, a glasi na iznos od 118,03 kn (15,67 eur). Ukupan zbroj iznosa računa navedenih iz točkama 13.-16. koji se odnose na preglede i liječenje tužiteljice iznosi 579,09 Eur.

17. Za ostale račune koje je dostavila tužiteljica u ovom postupku nije utvrđeno da bi uopće bili troškovi koji su nastali zbog obavljenih pregleda ili pretraga tužiteljici bili da su nužni za njeno liječenje, odnosno da ih je trebala napraviti po uputi liječnika.

18. Iz dopisa tvrtke Insitus d.o.o. Rijeka od 12. lipnja 2012. tuženiku razvidno je koji su se implantati ugradili tužiteljici prilikom operacije od 13. veljače 2006., odnosno da su od proizvođača Corin Ltd.

19. Iz informacija objavljenih od Agencije za lijekove i medicinske proizvode Halmed utvrđeno je da je odobrenje za implantate ranije 2. tuženika koji su bili ugrađeni tužiteljici, izdano u Republici Hrvatskoj 12. veljače 2007., a da su isti povučeni s tržišta 1. rujna 2010.

20. Iz e-mail korespondencije između Halmeda i punomoćnika tužiteljice od 4. ožujka 2015. proizlazi da su izdane dvije suglasnosti i to dana 16. svibnja 2006. i 17. svibnja 2006. za uvoz ukupno 160 komada medicinskih proizvoda Cormet 2000 HEAD HAP i COATED 40-42 mm tvrtci Insitus d.o.o. Rijeka, dakle upravo onih koji su ugrađeni tužiteljici 13. veljače 2006.

21. Iz nalaza Zavoda za vještačenje, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanje osoba s invaliditetom od 21. srpnja 2016. razvidno je da je utvrđeno postotak od 30% za oštećenje funkcionalnih sposobnosti tužiteljice za svaki umjetni zglob kuka, da kod tužiteljice postoji i tjelesno oštećenje i mentalno oštećenje.

22. Tužiteljica Gordana Begić u iskazu bitnome iskazuje da je 2005. imala bolove u kuku te da je otišla u bolnicu u Lovran na kontrolni pregled, preporučena joj je operacija na koju je morala čekati 3 godine. Nije htjela čekati, iz dnevnog tiska da je u 2006. pročitala informaciju o nekoj novoj revolucionarnoj metodi. Kod tuženika da ju je pregledao profesor Nemec, objasnio da se radi o novoj metodi kod koje nema trenja, niti iskakanja, da se nakon te metode može trčati, planinariti, igrati nogomet i dr. Imala je bolove u kuku, a u to vrijeme da nije imala neko tjelesno oštećenje. Nije joj tada rečeno da će u idućih 5 godina imati 9 operacija, da će postati invalid i završiti u invalidskoj mirovini sa 1.300,00 kn. Najprije je operirala u drugom mjesecu 2006. desni kuk, pa zatim u drugom mjesecu 2008. operirala da je lijevi kuk. Te iste godine u desetom mjesecu ponovno je operirala lijevi kuk zbog pomaka čašice i instabiliteta. U drugom mjesecu 2011. opet je operirala desni kuk zbog instabiliteta i pomaka čašice. U osmom mjesecu te iste godine je opet operirala lijevi kuk zbog pomaka čašice i instabiliteta. Poslije 7 ili 15 dana se napravila nekakva fistula pa je ponovno bila podvrgnuta operaciji. Poslije toga je nastupio metalosis, pa opet operacija. U to vrijeme dva mjeseca da je bila bez kuka do 29.11. i ležala nepokretna u Thalassoterapii Opatija da bi joj se smirila upala i ponovno nakon toga je bila na operaciji lijevog kuka. Iduće godine negdje u petom mjesecu je bila na korekciji ožiljka. 2008. kada je drugi puta operirala kuk zbog pomaka čašice da da joj nije ništa posebno objašnjeno, a obično kad bi se javila doktoru zbog bolova koje je osjećala, on da joj je najprije savjetovao da leži dva, tri tjedna da joj se to možda smiri, primala da je i injekcije zbog bolova. Kad se bolovi ne bi smirili doktor bi je pozvao ipak na operaciju. U 2011. za vrijeme dok je također osjećala bolove kretala se ulicom, puhao je vjetar, te je došao nekakav tepih kojeg nije mogla zaobići jer nije mogla dignuti nogu, pa se spotaknula i kleknula, tada je ponovno došlo do pomaka čašice pa da je u drugom mjesecu te

godine trebala ponovno ići na operaciju za koju je doktor tražio da je plati, ona da je odbila istu platiti. Ona da je platila samo prve operacije na lijevom i desnom kuku, a kasnije operacije više nije plaćala. Nakon operacija da je bila na rehabilitacijama te boravila u raznim terapijama npr. u Thalassoterapii u Opatiji i u Crikvenici, te u Stubičkim Toplicama. Budući da nije htjela platiti ovu operaciju u 2011. za desni kuk, jer da je smatrala da nije kriva za to što joj se dogodilo, pitala da je dr. Nemeca da joj preporuči nekog odvjetnika pa da on onda tuži vlasnika kafića ispred kojeg je bio taj tepih o koji se spotaknula. On da je preporučio odvjetnika Korena. Smatrala je da ga je angažirala zbog ove operacije desnog kuka. Ono što je znala o operacijama i metodama koje su korištene samo da je to metoda metal na metal, a nije imala nikakvih saznanja o proizvođaču ili bilo što drugo. Tek negdje u devetom mjesecu 2011. da joj je rečeno od profesora Nemeca i jednog liječnika koji je bio zaposlen kod njega da je ugrađen neki kuk sa greškom. Taj drugi liječnik da joj je pojasnio da je to kao da se izbacila iz tvornice kriva serija automobila, a ovdje je izbačena kriva serija kukova. U međuvremenu je izgubila povjerenje i u liječnika i u odvjetnika. U vrijeme dok je ležala nepomična u bolnici, te nakon toga i bila podvrgnuta trima operacijama za redom, a kasnije i četvrtom, da je postala depresivna, nervozna. U prvo vrijeme smatrala je da je odvjetnika angažirala da bi tužio vlasnika kafića, a iz jednog dopisa odvjetnika Korena u petom ili šestom mjesecu da je pročitala da se radi o proizvođaču ovdje prije 2. tuženiku i kuku sa greškom, te smatra da je ustvari bila izmanipulirana svakakvim tumačenjima, tada da je ustvari prvi puta čula o proizvođaču kuka koji joj je ugrađen. Angažirala da je odvjetnika Korena za operaciju na desnom kuku. 2006. nakon operacije desnog kuka imala da je problema sa tim kukom, nije mogla sama podignuti jače nogu, već bih to morala napraviti tako da se pomogne s rukama ili s ručnikom. Odlučila se na ovu prvu operaciju zbog bolova u kuku koji su joj trajali jače nekih pola godine. Nije mogla trpjeti te bolove, a inače je bila zaposlena i radila u agenciji za osiguranje Premisus d.o.o. kao zastupnik osiguranja. Do operacije lijevog kuka ona da se inače morala više odmarati i više mirovati, a kad ju je počeo boljeti lijevi kuk dulje vrijeme isto tako kroz nekih šest mjeseci odlučila se i na operaciju lijevog kuka. Nakon svake operacije se kretala uz pomoć štaka i mirovala, te bila kući dok je čekala rehabilitaciju za Thalassoterapiju. U Thalassoterapiju odlazila bi preko uputnica. Nešto da je sama plaćala, a tuženik joj nije ništa plaćao za rehabilitaciju, a preko njega da je otišla u Thalassoterapiju u Opatiji u 2011., ali je svaki puta imala i uputnicu. Smatra da je išla preko njega jer je on dogovorio da odmah poslije operacije ide tamo, nije morala čekati kao ranije. Nakon prve operacije lijevog kuka u 2008. poslije rehabilitacije u Thalassoterapiji odlazila da je sigurno još dva do tri mjeseca na ambulantnu rehabilitaciju, ali imala i dalje bolove i to jake, a bila da joj je prisutna i ukočenost. Uvijek je izvještavala liječnika o bolovima koje trpi, a njegov savjet je bio da strogo miruje. Inače ona da je u periodu od 2008. – 2011. stalno trpila bolove, odlazila na terapije i na kraju u 2010. i otišla u invalidsku mirovinu, jer nije više bila sposobna raditi. Tada da je imala 43 godine. Njen život da je tijekom 2011. bio kalvarija, bila je bolesna, depresivna. Ona da i dan danas ima zdravstvenih problema, bole ju kukovi, boli ju lumbalni dio, te pije i antidepresive, kao i tablete za bolove. U periodu od 2006. do 2011. nije joj rađen nikakav zahvat na desnom kuku. Prije no što se spotakla u tepih u 2011. nije razmišljala o operaciji desnog kuka, a niti je bilo došlo do iščašenja. U periodu od 2008. do 2011. ona da je imala bolove u desnom kuku. Dolazila vezano za njega na kontrole kad god joj je rekao dr. Nemec da dođe. Poslije

2011. nije više odlazila kod njega na kontrole, odnosno bila da je još 2012. zbog korekcije ožiljka na operaciji.

22.1. Imala je plaće tijekom godina u različitim iznosima, u početku niže, a kasnije više, kretale su se između 3.000,00 – 8.000,00 kn. Negdje kada je postala voditelj je morala otići u invalidsku mirovinu jer nije mogla više tako raditi.

22.2. Tužiteljica je dopunski saslušana 21. listopada 2021. te je izjavila da je njeno zdravstveno stanje sada loše, boli je cijela zdjelica. Odlazila da je na pregled u Opću bolnicu u Lovranu, rečeno da joj je da ima pomak u desnom kuku i da bi ga trebala operirati. U 9. mjesecu ove godine je bila naručena da dođe na pregled, na razgovor, da se dogovori za operaciju, no međutim nije došla jer se psihički ne osjeća spremno za tu operaciju, osjeća veliki strah, depresiju, nervozu, sjeti se svega što je prije prošla sa prijašnjim operacijama. Posjećuje i liječnika psihijatra, te sada pije lijekove koje joj je promijenio od zadnjeg pregleda i to Dulsevia, Lorsilan, Dijazepam. Od obavljenih operacija ne može reći niti da je postojao jedan period da nije osjećala bolove. Boli je cijelo vrijeme ili jedan kuk ili drugi kuk. U međuvremenu ima i problema sa kičmom i naručena je kod neurokirurga, a ne zna reći da li je to povezano sa kukovima. Osjeća jake bolove i u kičmi i u kukovima i njoj da je savjetovano da bude kući i da leži. Pije i lijekove za bolove i ti lijekovi joj pomognu kroz neko određeno vrijeme, ali više se osjeća „drogirana“. Od straha i bolova, a i od lijekova da joj zna skočiti tlak i onda joj bude loše, pa je i pred nekoliko dana bila na hitnoj. Dobila je na hitnoj tabletu koja se stavi pod jezik i nekakve lijekove za smirenje. Cijelo vrijeme koristi štaku i ne može se uopće kretati bez nje, osjeća bol u cijeloj desnoj nozi tj. cijeloj desnoj strani. N može sama niti voziti i drugi je voze na sve pretrage ili bilo gdje mora otići. Od svih liječenja i operacija koje je imala da nije dobila cjelokupnu liječničku dokumentaciju koja se odnosi na desni kuk, a niti je dobila za lijevi kuk. Nije dobila niti implantante koji su joj bili ugrađeni, nije dobila niti jedan certifikat za ugrađeni kuk, a niti kontrolne naljepnice koje se inače ulijepe u knjižicu koja se dobije pri izlasku iz bolnice. Svaki puta kad bi bila na operaciji kod tuženika ona da je pri izlasku iz bolnice dobila jednu knjižicu u kojoj je njeno moje ime, kada je bila operirana i što je bilo operirano, a u toj knjižici bi trebala biti i ta naljepnica sa certifikatom za ugrađeni implantant, proizvod, međutim u tim njenim knjižicama nema ni jedne naljepnice. Da nešto ne valja sa kukom tj. implantantom koji mi je ugrađen je saznala u rujnu ili listopada 2011, ali nije znala na koji se odnosi na lijevi ili desni. Najprije je zbog zdravstvenih problema bila u bolnici u Lovranu još 2005. a tada se na operaciju tamo čekalo tri godine. Poslodavac joj je rekao da ne može tri godine ne raditi nego neka se ide privatno operirati i počne što prije raditi, zbog toga je otišla kod tuženika. Sjeća se da joj je na pregledu liječnik tada rekao da će dobiti novi kuk, da je to sistem metal na metal, da neće dobiti transfuziju jer da imaju nekakav poseban aparat, da će moći igrati i košarku. Sada da joj je lijeva noga kraća 4 cm, a nitko prije ovih operacija da joj nije rekao da joj je bilo koja noga kraća, niti je to bilo gdje išćitala. Kad je bila mlada nosila je cipele s petom, nakon ovih operacija više ih ne može nositi. Najviše da se sada boji predstojeće operacije, više nitko da je ne može uvjeriti da joj se kuk ne može pomaknuti, osobno je doživjela da je sjedila na stolici 2008. i osjetila da su je počele boljeti noge, krenula se dignuti i nije se više mogla pomaknuti jer joj se kuk pomaknuo. Sada se boji i hodati, a inače je na operacije išla sa povjerenjem. U bolnici Lovran da su joj rekli da ako se ne operira da će završiti u kolicima.

22.4. Iskaz tužiteljice sud cijeni kao uvjerljiv, iskren, neproturječan, ona osjeća bolove, smanjena njoj je životna aktivnost u obavljanju svakodnevnih poslova, potrebna joj je tuđa pomoć, ne može više sama voziti automobil, zabrinuta je za svoje zdravlje, ishod budućih operativnih zahvata koji su joj preporučeni, te se općenito loše i nesigurno osjeća. Iz njega se zaključuje da tužiteljica uopće nije bila upozorena na moguće ishode operacija, na rizičnost i na moguće komplikacije. Nije dobila niti potpunu informaciju o proizvodima koji su joj ugrađeni, odnosno niti pravovremeno, tj. odmah podatak da su i kada povučeni s tržišta i zbog čega. Odnosno iz njenog iskaza se utvrđuje da nije bila informirana prema uvjetima koje određuje naprijed citirani čl.8 st. 1 Zakona o zaštiti prava pacijenata. Tuženi u tijeku postupka čak nije dostavio niti njene suglasnosti na pristanak na operativne zahvate, a kamoli da ju je upozorio na bilo koju moguću negativnu posljedicu. Iz iskaza tužiteljice sud zaključuje da je ona kao laik, u dobroj vjeri, s punim povjerenjem pristala na operacije za koje joj je z.z. tuženika obećavao da će joj riješiti njene probleme koje je imala do tada sa kukovima. Ona je pristala na operacije u renomiranoj klinici, te sud smatra da je kao pacijent postupila sa dovoljnom pažnjom, da je kasnije poštivala i poslije operacijski tijek liječenja, tj. upute liječnika. Ona je uskraćena o informacijama zbog kojih bi možda donijela odluku da se ne podvrgne operacijama i ne bi pretrpjela štetu koju sada trpi.

23. Z.z. tuženika Boris Nemec u bitnome iskazuje da je 20.01.2006. tužiteljica došla prvi puta na pregled kod njega, ona da je već tada bila invalidna osoba sa artrozom oba kuka, to da je nestanak hrskavice u oba kuke, te osobe teško hodaju. Kod nje je to nastalo zbog slabije razvijenih kukova u djetinjstvu. Jače bolove da je imala u desnom kuku, pa je predložena operacija na tom kuku, primijenjena je metoda resurfacing. Prema njegovim evidencijama nakon operacije tužiteljica je bila na kontroli 12.05.2006. Prije operacije je imala fleksiju kuka od 70 stupnjeva, a ostale kretnje minimalne, a nakon operacije su kretnje kuka bile vrlo dobre. Nije evidentirao stupnjeve. Kretala se sa štakom u suprotnoj ruci. Poslije toga je naručena na kontrolu za šest tjedna i bila je na kontroli 06.07.2006. gdje je ponovno evidentirano da su kretnje kuka vrlo dobre, a da ima bolove u lijevom kuku zbog artroze četvrtog stupnja. Preporučene su vježbe za jačanje muskulature oba kuka i odbacivanje štake. Naručena je na kontrolu za četiri mjeseca sa novom rendgen slikom. Poslije toga ona nije više dolazila na kontrolu do 15. siječnja 2008. i to zbog bolova u lijevom kuku. Njoj je u desni kuk ugrađen engleski proizvođač Corin. Ona u vezi desnog kuka uopće nije dolazila sve dok nije pala u Crikvenici u 2011. Ima zapisano da je došla 11.02.2011., te da se pred dva tjedna spotakla na tepih i od tada ima jače bolove u desnom kuku zbog čega je teže pokretna. Tri dana nakon toga je bila operirana kada joj je odstranjena postojeća proteza i stavljena je druga proteza, od ranije 2. tuženika. Nakon toga da nema evidentirano da mu se žalila na desni kuk, a imala je u to vrijeme problema sa lijevim kukom. U desni kuk je ugrađena jedna proteza sa manjom glavicom i sa plastičnim umetkom između dva metala. Na kontroli je slikan desni kuk i evidentirano je da on dobro stoji, te se više ne spominje. Nakon ovog pregleda vezano za lijevi kuk koji je bio bolan u kretanju i smanjenog opsega kretanja preporučena je operacija i operirana je sa ugradnjom proteze drugo tuženika, te je ugrađena endoproteza sa velikom glavom. Ugrađena je upravo takva proteza da tužiteljica ne bi imala straha od iskakanja čašice i sa takvom protezom pacijenti mogu vrlo rano čučnuti

te i staviti nogu preko noge. U to vrijeme ova proteza je bila novost. Inače kada se ugrađuju proteze sa malom glavom pacijent ne smije u dvije godine staviti nogu preko noge, pa je upravo to bila prednost ugrađene proteze. Prvi puta je nakon operacije došla na kontrolu za šest tjedna 28.04. gdje je evidentirao da su kretnje bile bolje, preporučio daljnje razgibavanje, te obzirom da je imala sada ugrađene dvije proteze da otiđe na medicinu rada i utvrdi radnu sposobnost. Došla je zatim na kontrolu prema preporuci 08.09., tada je fleksija bila 85 stupnjeva, unutarnja rotacija je bila blokirana, vanjska je bila 20 stupnjeva, a ostale kretnje skupljanja i širenja nogu su bile uredne. Bila je preporučena kontrola za šest mjeseci, no 24.11.2008. tužiteljica se vratila u bolnicu sa jakim bolovima, oni da su slikali kuk i ustvrdili da se čašica pomaknula. U to vrijeme nisu znali da se kod ovog proizvoda pojavljuje ovaj pomak čašice, pa su je ponovno operirali i ugradili protezu istog proizvođača. Inače u prvih pet godina se kod ovakvih operacija zna dogoditi u 2% slučajeva da dođe do komplikacija, a 85% komplikacija je upravo pomak čašice, pa su smatrali da se upravo kod tužiteljice to dogodilo. Inače obzirom da pacijenti u njegovoj bolnici plaćaju operacije, uobičajeno je da ukoliko se dogodi neka komplikacija u nekom kraćem vremenu nakon operacije npr. godina ili godina i pol od operacije, pa se ponovno mora operirati, da tu ponovnu operaciju pacijent ne plaća. Zbog toga nije traženo od tužiteljice da plati ponovnu operaciju. Nakon toga tužiteljica dolazi redovno na kontrolu. Tužiteljici je ustanovljeno da ne može obavljati poslove dužeg stajanja, hodanja, nošenja većeg tereta, te je preporučeno obraćanje medicini rada radi ocjene radne sposobnosti. Nakon toga nije evidentiran njen dolazak do 11.2.2011. zbog desnog kuka i onog spoticanja na tepih. Desni kuk je ponovno operiran 14.02.2011., te dolazi zbog toga više do opterećenja lijevog kuka, ona se kretala sa dvije štake. 16.08.2011. je došla na kontrolu i tada je dr. Lah evidentirao da od prije četiri tjedna ima pojačane bolove u lijevom kuku i hoda sa štakama. Napravljena je RTG slika i ponovno je bio vidljiv pomak čašice. Pet dana nakon toga je ponovno operirana tužiteljica tj. 22.08., odstranili su joj postojeću protezu za koju su već sada znali nedostatke, ugrađena je nova proteza sa manjom glavom i novom čašicom i između toga plastičnim umetkom na čašici, pa sada više nema onog dodira metal na metal. To je ponovno proizvođač drugo tuženi. Nakon operacije je preporučena rehabilitacija u Thalassoterapii gdje liječnik prvo tuženika jednom tjedno obavlja vizitu. Tada je utvrđeno da je spontano izlazio sukrvavi sadržaj kroz operativni rez, a to se dogodilo zbog upalne promjene na kapsuli čašice kuka, dolazilo je do lučenja tekućine. Napravili su bris gdje nije nađen infekt. Budući je i dalje perzistirala fistula ponovno je tužiteljica operirana 21.09. kada je napravljeno čišćenje kuka i revidirana endoproteza, a ostavljeno je protočno ispiranje da bi se isprala upala. To nije pomoglo pa su morali odstraniti endoprotezu 26.09., pacijentica je bila dva mjeseca bez kuka. 29.11. kada su se upalne promjene smirile je ponovno ugrađena nova proteza također proizvođača ranije 2. tuženika, ali drugi tip, odnosno proizvođača Jonhson-Jonhson. 02.04.2012. je tužiteljica bila na kontroli, pri hodu je šepala na lijevu nogu, kuk je bio dobre pokretljivosti, preporučilo se daljnje razgibavanje i kontrola za tri mjeseca. Budući se pacijentica žalila na ožiljak koji joj je zaostao zbog velikog broja operacija, te je došlo do uvlačenja kože on da joj je rekao da će angažirati kolegu plastičara koji će revidirati taj ožiljak na račun bolnice i ta operacija je bila 03.05.2012. Tužiteljica je ponovno došla na kontrolu 20.08.2012., žali se na žiganje u predjelu rezanja u kuku, lijeva noga joj je ostala 2 centimetra kraća, a kretnje kuka su bile dobre i bezbolne. Zadnji pregled je bio 06.05.2013. kada je utvrđeno da tužiteljica šepa na lijevu nogu, da je miškulatura obostrano slabija i nakon toga više nije dolazila na

preglede. Kada je bila ponovno operirana tužiteljica 08. studenog 2011. i kada su već znali da se radi o problemu te proteze, da je on osobno tužiteljicu uputio na gospodina Vojnovića i dao joj njegov besplatni broj telefona u Milanu. Rekao da joj je da je proizvođač priznao grešku i da može tražiti trošak svakog dolaska, kao i razliku u plaći zbog toga što je morala biti na bolovanju. Inače podaci o tom gospodinu nisu bili dostupni na internetu. Kada su dobili dopis od proizvođača za navedenu grešku i kada su se njima počeli vraćati pacijenti zbog pomaka čašice, oni da su za svakog takvog pacijenta se obratili proizvođaču koji bi im nadoknadio troškove operacije, prije toga morali da su za svakog pojedinog pacijenta dostaviti povijest bolesti i opis operacije. Prije no što bi se obratili proizvođaču pacijent bi potpisao suglasnost da se mogu obratiti proizvođaču i potvrdio da je operiran. Inače prije svake operacije pacijent potpiše suglasnost da je upozoren na moguće komplikacije. On da je otvorio bolnicu u jesen 2004. U proljeće 2006. je počeo sa ugradnjom proteza kakva je ugrađena tužiteljici u desnom kuku, proizvođača Corin. Prije toga je prošao obuku. Naime, uzus je da kada se nekakav proizvođač ponudi sa svojim proizvodom i ako smatra bolnica da je ugradnja takve endoproteze dobra, idu u posjet proizvođaču, i tako da su bili u 2005. u Engleskoj, a nakon toga da je bio u dva navrata kod kolega koji su imali najviše iskustva sa ugradnjom ovih endoproteza na edukaciji. O tome ne postoji pisani dokaz i to nije nitko nikada tražio. Ovu protezu koja je ugrađena tužiteljici je nabavio preko tvrtke Insitus. Kada se naruči ta proteza ne dođe samo jedna već cijeli set i instrumentariji, jer se ne zna kakva će se morati ugraditi. On da ime dokumentaciju o kupnji proteze koja je ugrađena tužiteljici i svaka proteza ima svoj poseban kod upravo zato da bi se moglo provjeriti što je sa pojedinim proizvodom ako dođe do komplikacija. Nema saznanja o tome da ova proteza koja je ugrađena tužiteljici nije bila odobrena od Halmeda u vrijeme kada ju je ugradio. 2010. u jesen da su dobili obavijest od drugo tuženika o tome da se neće ugrađivati njegove proteze, obaveza tuženika da je bila da pacijente upozore na oslobađanje kroma i kobalta. Tužiteljicu nije na to upozorio već je čekao da dođe kod njega na kontrolu. Čekao je da dođu njihovi pacijenti na kontrolu obzirom da su redovito dolazili na kontrolu. Svojim djelatnicima dao je zadatak da pozivaju pacijente kojima su ugrađene ove proteze metal na metal u periodu od 2006. pa nadalje, bilo ih je skoro 300 od proizvođača Jonhson-Jonhson, te gotovo isto toliko i od drugog proizvođača. Nisu ih svih mogli u godinu dana pregledati i zvati na kontrole. Inače reakcija ispuštanja kobalta i kroma je ta da oni izazivaju upalne promjene, pa oni pacijenti koji su imali takve poteškoće su i sami dolazili. Sigurno da je rekao tužiteljici da postoji problem sa proizvodom kada je došla zbog problema sa lijevom kukom, a to je bilo nekoliko mjeseci nakon operacije desnog. To je bilo nekih 8 mjeseci nakon što su dobili obavijest od proizvođača da se povlači ta proteza. Njemu da je proizvođač nadoknadio trošak operacije koji je bio u 2011., a nije nadoknadio trošak one operacije iz 2008. Inače ta proteza je imala dva problema, kod nje se mogao dogoditi ili raniji pomak čašice, ili je čašica čvrsto stajala ali je dolazilo do ispuštanja kroma i kobalta, pa je to izazivalo upalu ovojnice i pacijent je imao velike bolove, pa bi zbog toga došao. Proizvođač je nadoknađivao troškove i zbog jednog i zbog drugog uzroka. Inače dolazi do promjena na ovojnici kuka zbog oba uzroka. Odbijene su sve nadoknade za reoperacije koje su bile prije 2010. Inače tuženik da podmiruje trošak smještaja u Thalassotherapii, plaća sobu, a pacijent koristi rehabilitaciju preko uputnice. Njihovi pacijenti da se uzimaju preko reda, to rade tako od 2011. tj. od kada su dobili obavijest proizvođača da će snositi troškove reoperacija. Prije toga nisu njihovi pacijenti uzimani preko reda u Thalassotherapii Opatija. Proizvođač prema ugovoru koji su sklopili s njim

im je odobrio određeni iznos za reoperacije, a onda prema tom iznosu koji je odobren plaćaju trošak sobe u Thalassoterapiji. Proizvođač plaća tuženiku, a on Thalassoterapiji. Oni da su dobili sredstva samo za one pacijente koje su reoperirali, a ne za sve kojima su ugradili protezu. Postupak je takav da nakon što izvrše reoperaciju moraju proizvođaču dostaviti svu dokumentaciju o pacijentu, slikati kuk, kao i protezu, te se to sve šalje proizvođaču u Englesku i tamo određeni liječnici odlučuju da li će im odobriti troškove reoperacije. On da je upozorio tužiteljicu da ima pravo na snošenje troškova i uputio ju na odvjetnika. Nije sa tužiteljicom pričao o tome da li bi se ona mogla negdje drugdje operirati, a podrazumijevao da je da će se kod njega operirati, a obzirom da ju je već prije operirao i znao o njoj. Tužiteljica da se sama trebala obratiti na ovaj broj koji joj je dao i tražiti da joj se nadoknade troškovi rehabilitacije, a ne zna da li bi joj bili odobreni. On da ima samo ugovor sa proizvođačem da se nadoknađuju troškovi reoperacije i smještaja za rehabilitaciju nakon operacije. To je fiksna cijena. Po svakom pacijentu kojeg su reoperirali dobiju 85.000,00 kn. Ne zna kakvo je sadašnje stanje tužiteljice, a obzirom da nije bila kod njega od 2013., a misli da je osim toga što je morala proći nažalost veliki broju operacija se ona nakon svega dobro kretala, bez pomagala tj. štaka. U zadnjem pregledu je bilo konstatirano zadovoljavajuće kretanje. Smatra da je zbog silnih operacija tužiteljici sigurno mišićnina oslabljena i da nikada neće biti kao ranije. Sam zahvat reoperacije je uvijek teži od prve operacije i oporavak je teži. Smatra da su pacijenti kakva je bila tužiteljica prije prve operacije već invalidne osobe, jer ona nije imala uopće hrskavice, tj. imala je tešku artrozu oba kuka. Operacija koja je bila 2000. godine izvedena na tužiteljici je bila učinjena na način da se zdjelica presječe i kuk više ubaci prema sredini da bi ga ona mogla još kroz neko vrijeme koristiti. U periodu od 2006. do 2011. smatra da nije bilo nikakvih pokazatelja da je postojao neki problem sa desnim kukom.

23.1. Iz iskaza z.z tuženika proizlazi isto što i iz iskaza tužiteljice, a to je nije istu uopće upozorio na moguće komplikacije, ako je i potpisala obrazac unaprijed pripremljen po tuženiku, kojeg nije niti dostavio u spis, to ne znači da nije trebala i usmeno dobiti razjašnjenje o mogućim komplikacijama. Tuženi nije u ovom postupku ničim dokazao da je na bilo kakav mogući negativan ishod upozorio tužiteljicu, a z.z sam iskazuje da se znalo da su moguće komplikacije. Isto tako iz njegovog iskaza također je razvidno da nije odmah upozorio istu na saznanje da je proizvod koji joj je ugradio povučen sa tržišta te da je imao dva problema koji su se u konačnici pojavili kod tužiteljice. Sud smatra da ga ne ispričava činjenica što je učinio mnogo operacija sa protezom koja je povučena sa tržišta, pa da zbog toga nije odmah upozorio pacijente na moguće negativne posljedice. Njegova je stvar kako se trebao organizirati sa pravovremenim upozorenjima, odnosno reoperacijama kako bi bile u konačnici i što manje posljedice.

24. Svjedok Boris Lah, zaposlenik tuženika u bitnome iskazuje da je odvjetnik Koren od njega tražio da napravi nalaz (list 21-25 spisa), a prethodno se sa istim složio ravnatelj bolnice dr. Nemec. Osobno je također sudjelovao u liječenju tužiteljice, asistirao na operacijama, a kasnije kada je u 2011. došlo do infekcije kuka, tada da ga je dr. Nemec zamolio da osobno prati ishod liječenja. Njegov zaključak da postoji neposredno uzročna veza između operativnog zahvata i posljedica se odnosi prvenstveno na operacije na lijevom kuku u koji je bio ugrađen implantat koji nije ispunjavao očekivanu duljinu trajanja kakva bi se očekivala za navedeni proizvod, dolazilo je do komplikacija naročito kod pacijenata srednje dobi tj. u dobi od 50 godina

ili mlađih. Zbog toga da je u ovom nalazu konstatirao da ova posljedica koja je kod nje nastala uzrokovana implantatom. Nije tehnika operativnog zahvata bila uzrok nego implantat. Njegov nalaz se odnosi samo na operacije na lijevom kuku. Kod prvog zahvata na lijevom kuku ugrađen je implantat sa velikom glavom koji je trebao biti korist za pacijenta u smislu da ima bolju gibljivost kuka i da ne dođe do iščašenja kuka. U to vrijeme oni nisu znali da taj proizvod nema ona svojstva koja su se mogla očekivati od takvih sličnih proizvoda. Taj prvi zahvat je bio 26.02.2008., a nakon toga je došlo do pomaka čašice i kao hitan slučaj je operirana tužiteljica 25. studenog 2008. Ponovno su joj ugradili isti implantat, ali sa većim promjerom budući su smatrali da je do pomaka došlo zbog neodgovarajuće veličine glave. Da to učine bilo im je sugerirano i od zastupnika proizvođača tog implantata. Taj implantat je izdržao do 16.08.2011., kada je ponovno došlo do pomaka i tada je primijenjena druga metoda koja je inače bila ovoj pacijentici primijenjena i na desnom kuku. Nakon te operacije došlo je u 08. mjesecu do infekcije koja može nastati kao jedna od najtežih komplikacija kod ove vrste operacija. Oni da su tada pokušali jednim operativnim zahvatom riješiti problem infekcije, no taj način se nije pokazao uspješnim pa je došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja kod tužiteljice. Slijedeće što su mogli napraviti i morali je bilo to da su otklonili implantat iz organizama i ta operacija je bila 26.09.2011. Kada se u takvim slučajevima otkloni implantat organizam može zajedno sa antibioticima riješiti infekciju. Budući je liječenje infekcije kod tužiteljice bilo vrlo uspješno i brzo već nakon dva mjeseca joj je ugrađen novi implantat, a za što se inače čeka i po šest mjeseci. Njoj je tada ugrađena klasična endoproteza sa antibiotskim cementom. Kad je tužiteljici izvršena prva operacija na desnom kuku još nije radio kod tuženika, počeo je raditi tek u travnju 2007. Negdje u veljači 2011. je tužiteljica zbog desnog kuka zaprimljena kao ponovno nekom vrstom hitnoće. Koliko se sjeća ona je nekoliko dana ranije bila pala preko nekog tepiha pa su joj počeli jaki bolovi. Na snimci su vidjeli da je došlo do pomaka čašice koja je bila ugrađena, ali od drugog proizvođača, a ne ovog koji je bio ugrađen na lijevi kuk. Inače tehnički su vrlo slične te čašice. Te 2011. su već znali za nedostatke implantata iz lijevog kuka tužiteljice, pa su joj desni kuk zamijenili sa navojnom čašicom koja se ustvari zavije u ležište i koliko on zna daljnji tijek liječenja tog kuka je bio u redu. Kada ga se pita da li je obavijestio tužiteljicu o implantatu koji joj je ugrađen u lijevi kuk, odgovara da on inače pacijentima kroz duže razdoblje pokušava objasniti liječenje, pa misli da je i sa tužiteljicom pričao. Inače je gotovo svaki dan ili barem svaki drugi ili treći obilazio 2011. tužiteljicu kad je nastala komplikacija sa infekcijom u Thalassoterapiji. Tamo ju je i previjao. Ti posjeti bi trajali od 20 – 30 minuta i tada su komunicirali, pokušavao ju je umiriti jer je njena reakcija kod ovakvih komplikacija kao i kod drugih pacijenta bila loša. Moguće je da ga ona uslijed bolova koje je trpjela nije sve dobro razumjela. Što se tiče implantata koji je ugrađen u lijevi kuk iskazuje da je to proizvod koji nije imao dobre rezultate kao drugi proizvodi, odnosno nije dao očekivane rezultate. Ti implantati su utjecali na zdravlje na način da je dolazilo do pomaka čašice ili do ispuštanja iona kroma i kobalta u krv. U prvo vrijeme nisu znali za te nedostatke i nisu vadili iz krvi ione metala. Koliko on zna kod tužiteljice je došlo do pomaka čašice, a ne i do ovog ispuštanja metala koje može izazvati lokalnu upalu tkiva koje u tom slučaju bude smeđe ili crno. Koliko se sjeća pri operativnom zahvatu nije takvo što zabilježeno kod tužiteljice. Inače kod upala kakvu je imala tužiteljica u 08. mjesecu 2011. može doći kao komplikacija kod ugradnje umjetnog kuka, do upale može doći i zbog drugih uzroka npr. iz mokraćnih putova ili granuloma zuba, a može doći do same infekcije i tijekom operativnog zahvata. Traže da pacijenti

prije operativnih zahvata imaju liječničku dokumentaciju iz koje će biti vidljivo da su sanirali sve moguće upale u organizmu. Koliko se sjeća, što se tiče tužiteljice misli da je ona imala urednu liječničku dokumentaciju prije operacije. Ovdje je infekcija nastala kod tužiteljice ili tijekom ili nakon operativnog zahvata. Misli da je otprilike 10-tak ovakvih nalaza i mišljenja na zahtjev naših pacijenata kao npr. za tužiteljicu napisao, a povodom ovakvih operativnih zahvata. Ovaj njegov nalaz tj. mišljenje ne bi nazvao klasičnim vještačenjem jer ne može vještačiti u onom predmetu gdje je sudjelovao u liječenju. To je bilo učinjeno više u svrhu da se konstatira tijek liječenja i da se potvrdi da su nastale posljedice uslijed operativnih zahvata. Odluku o tome koji će se implantat ugraditi donosi uprava, s time što su se sa dr. Nemecom dogovarali i zajedno odlučivali koji će implantat ugraditi kojem pacijentu tj. koji bi mu najbolje odgovarao. Svaki pojedini implantat je zapakiran u kutije i to u tri sloja zbog sterilnosti. Kada se skine ta kutija na pakovanju se nalazi šest naljepnica koje zovu bar kod, a ispod je naznačena posebna veličina npr. čašice. Za ovo da ispod bar koda piše veličina je siguran jer provjerava svaki puta prije ugradnje, a inače odmah nakon što se ugradi neki implantat glavna sestra u tzv. odjavi lijepi naljepnicu tog implantata i onda faxom dostavlja distributeru taj podatak. Osim toga jedna naljepnica se lijepi u jedan dokument za pacijenta kao neku putovnicu iz koje se vidi da ima ugrađen implantat, jedna naljepnica se lijepi i u povijest bolesti za pacijenta. Bolnica zadržava kopiju u registratoru, ono što je poslano distributeru. Tako se radi kod tuženika. Njima da je što on zna Slobodan Milošević dostavio podatke o tvrtci Cormet koja je proizvela implantat koji je ugrađen tužiteljici u desni kuk. Oni da su u proljeće 2010. bili odlučili da neće koristiti ovu protezu koja je bila ugrađena tužiteljici u lijevi kuk, obzirom da su već imali sami nekoliko slučajeva kad je bila potrebna reoperacija. Te godine ljeti su dobili obavijest od proizvođača da se ta proteza povlači sa tržišta uz neko obrazloženje da imaju saznanja o određenim problemima. Kod tužiteljice da nije uočena komplikacija sa povišenim metalima u krvi, a prije operacije se u nalazu krvi i nije tražio taj podatak. Tek od 2012. se traže takvi podaci u nalazima krvi jer prije toga nije bilo ni moguće u RH naći laboratorij koji je to radio, a niti su znali da to treba raditi. Raniji 2. tuženik je bio omogućio da se takav nalaz može napraviti u Engleskoj i da se krv šalje tamo, pa da su oni tijekom 2012. pozvali laboratorije ne bi li našli neki koji to radi u Hrvatskoj. Utvrdili su da se takav nalaz može dobiti u Institutu medicine rada u Zagrebu i u privatnom laboratoriju Brayer. Za ovu protezu proizvođača Cormet koja je ugrađena tužiteljici u desni kuk prema njegovim saznanjima nema nekih podataka da se ne bi više ugrađivala, ona je imala dobar postotak tzv. preživljavanja, pokazala se suficijentnom i nije povučena od proizvođača. Oni da je ne ugrađuju u velikom broju, pa sami nemaju nekih posebnih podataka. Inače u zadnje vrijeme načelno se odustaje od svih endoproteza koje se temelje na sistemu „metal na metal“.

24.1. Iz iskaza svjedoka Borisa Laha također nije utvrđeno da je tužiteljice bila upozorena na moguće komplikacije prije operativnih zahvata, čak nije utvrđeno niti da je sigurno joj bilo objašnjeno zbog čega je morala na brojne reoperacije, svjedok misli, očito nije siguran, da joj je objašnjavao o liječenju kada ju je posjećivao dok je bila na oporavku od operacija smještena u drugoj medicinskoj ustanovi. Iz objašnjenja svjedoka o evidenciji implantanta koji se ugrađuju proizlazi da očito tužiteljica nije dobila podatke od tuženika o vrsti implantata koji joj je ugrađen. Ona nema dokument o operacijama u kojima su naljepnice implantanta koji su joj ugrađeni, dakle u njenom

slučaju ponovo se utvrđuje da nije udovoljeno uvjetima koji određuje naprijed citirani čl.8 st.1 Zakona o zaštiti prava pacijenata.

25. O pravu pacijenta na obaviještenost o liječenju se bavi i pravna znanost (J. Čizmić, Pravo pacijenata na obaviještenost, s posebnim osvrtom na zaštitu tajnosti podataka o zdravstvenom stanju pacijenta, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci (1991) v. 29, br. 1) navodi da pravo na obaviještenost predstavlja sastavni dio liječenja i jača ulogu pacijenta u postupku liječenja, koji tako prestaje biti objektom liječenja i postaje svjesnim i odgovornim subjektom. Pravo na obavješćavanje temelji se, dakle, na činjenici da bolesnik nije (više) samo objekt liječenja, nego je istovremeno i (ugovorni) partner u komunikaciji liječnik - pacijent. Informiranost pacijenta jedan je od preduvjeta za potpuno povjerenje između liječnika i pacijenta. Liječnik bi morao obavijestiti pacijenta osobno i pravovremeno o svim okolnostima od kojih bi mogla zavisiti pacijentova odluka o (ne) pristanku na liječenje i tu obavijest liječnik je dužan dati i bez posebnog pacijentovog traženja. Informiranost pacijenta bitna je zbog njegova donošenja odluke o vlastitom zdravstvenom stanju. Liječnik je, dakle, dužan obavijestiti pacijenta prvenstveno radi pacijentove sigurnosti, odnosno radi zdravstvene zaštite od opasnosti nastanka štete po pacijentovo zdravlje, ali i zbog toga jer obavješćenje pacijenta predstavlja pretpostavku pristanka na određenu medicinsku intervenciju. Jedna od značajki dužnosti obavješćivanja pacijenata jest i ta što je ona istovremeno moralne i pravne prirode. S medicinskog i etičkog aspekta dužnost obavješćavanja pacijenta uvjetovana je ponajviše pacijentovom dobrobiti (*salus aegroti*), odnosno dužnost obavješćivanja pacijenta drži se sastavnim dijelom liječenja i treba je prilagoditi svakom pacijentu. S druge strane, s pravnoga stajališta, dužnost i opseg obavješćivanja pacijenta predstavlja i pravno pitanje i sudska praksa većine europskih zemalja usvojila je u pogledu dužnosti obavješćivanja pacijenta tzv. "razumni liječnički standard", s time da je sud, u slučaju spora, ovlašten i dužan utvrditi je li u konkretnom slučaju liječnik dosegnuo standard koji se po zakonu traži. (Županijski sud u Zagrebu posl. br GŽ- GŽ-535/2022-3 dana 7. listopada 2025.).

25.1 U ovom postupku je između ostalog utvrđeno iz dokumentacije izdane od Agencije za lijekove i medicinske proizvode Halmed da je tužiteljici 2006. ugrađen implantat koji uopće nije imao dozvolu od ovlaštenog tijela Republike Hrvatske da se može ugrađivati na području Republike Hrvatske. Nije odlučno to što je z.z. tuženika izjavio da nije znao za to, to ga ne ispričava. Tužiteljica kao pacijent je takvo što trebala znati prije nego je bila podvrgnuta operativnog zahvatu. Implantati koji su tužiteljici bili ugrađeni na prvim operacijama lijevog i desnog kuka su kasnije povučeni s tržišta jer očito nisu zadovoljavali očekivanjima i uzrokovali su komplikacije i negativne posljedice kod pacijenata (razlablavljenje kukova i ispuštanje čestica kroma u organizam).

26. Stalni sudski vještak prof.dr.sc.Marinko Erceg dr.med.spec.ortoped, medicinski sudski vještak za ortopediju u svom nalazu i mišljenju od 28.rujna 2016. navodi da na temelju opsežne medicinske i sudske dokumentacije, te nakon pregleda tužiteljice i nakon konzultiranja brojne literature u ovoj problematici, da odgovara na postavljena pitanja u ovom predmetu. Tužiteljica da je od rođenja imala razvojni poremećaj oba kuka, što da rezultira šepanjem, a kasnije i sve jačim bolovima zbog razvoja sekundarne artroze.2000.-te godine ona da je operirana na Klinici za ortopediju Lovran, kada da joj je učinjena osteotomija zdjelice na lijevom kuku. Zbog pogoršanja

stanja njezinih kukova pet godina kasnije na istoj Klinici predbilježena je za operaciju ugradnje proteze, prvo na desnom kuku. Stavljena da je na listu čekanja, a na operaciju da se čekalo oko 2 godine kako joj je rečeno. Da bi izbjegla čekanje, a potaknuta novinskim člankom, kao i razgovorom sa prof. Nemecom da on ugrađuje novi model proteza kuka, koji traju dulje, s njima da se slobodnije i aktivnije živi, bez straha od iščašenja, tužiteljica da se odlučuje za operaciju i ugradnju baš ovakve proteze kuka u njegovoj Bolnici. Operacijski da je zahvat izveo prof.dr. sc. Boris Nemec 13.02.2006. i to na desnom kuku, gdje da su tegobe tužiteljice bile veće. Indikacija za operaciju da je bila dobra, a zahvat da je izveden po pravilima struke. Tužiteljici da je u desni kuk ugrađen novi model proteza metal na metal, resurfacing. Iz rtg. slike da se vidi da je to spomenuti model proteze, a prema medicinskoj dokumentaciji (otpusnim pismima i svjedočenjem dr. Laha), protezu da je proizvela tvrtka Corin Group, a distributer da je bio Stryker. Proteza da u to vrijeme nije bila registrirana kao proizvod koji ima dopuštenje za ugradnju u RH. Odobrenje SAD-a za spomenutu protezu izdano da je u 07/2007. Iste godine izdaje da se odobrenje i u RH (HALMED). U kasnijem tijeku tužiteljica da se je i dalje povremeno žalila na bolove u desnom kuku i prema desnoj preponi, iako da su kontrolni pregledi i nalazi opisani kao uredni. Ti da su bolovi mogli biti dijelom neprepoznati i ignorirani, jer da je tužiteljica imala jake promjene i smetnje i sa lijevom kukom, koji da je već operiran, a i lijeva noga da je bila kraća. Zbog spomenutih smetnji sa lijevom kukom, tužiteljici da je 26.2.2008. ugrađena proteza i u lijevi kuk. Radilo da je također o novom modelu proteze metal na metal, ali ne rasurfacing, nego model ASR XL, jer da promjene i oblik glave lijeve bedrene kosti nisu bile za model resurfacing. Protezu da je proizvela i distribuirala tvrtka DePuy Johnson & Johnson. Model proteze ASR XL u lijevi kuk da je bilo teže ugraditi zbog plitkog i nepravilnog oblika koštanog acetabuluma, što da je moglo utjecati na mehaničku stabilnost metalnog implantata. Tužiteljica da se osim desnog počinje žaliti i na lijevi kuk, operirani kuk. Smetnje u kuku da su postale sve jače, a 8 mjeseci nakon ugradnje ustanovi da se razlabavljenje acetabularne komponente proteze lijevog kuka. Postavlja da se sumnja na nedostatnu mehaničku stabilnost metalnog acetabuluma prilikom ugradnje. To da uzima u obzir tuženik, a na to da ga je upozoravao i raniji 2. tuženik. Zato da se odlučuje kod nove operacije 25.11.2008.g. u lijevi kuk ugraditi potpuno isti model proteze kao i prije 8 mj. samo sada većih dimenzija (da se poboljša mehanička stabilnost proteze). Tužiteljica da se i dalje, nakon ove operacije, žali na bolove oba kuka, teško hoda. Žali da se na desnu preponu. U veljači 2011. da je pala, što da je pojačalo bolove u desnom kuku. Rtg slikom potvrđen da je pomak-razlabavljenje acetabularne komponente resurfacing proteze desnog kuka, ugrađene prije 5 godina. Da slijedi vađenje ove razlabavljene metalne proteze 14.2.2011. i ugrađuje da se klasična bescementna proteza kuka (ne proteza metal na metal). U dokumentaciji da stoji da je učinjena i spongioplastika koštanog acetubuluma, što da znači da je koštani acetubulum bio oštećen, nestalo da je koštane strukture na zdjelici. To da govori za djelovanje iona kroma i kobalta, koji da su doveli do otapanja kosti (osteolize). Vjeruje vještak da je proces razlabavljenja proteze desnog kuka već odavno postojao i postupno se pojačavao, zato da je tužiteljica imala bolove pri hodu. Pad da nije uzrok razlabavljene proteze, nego da je pad samo pomogao da se metalni acetubulum potpuno pomakne sa svog mjesta u zdjelici. Da je kost bila uredna, pad da ne bi dislocirao metalni acetabulum. Uzrok razlabavljenja da je osteoliza kosti na zdjelici, uzrokovana djelovanjem iona kroma i kobalta. To da zna i operater, pa da tužiteljici više ne ugrađuje istu vrstu proteze u desni kuk, nego metalnu protezu odstranjuje, a

ugrađuje običnu, klasičnu protezu kuka. Raniji 2. tuženik da povlači svoje proteze ASR XL iz uporabe u 8/2010, a nakon toga, iste godine one da su zabranjene i u Hrvatskoj. To da su modeli ugrađeni tužiteljici u lijevi kuk. Corin-Cormet-Stryker Group da povlači svoje resurfacing proteze iz uporabe u 07/11.

Bolovi u lijevom kuku tužiteljice da se pojačavaju, a 22.8.2011. ponovo da je operirana radi razlabavljenja acetubulumu ASR XL proteze u lijevom kuku, ugrađene prije 3 godine. Ako se i sumnjalo u razlabavljenje prve metalne proteze lijevog kuka zbog slabije mehaničke stabilnosti iste, činjenica da je da se nakon 3 godine razlabavila i druga metalna proteza iz lijevog kuka, a k tome da još razlabavljenje 5 godine stare resurfacing proteze iz desnog kuka, to sve da govori da tužiteljica odnosno njezin organizam nisu prihvatili ove proteze, odnosno da su ioni kroma i kobalta djelovali osteolitički i toksično na koštano tkivo u blizini proteza i doveli do razlabavljenja istih. Operacije koje su uslijedile nakon odstranjenja prve metalne proteze iz desnog kuka, kao i prve i druge metalne proteze iz lijevog kuka posljedica da su problema vezanih upravo za ove proteze. Da nisu nastali problemi s ovim protezama, nove operacije ne bi bile potrebne. Sve kasnije operacije da su bile rutinski posao i potpuno da su učinjene u skladu s načelima struke. Ugradnjom klasičnih proteza bolovi u kukovima da su se smirili, da nije više bilo osteolize kosti, niti razlabavljenja proteza. Dogodila da se jedna infekcija na lijevom kuku, što da se može, ali i ne mora povezivati sa činjenicom da je tu ranije bila ugrađena metalna proteza. Infekcija da je uspješno riješena, jedino da bi vještak rekao da je pre „smjelo“ ugraditi novu protezu u lijevi kuk samo 2 mjeseca nakon prestanka infekcije (29.11.2011), bez obzira što da su parametri pokazivali da je infekcija u lijevom kuku potpuno sanirana (obično da se na novu ugradnju proteze čeka 6-12 mjeseci od prestanka infekcija). To da objašnjava željom operatera da se tužiteljica što prije osovi na noge i da što prije počne funkcionirati, nakon svega što je proživjela i ona i operater. Ne zna da li postoje kod tužiteljice oštećenja unutarnjih organa i drugih organskih sustava, vezano za toksično djelovanje iona kroma i kobalta, nije da mu se žalila u tom smislu. Ako postoje neke smetnje, o tome da treba konzultirati internistu i neurologa.

26.1. Na tužiteljici da je izvršeno ukupno 9 operacija. Da je liječenje išlo po planu kako se i očekivalo, bile da bi dostatne 2 operacije: po jedna za svaki kuk. Vještak je dao i ocjenu bolova, potrebe tuđe pomoći i njege, invalidnosti, radne sposobnosti, naruženosti. Navodi da s obzirom da je tijekom operacijskog liječenja kod tužiteljice znatno odstupao od uobičajenog, njezino liječenje da je trajalo znatno dulje, a broj operacija da je također bio znatno veći nego je bilo planirano. Uobičajeni da bi tijekom operacijskog liječenja bio da je tužiteljici bila ugrađena totalna proteza desnog kuka, a kasnije i lijevoga, dakle tužiteljica da bi ukupno imala na sebi dva operacijska zahvata. Na ova dva operacijska zahvata tužiteljica da je bila pripravna, to da je ono što je bilo planirano, pa da će bolove vezano za dvije operacije (prva na desnom i prva na lijevom kuku) isključiti iz sveukupnih bolova. Nas da zanimaju bolovi nakon ovog vremena, pa sve do zadnje operacije na lijevom kuku, a to da znači do 3.5.2012. U tom periodu da je izvršeno da je 7 operacijskih zahvata, mimo 2 spomenute operacije. Za svaki operacijski zahvat od spomenutih 7, tužiteljica da je imala:

-Jake bolove po 4 sata (puta 7 operacija=28 sati), bolove srednje jakosti po mjesec dana za svaku operaciju (puta 7 =7 mjeseci), te po mjesec dana bolove slabije jakosti

(puta 6 operacija = 6 mjeseci), 7. operacija-odstranjenje ožiljaka sa kože da se isključuje iz ovih slabijih bolova).

-Također mimo bolova koje da je dao nakon svakog operacijskog zahvata, da daje bolove srednje jakosti za period od 5 godina, koji da su se javljali povremeno, dnevno ili nakon nekoliko dana, kod jačeg napora, duljeg hodanja, te osobito pred slijedeću operaciju zbog razlabavljenja i infekcije proteze, koje da ukupno cijeni na 1000 sati. Za isti ovaj period da daje bolove slabije jakosti, vezano za promjenu vremena, provođenje fizikalne terapije, previjanja i sl. ukupno 1000 sati.

-Tužiteljica da je imala potrebu za tuđom (nemedicinskom) pomoći i njegom nakon svakog otpusta iz bolnice, odnosno nakon fizikalne terapije, i to po mjesec dana nakon svake operacije (7 operacija) 3x1 sat dnevno. Dakle, tužiteljici da je bila potrebna tuđa pomoć i njega ukupno 7 mjeseci po 3 sata dnevno. Također da joj je nakon tih mjesec dana bila potrebna tuđa pomoć i njega još po mjesec dana nakon 6 operacija i to po 2 sata dnevno (7. operacija odstranjenje ožiljaka s kože da se isključuje), dakle ukupno 6 mj. po 2 sata dnevno.

- Što se tiče potrebe za tuđom pomoći i njegom doživotno, misli da ona nije potrebna. Čak kad bi i postojala izvjesna potreba za tuđom pomoći i njegom u starijoj dobi, ta potreba da ne bi proizlazila iz komplikacija spomenutih operacija, nego iz činjenice da tužiteljica naprosto ima ugrađene proteze oba kuka, bez obzira je li zahvat uspio ili nije uspio prvom operacijom ili su se operacije morale ponavljati. Tužiteljica da u konačnici ima umjetne kukove, a s time da je računala kad je išla na operaciju.

- Činjenica da tužiteljica ima ugrađene proteze na oba kuka da donosi umanjeње životnih aktivnosti i trajni invaliditet od 60%, ali da taj invaliditet ne proizlazi iz činjenice da je tužiteljica umjesto 2 operacije, imala 9 operacija. Invaliditet da postoji zbog same činjenice da netko ima ugrađen proteze na oba kuka, a to da je tužiteljica i htjela; imati ugrađene proteze u oba kuka. Takav invaliditet da bi imala i da je sa prvom operacijom desnog kuka i prvom operacijom lijevog kuka išlo u najboljem redu. Što se tiče činjenice da tužiteljica ima kraću lijevu nogu, mišljenja je da je lijeva noga bila kraća cijeli život. To da se vidi iz rtg slike zdjelice s oba kuka prije ugradnje proteza. Na rtg slici razvidno da je da je lijevi kuk „pobjegao“ prema kranijalno (prema gore-naviše), a Chiarijevom operacijom da se je dao koštani oslonac glavi bedrene kosti, ali da se tom operacijom kuk nije spustio naniže. Tužiteljica da je došla na operaciju ugradnje proteze sa kraćom lijevom nogom. Na spomenutoj da se rtg slici vidi da je lijeva noga još i tanja, zbog prirode osnovne bolesti i činjenice da je više šepala na lijevu nogu. Ugradnjom proteze da se mogu popraviti manja skraćanja noge, ali kosi položaj zdjelice, često udružen sa skoliozom slabinske kralješnice kod iščašenja kukova, da ne može uvijek riješiti inegalitet nogu. Trebalo da bi vidjeti u Povijesti bolesti prije operacije kakvo je bilo stanje duljine nogu, te da postoji i rtg snimka LS kralješnice u stojećem položaju, bez uloška s povišenjem. Ovdje također da treba napomenuti da sadašnji invaliditet tužiteljice kojeg tužiteljica ima, nije veći od invaliditeta koji je postojao prije poduzetih operacijskih zahvata na njezinim kukovima. Iako tužiteljica navodi da nije imala nikakve smetnje s kukovima do prije pola godine pred operacije, to da ne drži realnim. Na rtg slikama da se vidi veoma jaka artroza oba kuka uz subluksaciju lijevog kuka, što da neminovno uzrokuje jake bolove, jako smanjenje kretnji i šepanje, ako i inegalitet nogu (lijeva je noga kraća i prije operacije). Ponavljane operacije na lijevom kuku da nisu doprinijele većem skraćanju lijeve noge.

-Što se tiče radne sposobnosti smatra da tužiteljica može raditi poslove koji ne traže cjelodnevno stajanje na nogama, osobito hodanje, čučanje, penjanje po stubama i sl. Dakle tužiteljica da može raditi sjedeći posao, kao što je radila i prije ovih operacija.

-Što se tiče naruženja misli da ono postoji dijelom zbog naginjanja tijela pri hodu, a poslijeoperacijski ožiljci da su uglavnom po istom tragu, kao da je imala samo po jednu operaciju na svakom kuku. Bez povišenja pod lijevu nogu, šepanje da bi bio jako izraženo. Međutim siguran da je da tužiteljica sada hoda bolje nego prije ovih operacija. Zato misli da i nema naruženja vezanih za ove operacije, kao što je postojalo i skraćanje lijeve noge. Tužiteljica da po njegovom sudu hoda znatno bolje nego prije ugrađenih proteza oba kuka.

26.2. Vještak Marinko Erceg se očitovao na primjedbe tužiteljice dana 15. studenog 2016. pa navodi da je njemu teško procijeniti da li je tužiteljica dobila saznanja od dr. Nemeca o tome da je proteza koja je ugrađena u njen desni kuk povučena s tržišta. Operater da je smatrao da je razlabavljanje proteze na desnom kuku tužiteljice bilo uzrokovano padom, a ne djelovanjem metalnih iona kroma i kobalta. Kako je operater vidio problem da se ne može zvati „nepostupanjem prvo tuženika u skladu s pravilima struke“, nesavjesnim liječenjem, liječničkom pogreškom. Njemu da je kao vještaku u procjeni stanja i uzroka smetnji koristilo to što je u dokumentaciji našao da je, nakon vađenja prve, resurfacing proteze iz desnog kuka postojalo oštećenje koštanog dijela acetabuluma zdjelice, koje da nije bilo traumatske, nego osteolitičke naravi, uvjetovano metalnim ionima kroma i kobalta, pa je bila potrebna spongioplastika (presađivanje kosti na mjestu zdjelice). U međuvremenu su kod tužiteljice bile odstranjene 2 proteze iz lijevog kuka, sa sličnim promjenama, pa daje i to utjecalo na konačnu odluku vještaka. Proizvođač Corin-Cormet Group da je povukao protezu sa tržišta u 7. mj. 2011. g., dakle nekoliko mjeseci nakon reoperacije desnog kuka. Implantat koji je ugrađen prije odobrenja na hrvatskom tržištu da je bio isti kao i onaj koji se ugrađivao nakon što je dobio suglasnost za ugradnju bolesnicima u RH, dakle implantat je bio gotov i konačan proizvod. Smatra da zbog toga nije bila potrebna nikakva suglasnost pacijenta, jer da se nije radilo o eksperimentiranju niti istraživanju. Navodi da je tužiteljica pogrešno inetrpretirala njegov nalaz u dijelu kada tužiteljica tvrdi da se znalo za pojačano štetno djelovanje metalnih iona ovih novih proteza. Očekivalo da se de će oslobađanje sitnih metalnih čestica (iona) kod ovih proteza biti manje zbog veće tvrdoće i čvrstoće metala. Na žalost očekivanja da se nisu ispunila, u određenom postotku bolesnika da su nastale komplikacije upravo vezane za preveliko oslobađanje i toksično djelovanje spomenutih metalnih iona. U odnosu na prigovor tužiteljica što vještak smatra da istoj nije potrebna trajno tuđa pomoć i njega vezano za ove operacije, odgovara da ustraje kod svoj mišljenja. Tužiteljica da sigurno hoda bolje nego što je hodala prije operacija. Ne isključuje da će u starijoj životnoj dobi joj biti potrebna tuđa pomoć i njega, kao što inače treba starijim ljudima. Navodi da nije točna tvrdnja tužiteljica da joj je sada kraća noga za 4 cm, a prije da je bila kraća za 1,5 cm. Njoj da je noga kraća zbog iščašenja kuka a ne zbog operacija. Oспорava navod tužiteljice da je ona invalid zbog ispuštanja u njeno tijelo iona kroma i kobalta, već da je ona invalid samim time što ima umjetne kukove. Nadležno tijelo za utvrđivanje invalidnosti i opće radne sposobnosti da nije ničim utvrdilo toksikološka oštećenja ionima kroma i kobalta unutarnjih organa i organskih sustava.

26.3. Na prigovor tužiteljice da ima nalaz od 19.10.2016. na kojem da je utvrđeno da je potrebno utvrditi dodatni operativni zahvat na desnom kuku zbog „suspektne labavosti desne acetabularne komponente“ navodi da on nije prilikom pregleda našao kliničke znakove razlabavljene proteze, a ovaj nalaz da ne može komentirati budući nije vidio novu rtg sliku zdjelice s oba kuka. Kod tužiteljice da se još takvo što ne očekuje a ako bi se to i dogodilo teško da bi se moglo povezati sa protezom desnog kuka iz 2006. Vještak se očitovao i dana 21. veljače 2017. i pojašnjava da postoje problemi kod svih proizvođača proteza metal na metal, i to da postoje dva problema. Međusobnim trenjem metalnih zglobnih tijela oslobađaju da se ioni kroma i kobalta, koji da kod određenog broja bolesnika štetno djeluju na koštano tkivo na mjestu ugradnje proteze, dovodeći do razlabavljenja i nestabilnosti proteza. Razlabavljenje proteza metal na metal da se događaju znatno češće, nego razlabavljenje kod „klasičnih“ proteza. Drugi razlog koji problematizira proteze metal na metal da je taj što su zglobna tijela većih dimenzija kojima se htjelo postići veću stabilnost zgloba kuka, što da je i postignuto, ali da se nije predvidjelo „trenje i trošenje“ metala i jače oslobađanje metalnih iona. U odnosu na prigovor koji se odnosi na otpuštanje iona kobalta i kroma u lijevom kuku tužiteljice vještak navodi da se ugrađena endoproteza može razlabaviti na mjestu gdje je ugrađena iz nekoliko razloga. Prvi razlog da je proteza loše (nestručno) ugrađena, dakle da nema dostatnu mehaničku stabilnost. Drugi razlog je da se radi o infekciji proteze, što da se prepoznaje po bolovima, povišenim vrijednostima SE, CRP-a, gnojenjem, te pomaknućem proteze iz svog ležišta. Treći razlog da je tzv. „aseptic loosening“ odnosno neinfekcijsko razlabavljenje endoproteze. To da je konačna sudbina svih klasičnih proteza kuka, a događa da se obično između 10. i 20. godine nakon ugradnje. Mehanizam razlabavljenja da je osteoliza (propadanje, nestajanje) kosti na mjestu gdje se dodiruju kost i proteze, ali i na udaljenim mjestima od proteze, kao rezultat štetnog djelovanja polietilenskih čestica iz plastičnog dijela klasične proteze. Pojavom proteze metal na metal dogodilo da se ono što se nije očekivalo, proteze da su se razlabljivale u oko 15% slučajeva i to unutar prvih 5 godina nakon ugradnje. To da se pripisuje štetnom djelovanju iona. Po njegovom sudu da se to dogodilo tužiteljici i na lijevom i desnom kuku bez obzira što proteze nisu od istog proizvođača. Kontrola vrijednosti metalnih iona u krvi bolesnika da je uvedena tek kasnije. To što se nisu rađeni laboratorijski nalazi metalnih iona da ne znači da se radi o problemu vezanom za metalne proteze jer da je činjenica da su se sve tri metalne proteze koje su ugrađene tužiteljici razlabavile unutar 5 godina, a nije da se radilo i infekciji. Ovdje da se ne radi da je neki proizvod metal na metal proteza sa greškom, nego da se radi o činjenici da od 100 ugrađenih proteza kuka, oko 15% njih se razlabavljuje unutar 5 godina od ugradnje. To da je razlog zbog čega su takve proteze povučene iz uporabe. Točno da je da djelovanje metalnih iona može pogodovati infekcijama, alergijskim reakcijama i stvaranju pseudo tumora, kao i trovanja organizma kromom i kobaltom, ali kod tužiteljice da se to nije dogodilo. Vještak potvrđuje da je prva proteza, proizvod 2. tuženika, bila ugrađena u plitak i nepravilan acetabulum lijevog kuka. Zato da je i izrazio sumnju u njezinu mehaničku stabilnost. Međutim, da se druga proteza razlabavila nakon nekoliko mjeseci nakon ugradnje, tada da bi se moglo sumnjati u način njezine ugradnje. No, ona da se razlabavila nakon 3 godine, pa da se tu ne može govoriti o nestručnoj ugradnji, nego o nečemu što se događalo postupno i doprinosilo nestabilnosti proteze, a to je bila osteoliza uzrokovana metalnim ionima.

26.4. Vještak je pozvan rješenjem od 26. listopada 2021. da dopuni nalaz na način da iskaže kada je tužiteljici završeno liječenje odnosno kada joj se zdravstveno stanje stabiliziralo nakon izvedenih operacija, a u odnosu na utužene oblike imovinske i neimovinske štete. Vještak 23. studenog 2021. navodi da je po prvoj operaciji na desnom kuku kojoj je tužiteljica bila podvrgnuta 13. veljače 2026. obično potrebno za potpuni oporavak 3 do 4 mjeseca međutim ona da je imala povremene tegobe i nakon tog vremena. Po njegovoj ocjeni unatoč bolovima i tegobama tužiteljica da je u vremenu između prve i druge operacije lijevog kuka 22. lipnja 2008. mogla raditi sjedeći posao najmanje godinu i pol dana. Nadalje smatra da je u periodu od 25. studenog 2008., druga operacija na lijevom kuku pa do 14. veljače 2011., kada je bila 4. operacija, ali druga na desnom kuku, da je mogla raditi sjedeći posao godinu i pol dana. Nadalje u periodu od 14. veljače 2011. do 15. lipnja 2012. u kojem su bile preostale do ukupno 9 operacija da tužiteljica nije bila sposobna obavljati svoj posao jer je bila podvrgnuta 6 operacija. 2 mjeseca nakon 9. operacije tj. početkom srpnja 2012. da je po njegovoj ocjeni mogla obavljati sjedeći posao. Napominje da iz odsutnosti zbog posla treba isključiti po 4 mjeseca za ugradnju prvih proteza.

26.5. U očitovanju od 19. siječnja 2022. vještak Marinko Erceg ustraje kod svojeg nalaza i mišljenja, a sud u konačnici zaključuje da vještak nije određeno odgovorio ni nakon očitovanja na dopunjenu zadaću. No, sud je smatra da je nalaz vještaka što se tiče objašnjenja, tj. mišljenja o tijeku liječenja, manjkavosti implantanta, načina liječenja argumentiran, jasan, uvjerljiv. Vještak je dao svoje obrazloženo mišljenje o pretrpljenim bolovima, naruženju, smanjenju životnih aktivnosti, tuđoj pomoći koje je sud uzeo u obzir pri donošenju odluke. Nakon što je sud pozvao stranke da se izjasne da li predlažu da se vještak pozove na glavnu raspravu radi davanja usmenog nalaza, stranke nisu predlagale da ga se više poziva. Sud je ocijenio da je u ovom postupku svrsishodno bilo provesti još jedno medicinsko vještačenje po vještaku ortopedu obzirom na specifičnost predmeta, odnosno složenosti tijeka i uzroka liječenja tužiteljice, a u konačnici i ne dobivanja odgovora na dio zadane zadaće po vještaku.

27. Stalni sudski vještak doc. Dr. sc. Vjekoslav Wertheimeir dr. med. Specijalist ortoped s užom specijalnošću iz dječje ortopedije, sveučilišni magistar ortopedije i traumatologije u nalazu i mišljenju od 27. srpnja 2024. navodi da uvidom u spis je utvrđeno po mišljenju vještaka a u odnosu na zadatke:

- neadekvatno vođenje medicinske dokumentacije – mišljenja je da svakako pacijentima treba u otpusnom pismu naznačiti minimalno koja vrsta endoproteze je ugrađena, a svakako da bi bilo poželjno da otpusno pismo sadrži i veličine ugrađenih komponenti
- neadekvatno reagiranje na ASR XL implantant ugrađen kod pacijentice – da postoje direktne upute proizvođača endoproteze o načinu i postupanju kod pacijenta sa ugrađenim implantantom ovog tipa (laboratorijske pretrage u smislu mjerenja koji čine iona u organizmu, radiološka dijagnostika)
- ugradnja implantant tipa Cormet (Corin) u veljači 2026. bez odobrenja Halmeda (agencija za lijekove i medicinske proizvode 9
- konačno liječenje pacijentice je završeno u ožujku 2012. (oko 4 mjeseca nakon zadnje revizije kuka)

- umanjenje životnih aktivnosti se određuje na 40 %

- bolove jakog intenziteta je pacijentica trpila sveukupno 14 dana, bolove srednjeg intenziteta je trpila 8 mjeseci, bolove lakog intenziteta je trpila 9 mjeseci

27.1. U odgovoru na pritužbu tuženika vještak dana 16.10.2024. navodi da apsolutno smatra ispravnim od strane svakog liječnika, pa tako i ortopeda da u vođenju medicinske dokumentacije mora biti precizan i jasan, kako u navođenju adekvatnih dijagnoza, tako i terapijskim procesima. Kod tužiteljica u nekim otpusnim pismima su navedene veličine i tip ugrađenih endoproteza, a u nekima ne. Postojale da su jasne upute proizvođača Depuy /Johnson&Johnson kojih se tuženik nije držao, tj. da nema podataka o praćenju pacijentice sa ugrađenim tipom proteza koje se povlače iz uporabe. Potrebna da je sva dijagnostika (laboratorijska, radiološka) koja je bila u preporuci proizvođača i išla na trošak Johnson & Johnson, smatra da je trebalo postupiti po uputi proizvođača, liječnici da ne djeluju samo terapijski nego i preventivno.

27.2. Vještak Vjekoslav Wertheimer je dao na ročištu 21. studenog 2024. i usmeno nalaz i mišljenje nakon što je osobno pregledao tužiteljicu u sudnici. Navodi da osobno nema što dodati u odnosu na zaključke iz nalaza o visini invalidnosti, danima tuđe pomoći, jačini bolova i naruženosti. Izjavljuje da će naknadno dostaviti izračun za tuđu pomoć i njegu u danima iza svake operacije, a za ocjenu naruženja navodi da se radi o blagom naruženju. Naknadno će dopuniti nalaz i u dijelu na način da navedem koliki su bili bolovi iza svake operacije. Završeno liječenje lijevog kuka je tri mjeseca nakon zadnje operacije tog kuka tj. reoperacije, a isti vremenski period od tri mjeseca je i nakon zadnje operacije tj. reoperacije desnog kuka. To je inače dovoljno vrijeme da je endoproteza integrira u organizam. Kasnije ono što se provodi u obliku fizioterapija ili nekih drugih terapija se ne računa kao završetak liječenja jer se može raditi cijeli život i nadalje i to se ne ocjenjuje kao nastavak liječenja ortopedskog. Prve operacije kukova su bile apsolutno medicinski indicirane i rađene korektno. Kasnije reoperacije po njegovom mišljenju su posljedica neadekvatnog odabira endoproteze za takve kukove. Tužiteljica je inače bolovala od bolesti koja je razvojni poremećaj kukova, radi toga je liječena u Klinici za ortopediju Lovran nošenjem u ranom djetinjstvu Pavlikovim remenčićima, a kasnije je učinjena i operacija na zdjelici lijevoj strani tijela na Klinici za ortopediju Lovran. Smatra da odabir endoproteza koje su ugrađene nije bio adekvatan s obzirom na kvalitetu kosti zdjelice, prethodno učinjen operativni zahvat i samu morfologiju kukova obostrano. Što se tiče proteze ranije 2. tuženika, ona je u to vrijeme bila novi pomak u endoprotetici, nažalost u kratko vrijeme se vidjelo da endoproteza ima veći broj postotka razlabavljenja nus pojava nego što je dopušteno u ortopedskoj struci. Već kratko vrijeme nakon što se počela upotrebljavati proteza kao što je ugrađena tužiteljici, a može naknadno dopuniti točno s vremenom, to je uočeno najprije u Velikoj Britaniji i tada je raniji 2. tuženik dao odmah u cijelom svijetu preporuku svima da stanu sa operacijama i ugradnjom tih proteza, da pozovu sve pacijente odnosno dali su preporuke kako raditi s tim pacijentima, koje da se pretrage učine i da operateri procijene da li će zamijeniti te proteze sa drugima. Problem je bio kod ovih proteza što se stvarala metaloza, te posljedično pseudotumori zbog malih čestica koje su se otpuštale u zglobov kuka. To stanje dovodi do razlabavljenja endoproteze i reakcije svih mekih tkiva oko kuka. Ne može vidjeti iz otpusnih pisama nakon učinjenih operativnih zahvata, inače je uobičajena je praksa u svim ustanovama da se navodi datum kada

je operacija učinjena, što je bilo rađeno i koji tip endoproteze je stavljen zajedno sa veličinama endoproteze. To je po njemu i adekvatno vođenje medicinske dokumentacije, a kod tužiteljice toga nema na nalazima. Ako toga nema onda pacijent ne zna što je ugrađeno, a ima pravo znati, moguća je komplikacija pa da pacijent bude liječen u drugoj ustanovi, ako toga nema ne može se pacijenta poslati na pretragu tzv. magnet koji se prilagođava vrsti proteze koja je ugrađena. Ako npr. treba promijeniti samo dio neke proteze onda se naruči samo dio, a ne mijenja se cijela proteza, a kako nema podataka o vrsti proteze onda se to ne može učiniti. Za ovu protezu koja je ugrađena u desnom kuku, tj. prvu operaciju nije mogao niti naći puno podataka o toj protezi, tek nešto oskudno na internetu, što ustvari nije medicinski relevantno. Od Halmeda ima e-mail iz kojeg proizlazi da u trenutku kada je ugrađena tužiteljici nije imala odobrenje za ugradnju u Republici Hrvatskoj, ne kaže da proteza nije dobra, ali je to činjenica. U tom trenutku Hrvatska još nije bila niti dio Europske unije pa da bi se na to pozvali, a sada ako nešto odobri Europska unija onda to Halmed naknadno odobri. Preporuka prije 2. tuženika je bila da pogotovo kod pacijentica malo mlađe životne dobi s tim tipom endoproteze veličine ispod 52 milimetra acetabulom (zdjelični dio proteze) se napravi ultrazvuk ili magnetska rezonanca operiranog zgloba i/ili mjerenje slobodnih jona u krvi. U to vrijeme koliko on zna ova zadnja pretraga se nije radila u RH, ali se mogla napraviti u inozemstvu i prije 2. tuženik je snosio sve troškove koliko je mogao dobiti podataka od predstavnika prije 2. tuženika. Tako mu je rečeno usmeno, ali mi nisu dostavili pisanu potvrdu. Koliko vidi iz medicinske dokumentacije kod ovdje tužiteljice to ovdje nije ništa napravljeno. Kod prve reoperacije pa i svih daljnjih reoperacija je sve po njegovoj ocjeni napravljeno po pravilima medicinske struke. Sve što se dalje dešavalo je bila posljedica komplikacija liječenja i svaka reoperacija je sama po sebi sve teža i snosi veće posljedice. To što se nije postupilo po preporuci proizvođača ne mora značiti da ne bi također došlo do reoperacije, ali bi se ona možda napravila ranije, pa bi bile možda manje posljedice. Desni kuk se koliko je utvrdio razlabavio u nekih četiri i pol godine što je jako kratak period za ugrađenu endoprotezu. Taj kuk se razlabavio i to njegov zdjelični dio, po njemu je bio loš odabir implantanta, to što se dogodilo nije posljedica toga što se spotaknula tužiteljica, tužiteljica je rekla da je klecnula i to bi taj implantant trebao moći izdržati u kratkom vremenskom periodu, a ovako se samo dodatno isprovociralo ono što je bilo započelo. Pacijenti koji imaju razlabavljenje kukova se najprije počnu žaliti na bolove u operiranim kukovima i to je već prvi znak da nešto nije u redu tj. to je prva indikacija da se dalje obradi pacijenta. Ovdje je koliko zaključuje prvenstveno bio krivi odabir endoproteze, a dodatno je to što je u tom trenutku nije bila niti odobrena endoproteza. Ne zna uopće što je bilo sa predmetnim proizvodom u narednom periodu, niti zna da je netko u društvenoj bolnici ugrađivao te endoproteze, što ne znači da se ne može u privatnim bolnicama ugrađivati iste uz prethodno odobrenje nadležnih tijela. On da uvijek svoje pacijente upozorava da oni dobiju umjetni kuka, a ne novi, jer svaki oblik umjetnog zgloba ima svoja određena ograničenja u većem ili manjem stupnju. U trenutku kada je tužiteljici ugrađena proteza prije 2. tuženika ona je imala sva odobrenja, ali kad se inače ugrađuje pa i dan danas prema svoj stručnoj medicinskoj literaturi za ovu protezu je naročito naglašeno da s njom treba raditi vrlo iskusan operater, da treba dobro odabrati vrstu, te poštivati morfologiju zgloba. Misli da proteza koja je ugrađena tužiteljici se više ne koristi, inače se ljuskaste endoproteze kuka kakva je bila i ova vrlo malo ugrađuju u svijetu, misli da ih u Hrvatskoj više nitko ne ugrađuje. Ocjenu umanjenja životnih aktivnosti kod tužiteljice je dao na temelju medicinske

literature, vlastitog iskustva, umjetni zglobovi imaju utjecaj na kosti, meko tkivo koje se oštećuje, mišiće, osoba sa dva umjetna zglobova i sa reoperacijama je sa još većim umanjeno, a kao posljedica liječenja ostalo je i skraćeno lijeve noge za 4 centimetra, to spada u komplikacije liječenja. Inače se do 2 centimetra kraća noga smatra fiziološkom i to se niti ne popravljalo. Ocijenio bi smanjenje životnih aktivnosti da su bile samo operacije sa 30%, a zbog reoperacija, komplikacija i skraćeno lijeve noge je odredio da je to 40% smanjenja životnih aktivnosti. Skraćeno noge na za 4 centimetra je posljedica reoperacija, to je nastalo zbog komplikacije, a ne zbog greške. Siguran je da nisu svi pacijenti kojima su bile ugrađene endoproteze prije 2. tuženika imali reoperacije, ali je ovaj proizvođač postupio jako savjesno i zaustavio ugradnju istih proteza i dao preporuku što učiniti s pacijentima. On da ne bi sigurno kod ovakvog pacijenta kao što je bila tužiteljica uzimajući u obzir njenu prethodnu bolest odlučio se za ugraditi ovaj tip endoproteze (ljuskasta) koji je njoj bio ugrađen na oba kuka. Tužiteljica je imala bolest koju je imala od rođenja. Nije medicinska greška ugraditi tip endoproteze koji je ugrađen tužiteljici, a ponovno ponavlja da se on kao liječnik ne bih odlučio na ugradnju ljuskaste endoproteze kuka kod pacijentice sa razvojnim poremećajem kukova. Ovdje priča o tipovima endoproteze, a ne o vrsti proizvođača, ne preporuča se ugradnja ljuskaste endoproteze kod takvih pacijenata, ali nije zabranjena. Ne preporuča se takva proteza zbog morfologije kuka, mekih tkiva, mišića, ligamenata kakve je imala tužiteljica. Vidio je e-mail koji je dobila pun. tužiteljice od Halmeda i u njemu stoji da je dana suglasnost za uvoz 160 endoproteza kakva je ugrađena tužiteljici u desni kuk u svibnju 2006., a tužiteljica je bila operirana ranije te godine u veljači. Kod tužiteljice je postojalo smanjenje opće životne aktivnosti i prije predmetnih operacija, nije mogla biti profesionalni sportaš, ali je npr. mogla biti sudac. Teško mu se sada izjasniti koja je bila njena smanjenja životna aktivnost prije ovih operacija, morao bih imati njenu cjelokupnu medicinsku dokumentaciju od rođenja na raspolaganju. Kad je rekao da je bila uredna indikacija da se tužiteljici ugrade kukovi to znači da nije bila nužna, ali je bila ortopedski opravdana, on bi joj istu stvar predložio. Ima ljudi koji sa tom dijagnozom nikada ne budu operirani. Uračunao je postoperativni period u bolove nakon svake operacije. Da su operacije prošle uredno bez komplikacija tužiteljica bi mogla nastaviti svoj posao koji je sjedećeg tipa tj. prodavač osiguranja. Ne može reći da li je tužiteljčina nesposobnost za rad uzrokovana isključivo sa komplikacijama i reoperacijama koje je ona imala. Za vrijeme liječenja tužiteljica nije mogla raditi. Tek negdje od ožujka 2012. bi tužiteljica mogla nastaviti uredno raditi. Ne zna reći da li je sada tužiteljici ugrađen jeftiniji proizvod sada u desnom kuku od onog koji joj je bio ugrađen 2006., može reći da joj je sada ugrađena adekvatna endoproteza. On bi tu endoprotezu koja je standardna ugradio tužiteljici i prvi put.

27.3.U dopuni nalaza i mišljenja od dana 5. prosinca 2024. vještak Vjekoslav Wertheimer navodi da je tužiteljica imala

Bolove jakog intenziteta:

Aloarthroplastica desnog kuka 2006. godine - 1. dan

Aloarthroplastica lijevog kuka 02/2008. godine -1. dan

Revizija aloartoplastike lijevog kuka 11/2008. godine -2. dana

Revizija aloartoplastike desnog kuka 02//2011. godine -2. dana

Revizija aloartoplastike lijevog kuka 08/2011. godine -2. dana

Revizija aloartoplastike lijevog kuka, odstranjenje fistule 09/2011. godine -1 dan

Odstranjenje inficirane endoproteze lijevog kuka 09/2011. godine -3. dana
 Ugradnja endoproteze lijevog kuka 11/2011. godine -2. dana
 Ukupno 14. dana bolova jakog intenziteta.

Bolovi srednjeg intenziteta:

Aloarthroplastica desnog kuka 2006. godine -7 dana

Aloarthroplastica lijevog kuka 02/2008. godine -7 dana
 Revizija aloartoplastike lijevog kuka 11/2008. godine -1.5 mjeseci
 Revizija aloartoplastike desnog kuka 02//2011. godine -1.5 mjeseci

Revizija aloartoplastike lijevog kuka 08/2011. godine -2 mjeseca

Revizija aloartoplastike lijevog kuka, odstranjenje fistule 09/2011. godine -15 dana
 Odstranjenje inficirane endoproteze lijevog kuka 09/2011. godine -1 mjesec

Ugradnja endoproteze lijevog kuka 11/2011. godine -1 mjesec

Ukupno: 8 mjeseci srednjih intenziteta bolova

Bolovi blagog intenziteta:

Aloarthroplastica desnog kuka 2006. godine -14 dana
 Aloarthroplastica lijevog kuka 02/2008. godine -14 dana
 Revizija aloartoplastike lijevog kuka 11/2008. godine -2 mjeseca
 Revizija aloartoplastike desnog kuka 02//2011. godine -2 mjeseca
 Revizija aloartoplastike lijevog kuka 08/2011. godine -2 mjeseca
 Revizija aloartoplastike lijevog kuka, odstranjenje fistule 09/2011. godine -1 mjesec
 Odstranjenje inficirane endoproteze lijevog kuka 09/2011. godine -0 dana (dani bolovi jakog i srednjeg intenziteta do ugradnje totalne endoproteze lijevog kuka)
 Ugradnja endoproteze lijevog kuka 11/2011. godine -1 mjesec
 Ukupno: 9 mjeseci blagih intenziteta bolova

Tuđa njega i pomoć:

Pacijentici Gordani Begić bila je potrebna nestručna pomoć u trajanju od 2 sata dnevno kroz 8 tjedna, a zatim kroz 4 tjedna još po 1 sat dnevno nakon svake operacije i reoperacije kuka. Pomoć se sastojala u obavljanju svakodnevnih poslova, higijene, odlazaka na kontrolne preglede, kućanske poslove, te kao pratnja na fizikalne terapije koje je provodila po preporukama.

27.4.U očitovanju od 17. ožujka 2025. vještak Vjekoslav Wertheimer navodi da odgovora na pritužbu tuženika. Neadekvatan odabir endoproteze" je naveden zbog displastičnih (nedovoljno razvijenih i sa neadekvatnom „zalihom" kosti) zglobnih čašica -acetbuluma, gdje se ugradnja „ljuskastih" endoproteza ne preporučuje. Na primjedbu da vještak ne razlikuje endoproteze ugrađene u lijevi i desni kuk nema se namjeru očitovati. Uvid u RTG snimke pacijentice imao je u sudskom spisu kroz vještačenje od 23.05.2023. gdje su iste slike umetnute, a dostupne kroz „e-komunikaciju". Tako da i ovaj zao komentar „odokativno" i paušalno, odbacuje i smatra vrijeđanjem. I dalje je činjenica da „ljuskaste" endoproteze treba izbjegavati kod displastičnih kukova. Najbolje toj činjenici u prilog govori da je desni kuk operiran 2006. bio reoperiran već

nakon manje od 5 godina, a lijevi kuk operiran u veljači 2008. reoperiran je nakon 9 mjeseci. Pa čak i prije 20-ak godina podaci iz Registara endoproteza država Europe i ostatka svijeta govore u prilog „preživljenja“ kvalitetnih endoproteza iznad 92% posto u 10 godina. Dobra medicinska praksa je nešto što se uči i dodatno razvija kroz karijeru. Primjer nje je adekvatno postavljanje dijagnoze pacijenta, upisivanje operativnog zahvata i navođenje „stranog materijala“, u ovom slučaju vrsta endoproteze i veličina, kako bi pacijent i ostali liječnici znali reagirati u slučaju komplikacije, prijeloma, razlabavljenja endoproteze itd. Isti ovaj navod je objasnio tijekom ispitivanja na sudu, a kao dokaz da se može zatražiti i uvid u otpusna pisma iz tog vremena iz bilo koje kvalitetne i stručne ortopedske kuće. Na tvrdnju kako nakon svake operacije pacijent dobije otpusno pismo sa upisanim podacima o tipu, proizvođaču i veličini endoproteze, ista ne stoji, moli vidjeti otpusno pismo od 13. veljače 2006., kao primjer. Apsolutno je točno da je pacijentica zapela na tepih i osjetila bolove u operiranom kuku, no kako je i sama pacijentica na sudu izjavila: „nije pala nego je klecnula na tu nogu“. To po njegovom stručnom mišljenju, uistinu predstavlja minornu traumu neadekvatnu za pomak endoproteze ovog tipa. Ista također izjavljuje da je i prije toga ima bolove u desnom kuku. Vještak je pregledao pacijenticu u sudnici na dan sudske rasprave 21. studenog 2024., kada je utvrdio razliku u duljini ekstremiteta. Napominje da pacijentica nosi i ortopedsku postolu s povišenjem od 4 cm, što jasno dokazuje dužinu noge, odnosno njeno skraćenje. Vještak je dugi niz godina specijalista ortopedije, uži specijalista iz područja dječje ortopedije, docent, doktor biomedicinskih znanosti, sveučilišni magistar ortopedije i traumatologije, te da je apsolutno od suda pozvan davati ovakve izjave na temelju svog iskustva i dugogodišnjeg rada, te praćenja i poznavanja svjetske literature i prakse iz istog područja. Vještak je postotak umanjenja životnih aktivnosti procijenio na temelju svog iskustva, dugogodišnjeg rada i medicinske literature. Skraćenje noge da nikada nije bilo navedeno kao greška operatera, i apsolutno se slaže da je skraćenje noge ovog obima moguća komplikacija operativnih zahvata. Opet navodi da implantirana endoproteza u to vrijeme nije imala odobrenje HALMED-a, a za ASR endoprotezu nisu poštovane procedure koje je propisao proizvođač kako je i objašnjeno na sudskoj raspravi. Apsolutno se ne slaže sa konstatacijom da je ocjena bolova, pogotovo srednjih i slabijeg intenziteta pretjerana i smatra ju paušalnom, a ocjena bolova donesena je prema sudskoj praksi i objektivnom znanju vještaka.

27.5. Sud je u cijelosti prihvati nalaz i mišljenje ovog vještaka, kao stručnog i nepristranog, vještak je odgovorio na danu mu zadaću, argumentirano je odgovorio na primjedbe stranaka.

28. Stalni sudski vještak psihijatrijske struke Dragan Lovrović, dr.med. u svom u svom mišljenju navodi da na osnovi proučavanja medicinske dokumentacije priložene u spisu, medicinske dokumentacije u posjedu tužiteljice, te psihijatrijskog pregleda tužiteljice, može zaključiti da se kod tužiteljice radi o slijedećoj dijagnozi: Poremećaj prilagodbe (prolongirana depresivna reakcija). Poremećaj prilagodbe da spada u skupinu psihijatrijskih poremećaja koji se mogu prepoznati ne samo na temelju simptoma i tijeka, nego također na osnovi uzročnih faktora odnosno: izvanrednog stresnog događaja ili značajne životne promjene. Navedeni uzročni faktori dovode do kontinuirano nezadovoljavajućih okolnosti koji rezultiraju poremećaj prilagodbe.

Navedeni poremećaj uvjetovan je stanjima distresa i emocionalnog poremećaja koji obično remete specijalno funkcioniranje i postignuće, a nastaju u razdoblju prilagodbe na značajnu životnu promjenu ili su posljedica stresnog životnog događaja uključujući prisutnost ili mogućnost ozbiljne tjelesne bolesti. Pri riziku od pojave i oblikovanja pojavnih oblika poremećaja prilagodbe individualna predispozicija ili vulnerabilnosti ima određenu ulogu, no usprkos tome to stanje ne bi nastalo bez stresora. Manifestacije su različite i obuhvaćaju depresivna raspoloženja, anksioznost, zabrinutost ili mješavinu toga. Osjećaj nesposobnosti za savladavanje zadataka, planiranje budućnosti, postoji određeni stupanj nesposobnosti i izvršavanju svakidašnjih poslova. Tijekom samih događaja vezanih uz niz operacija oba kuka koje su provedene nad tužiteljicom i neposredno nakon toga, tužiteljica da je trpjela bolove što je u domeni liječnika ortopeda i o tome se on izjasnio. Nadalje, trpjela je i strah, koji se može kvalificirati i kvantificirati. Što se tiče straha tužiteljica je trpjela dvije osnovne vrste straha i to primarni i sekundarni strah. Primarni strah predstavlja neugodni osjećaj koji se javlja i situaciji kada je integritet osobnosti ugrožen. Primarni strah se može kvantificirati i on je ovisan o stupnju opasnosti za osobu, samih okolnosti, a i od karakteristika osobnosti, naravno i o dužini trajanja odnosno dužini izloženosti stresoru. Navedeni primarni strah se može stupnjevat na strah jakog, srednje i slabijeg intenziteta. Sekundarni strah je trajnije emocionalno stanje koje je u vezi s nepovoljnim životnim okolnostima, a manifestira se na različite načine: kao bojazan, nelagodnost strepnja od posljedica nepovoljnog događaja, invalidnosti, ishoda liječenja. Sekundarni strah se u osnovi ne kvantificira.

28.1. Primarni strah da je trajao od saznanja da je nešto krenulo po zlu s operiranim kukom. Početak se može vezati na saznanje da su prisutne komplikacije i kada se mijenja uvjerenje tužiteljice da će s implantiranim umjetnim kukom normalno živjeti i funkcionirati. Jaki intenzitet primarnog straha bio je prisutan neposredno pred svaki operativni zahvat te do pet sati nakon zahvata. Primarni strah srednjeg intenziteta trajao je čitavo vrijeme hospitalizacije u Specijalnoj bolnici dr. Nemec. Po otpustu iz bolnice primarni strah se sveo na razinu slabijeg intenziteta i trajao tjedan dana nakon otpusta. No nakon pregleda i saznanja da mora na svaku reoperaciju ponovno se promijenio u primarni strah srednjeg intenziteta koji je trajao do svakog otpusta iz bolnice. Još tjedan dana nakon otpusta je bio prisutan primarni strah slabijeg intenziteta. Prilikom učestalih operacija 2011. primarni strah slabijeg intenziteta bio je prisutan između svih hospitalizacije u Specijalnoj bolnici dr. Nemec. Nakon posljednje estetske operacije ožiljka nije bilo akutnog remećenja tjelesnog stanja i prošao je osjećaj životne ugroženosti strah mijenja svoju kvantitetu i prelazi u sekundarni strah.

28.2. Sekundarni strah traje od tjedan dana nakon zadnjeg otpusta iz Specijalne bolnice dr. Nemec do danas i očituje se između ostalog i u vidu poremećaja koji je dijagnosticiran kod tužiteljice. Kod tužiteljice razvio se i gore navedeni poremećaj. Pri razvoju navedenog poremećaja svakako treba uzeti u obzir okolnosti i to: osobnost, životna dob, socijalni i radni status. Navedeno je bitno pri sagledavanju visine stresora koji je razlog razvoja psihijatrijskog poremećaja. Psihijatar opisuje poremećaj kao: Depresivno anksiozni, neurotski, a liječnik primarne medicine spominje depresivni

poremećaj. No bitna činjenica je da se psihički poremećaj javio kao reaktivno stanje što opisuje i psihijatar u svom nalazu, a time je zadovoljen stručni kriterij za postavljanje poremećaja prilagodbe. Orijentacijske medicinske tablice koje kvantificiraju invaliditet su upravo orijentacijske i potrebno je uzeti u obzir specifičnosti osobe i njenog okruženja. Činjenica je da je tužiteljica za poremećaj potražila pomoć i to pomoć psihijatra, uzimala je propisanu medikamentoznu terapiju. Usprkos liječenju, poremećaj je i dalje prisutan kod tužiteljice i nije izgledno očekivati da će s dogoditi znatnije promjene, jer su nastupile i određene promjene u strukturi ličnosti. Mijenja svoje ponašanje, ne bavi se aktivnostima koje su je ranije veselile, nepovjerljiva je prema ljudima što je samo po sebi dodatno rastužuje. Spomenute Orijentacijske medicinske tablice za procjenu smanjenja životne aktivnosti za navedeni poremećaj navode smanjenje životne aktivnosti u iznosu od 5%. No kako je riječ o relativnoj mladoj ženi koja je operirala u više navrata kuk, koja perspektivi ima lošiju prognozu što se tiče kukova i pokretljivosti, nego da navedene operacije nisu bile toliko učestale. U invalidskoj je mirovini sa znatno manjim primanjima, nego da radi i sve dodatno navedeno utječe na psihičku stabilnost, mišljenja je vještak da s psihijatrijske strane smanjene životne aktivnosti zbog poremećaja uključujući razinu duševnih patnji koje su kroničnog karaktera i nepodložne korekciji, isto treba kvantificirati s 8%.

28.3. Vještak donosi zaključak da je kod tužiteljice je na osnovu proučavanja medicinske dokumentacije, uvida u spis i psihijatrijskog pregleda ustanovio da je prisutna slijedeća psihijatrijska dijagnoza: Poremećaj prilagodbe (prolongirana depresivna reakcija) F 43.21. Sa psihijatrijske strane tužiteljica je pretrpjela povredu prava osobnosti i to po osnovi straha i po osnovi smanjenja životne aktivnosti. Primarni strah jakog intenziteta: Neposredno prije svakog operativnog zahvata i do pet sati nakon zahvata. Primarni strah srednjeg intenziteta: Cijelo vrijeme svake hospitalizacije u Specijalnoj bolnici dr. Nemec. Primarni strah slabijeg intenziteta tjedan dana nakon hospitalizacije u Specijalnoj bolnici dr. Nemec 2006., 2008. i čitavo vrijeme između učestalih reoperacija tijekom 2011. i tjedan dana nakon zadnje hospitalizacije u Specijalnoj bolnici dr. Nemec. Sekundarni strah koji se nastavio na primarni strah i traje do danas, a sastavni je dio razvijenog psihičkog poremećaja koji je gore naveden. Poremećaj je prešao u kroničnu formu, terapijske mjere koje se primjenjuju održavaju poremećaj na kronificiranom nivou i nije izgledno da dođe do poboljšanja. Smanjenje ukupni životnih aktivnosti tužiteljice iznosi 8%.

28.4. Na nalaz vještaka primjedbe je imao tuženik, a tužiteljica nije imala primjedbe. Vještak se očitovao 1. ožujka 2018. na primjedbe tuženika. Navodi da u cijelosti ostaje pri nalazu i mišljenju. Strah i psihičke patnje da su subjektivna kategorija i da je potrebno razmotriti svaku osobu individualno. Pri izradi nalaza i mišljenja uzeo da je u obzir relevantnu medicinsku dokumentaciju uloženu u sudski spis. Psihijatrijski pregled u svrhu vještačenja da je obavljen po pravilima struke i procjenjuje da se objektivno psihičko stajanje, a ne subjektivni navodi tužiteljice. U nalaz i mišljenju da je detaljno specificiran strah vezan uz operativne zahvate, kako po kvantitetu, kvalitetu, tako i po trajanju. Taksativno da je navedeno trajanje primarnog straha uz njegovu

kvantifikaciju, te trajanje sekundarnog straha. Na osnovi dostupnih podataka da nije moguće detaljnije specificirati strah po svim njegovim osobinama za svaki pojedini operativni zahvat, jer da se za navedeno ne posjeduje detaljna medicinska dokumentacija koja bi ukazivala na psihijatrijski status tužiteljice. Reoperacijski razlozi i porijeklo ugradbenog materijala da su elementi koji nemaju utjecaja na strah, već da se strah vezuje na samu činjenicu da se provodi operacijski zahvat. Vrsta operacija, promijenjene vrste proteza i njihovo procjenjivanje da nije u domeni vještaka psihijatra. Vještak određuje kvalitete straha. Riječ da je o osobi koja prije navedenih događaja nije imala psihijatrijski poremećaj. Smetnje da bi kod većine osobe prouzročile strah, a sam poremećaj prilagodbe koji je prisutan kod tužiteljice javlja da se zbog izloženosti psihičkim traumama i njihovim posljedicama na život tužiteljice koje su takvog nivoa da bi kod gotovo svih osoba uzrokovale sličan poremećaj. Uzimajući u obzir, da zbog individualne razlike u mehanizmima prilagodbe za nošenje sa stresnim situacijama postoje razlike u vulnerabilnosti osoba, razmatrao da je specifičnosti posljedica kod tužiteljice. Naime, za nastanak navedenog poremećaja da je potrebno izlaganje stresu koji bi kod većine ljudi izazvao poremećaj psihičke ravnoteže. Izloženost opetovanim operativnim zahvatima i nošenje s invalidnošću, u ovom slučaju da predstavlja razinu stresa koji zadovoljava navedeni kriterij. Razmatranje svakog pojedinog zahvata s psihijatrijske strane, na način kako se to u podnesku tuženik traži i očekuje, da nije u kompetenciji vještaka psihijatra. Psihijatar da ne može procjenjivati stanje kuka prije i poslije operacije. Prvoj operaciji tužiteljica da je pristupila u dobroj vjeri i platila je operativni zahvat jer je očekivala poboljšanje svog zdravstvenog stanja. Ortopedski status prije i poslije navedenih zahvata da su detaljno objašnjeni u vještačenju vještaka ortopeda no usprkos osnovnoj medicinskoj izobrazbi i važećim znanjima iz ortopedije da se ne može upuštati u navedeno što implicira podnesak tuženika. Da ne postoji nikakva medicinska dokumentacija koja upućuje na to da je kod tužiteljice prije liječenja kod tuženika postojao bilo kakav psihijatrijski poremećaj i liječenje, pa tako ni psihijatrijski poremećaji vezani uz nedvojbeno ortopedske smetnje u kukovima koje bi bile prisutne prije početka liječenja kod 1. tuženika. Navedene smetnje kukova da su razlog zbog kojih je došla na liječenje. Sadašnji psihijatrijski poremećaj nedvojbeno da je povezan s ortopedskim liječenjem i ne povezuje ga se nekim drugim uzrokom. U nalazu i mišljenju da je detaljno objašnjeno zbog čega je mišljenja da je invaliditet po ovom osnovu 8% (Orijentacijske medicinske tablice za procjenu smanjenja životne aktivnosti za navedeni poremećaj da navode smanjene životne aktivnosti od 5%). Kako je riječ o relativno mladoj ženi koja je operirala u više navrata kuk, koja u perspektivi ima lošiju prognozu što se tiče kukova i pokretljivosti nego da navedene operacije nisu bile toliko učestale, u invalidskoj da je mirovini sa znatno manjim primanjima nego da radi i sve dodatno navedeno da utječe na psihičku stabilnost, pa zbog svega toga, a uključujući razinu duševnih patnji koje su kroničnog karaktera i ne podložne korekciji isto treba kvantificirati sa 8%.

28.5. Na nalaz vještaka psihijatra imao je primjedbe i ranije 2. tuženik, pa je vještak na ročištu održanom 10. travnja 2019. dao i usmeni nalaz, te je naveo da ostaje u cijelosti kod već do sada danog nalaza i mišljenja. U odnosu na primjedbu da je koristio dokumentaciju koja nije u spisu, dogovara da je vidljivo da se računi koji se odnose na preglede, a nakon kojih je sačinjena dokumentacija nalaze u spisu. Ukoliko bi se isključila ta medicinska dokumentacija nalaz se ne bi promijenio. Inače da je koristio tu dokumentaciju jer je smatrao da je tužiteljica učinila sve što je mogla da smanji nastale

psihičke smetnje. Što se tiče primjedbe da se nije psihičko stanje procijenilo nakon svake operacije na kojoj je bila tužiteljica, odgovara da nije moguće prema sjećanju tužiteljice nakon svake operacije procijeniti kakvo je bilo njeno psihičko stanje, a nije od psihijatra pregledavana nakon svake operacije. Što se tiče primjedbe da nije cijenjeno da li su postojali prijašnji psihički problemi kod tužiteljice zbog urođenog problema odgovara da prema dostupnoj mu dokumentaciji i iskazu same tužiteljice nema dokaza da bi postojali prije operacija psihički problemi. Inače osobe koje se rode sa određenim problemom puno bolje se nose sa istim nego kada se neki problem pojavi kasnije tijekom života. Kada ga se pita da objasni koja je njegova procjena da li je tužiteljica bila zbog prijašnjih zdravstvenih problema otporna na nastalu dijagnozu, odgovara da kao što je već rekao smatra da je bila otpornija obzirom da se radilo o urođenom problemu kojeg je imala od ranije, a s druge strane misli da je manje otporna obzirom da je od operacija očekivala poboljšanje, pa bi rekao da je ustvari prosječna osoba, odnosno kod većine osoba bi ovakve smetnje uzrokovale iste posljedice. Tužiteljica da je kako je već naveo prosječna osoba i nije imala ništa izvan prosjeka što bi utjecalo na posljedice koje su nastale uslijed operacija. Tužiteljica se inače bila naučila nositi sa svojim hendikepom pa je se s te strane može smatrati otpornijom na sada nastali problem, a s druge strane od operacije je očekivala poboljšanje svojih životnih okolnosti, smatrala je da će joj život biti kvalitetnijim da će se moći baviti nekim aktivnostima kojima se ranije mogla baviti, pa je s te strane razočaranje veće. Prva medicinska dokumentacija koja se odnosi na psihijatrijski poremećaj je iz 2010., on je imao na raspolaganju zdravstveni karton iz perioda od 2008. pa nadalje. Prije tog perioda (2008.) nije utvrđivao da li je postojao bilo kakav psihički problem ili medicinska dokumentacija prije tog perioda.

28.6 U dopunskom nalazu i mišljenju sa zadaćom da dopune iskaže kada je tužiteljici završeno liječenje odnosno kada joj se zdravstveno stanje stabiliziralo nakon izvedenih operacija, a u odnosu na utužene oblike imovinske i neimovinske štete ovaj vještak daje mišljenje da na osnovu medicinske dokumentacije može zaključiti da je kod tužiteljice došlo do dijagnoze poremećaj prilagodbe (prolongirana depresivna reakcija). S psihijatrijske strane tužiteljica da je s psihičke strane razvila navedeni poremećaj kao posljedica stresa i tjelesnih smetnji koje su nastupile u nizu operacija zbog kojih je i pokrenut predmetni postupak. Psihijatrijsko liječenje koje je posljedica kaskade događaja da nije završilo i biti će potrebno provoditi ga kontinuirano. Poremećaj da je trajan odnosno kroničan, uz povremene oscilacije, ali bez mogućnosti potpunog izlječenja.

28.7. U očitovanju od 25. siječnja 2022. vještak navodi da na pitanje iz naloga suda je li se tužiteljici stanje stabilizirao odgovorio je na način da je mišljenja kako je stanje trajno poremećeno i to na način da je prisutna psihijatrijska dijagnoza koja je postavljena po pravilima struke i koja je posljedica ukupnog kolopleta vezanih uz kaskadu događaja koji su uslijedili nakon primarne operacije kuka zbog čega je tužiteljica i pokrenula predmetni postupak. Poremećaj je trajan, nema mogućnosti potpunog izlječenja, kao posljedica poremećaja vulnerabilnija je na dodatne stresore, osobito vezano uz pogoršanje stanja kuka. Na ključno pitanje kada je definitivno takvo

stanje nastupilo i s kojim je trenutkom ono postalo trajno odgovora nema kao što odgovora nema o tome kakve su psihičke posljedice nakon pojedinih operacija i u kakvoj su relaciji pojedine operacije sa sadašnjim stanjem, svaka ponaosob. Zapravo, na to pitanje je odgovorio u vještačenju od 5. studenog 2017.g. Citiram: „Primarni strah jakog intenziteta: Neposredno prije svakog operativnog zahvata i do pet sati nakon zahvata. Primarni strah srednjeg intenziteta: Cijelo vrijeme svake hospitalizacije u Specijalnoj bolnici dr. Nemec. Primarni strah slabijeg intenziteta tjedan dana nakon hospitalizacija u Specijalnoj bolnici dr. Nemec 2006.g. 2008.g. i čitavo vrijeme između učestalih reoperacija tijekom 2011.g. i tjedan dana nakon zadnje hospitalizacije u Specijalnoj bolnici dr. Nemec. Sekundarni strah koji se nastavio na primarni strah i traje do danas, a sastavni je dio razvijenog psihičkog poremećaja koji je gore naveden.“ Da dodatno pojasni: Od 2011. na ovamo stanje se stabiliziralo na kroničnom nivou i sve posljedice podliježu pod dijagnozu poremećaja prilagode za što se izjasnio da smanjenje ukupnih životnih aktivnosti tužiteljice iznosi 8 %. Povremena remećenja psihičke ravnoteže zbog stresora ne mogu se dodatno kvantificirati u smislu odštetnog zahtijeva već podliježu navedenom smanjenju životnih aktivnosti. Na pitanje „kakve su psihičke posljedice nakon pojedinih operacija i u kakvoj su relaciji pojedine operacije sa sadašnjim stanjem, svaka ponaosob“ ne može se dati decidirani odgovor za svaku operaciju ponaosob osim trajanja straha kako je već ranije navedeno. Naime, medicinska dokumentacija o psihičkom stanju tužiteljice je nedostatna, a na osnovi njenog sjećanja i doživljaja toliko detaljno se nemoguće izjasniti. Za toliko detaljno mišljenje nužno bi bilo da postoji psihijatrijska medicinska dokumentacija vezano uz svaki operativni zahvat.

28. Sud je nalaz vještaka psihijatra također u cijelosti prihvatio. Smatra da je sačinjen stručno, nepristrano, da je vještak detaljno obrazložili svoj nalaz i argumentirano odgovorio na primjedbe stranaka.

29. Stalni sudski vještak dipl.oec. Bibica Milat u svom nalazu i mišljenju navodi da sukladno postavljenom zadatku, utvrđuje visinu izgubljene zarade tužiteljice zbog razlike u plaći kako slijedi:

- za period obračuna 2. mj.2008. do 9. mj. 2010.

- razlika između prosječne plaće za tužiteljici i isplaćenog iznosa naknade od HZZO u razdoblju od 2. mj. 2008. do zaključno 9. mj. 2010. kao razliku prosječne plaće tužiteljice od 3.755,56 kn i isplate za bolovanje od HZZO u ukupnom iznosu od 3.936,80 kn prema dospijećima iz Tabele 3.

Vještak je utvrdio pripadajuće razlike neto plaće za isplatu tužiteljici za one mjesece u kojima je pripadajuća neto plaća, po kriteriju prosječne neto plaće veća od primljene naknade za bolovanje od strane HZZO.

- za razdoblje od 12. mj. 2010. do 6. mj. 2028.
- sukladno zadatku suda vještak utvrđuje za period obračuna od odlaska u invalidsku mirovinu do odlaska u starosnu mirovinu sukladno zakonu, pripadaju

razliku plaće – naknadu štete – razliku u primanjima između prosječne neto plaće tužiteljici od 3.755,56 kn i invalidske mirovine od 1.358,16 kn = 2.397,40 kn mjesečne razlike u korist tužiteljice, za ukupno 18 godina i 7 mjeseci = 2223 mjeseca * 2.397,40 kn = 534.620,20 kn neto isplate po mjesecima, do zaključno 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec.

- ukupno naknada štete tužiteljici zbog prijevremenog umirovljenja u ukupnom iznosu od 538.557,00 kn.

Za sve ostale izračune vještaku da su potrebni dodatni dokazi tužiteljice.

29.1. Na nalaz vještaka primjedbe je imala tužiteljica, pa se vještakinja očitovala 2. srpnja 2018. Navodi da je u nalazu detaljno obrazložila metodologiju izračuna, primjedbe u vezi izračuna sadašnje vrijednosti budućih novčanih primitaka – izgubljena zarada tužiteljice u razdoblju od veljače 2008. do lipnja 2028. – vještak da je izgubljenu zaradu utvrdio u ukupnom nominalnom iznosu od 538.557,00 kn. Sadašnju vrijednost budućih utvrđenih nominalnih mjesečnih iznosa vještak da nije izračunavao jer da nije niti postavljeno vještaku u zadatku suda. Prigovarao je nalazu i tuženik, te ponovno tužiteljica u podnesku od 23. kolovoza 2018. Vještak se 25. rujna 2018. očituje na primjedbe tužiteljice i 1. tuženika. U očitovanju za period od prosinca 2010. do lipnja 2028. da je analitički prikaz obračunatih razlika za isplatu tužiteljice (Tabela 4) u ukupnom iznosu od 505.851,40 kn (za ukupno 211 mjeseci obračuna). Ujedno da se ispričava za grešku koja je u vještačkom nalazu za isti period utvrđena za ukupno 223 mjeseca i u ukupnom iznosu od 534.620,20 kn str. 6 i 7 nalaza od 4. lipnja 2018. Navodi da izgubljena zarada tužiteljice u razdoblju od veljače 2008. do rujna 2010. iznosi 3.936,80 kn, izgubljena zarada tužiteljice u razdoblju od prosinca 2010. do lipnja 2028. da iznosi 505.851,40 kn, a ukupno razdoblje od veljače 2008. do lipnja 2028. iznosi 509.788,20 kn po mjesecima i dospijecima iz Tabela 3 i 4. Na ročištu od 10. travnja 2019. Navodi da je koristila dokumentaciju – obračunske liste poslodavca osiguratelja Bassler osiguranje Zagreb, zatim da je obračunske liste vještak detaljno analizirao u Tabeli 1-1, 1-2, 1-3 i 1-4, utvrdio parametre izvršenog obračuna za tužiteljicu za period od 2007. do 2010., te utvrdio iznos isplaćenog bolovanja na teret HZZO-a, te neto iznos isplate tužiteljici. Izvršio da je i nove izračune plaća za tužiteljicu bez iznosa stimulacije i otpremnine (Tabela 2-1, 2-2-, 2-3 i 2-4). Vještak da je izračun razlike plaća tužiteljice (Tabela 3 i 4) izvršio temeljem dokaza a- isplatnih/obračunskih lista koje prileže spisu. Navela je u svom iskazu da se koristila dokumentacijom koja joj je bila na raspolaganju u spisu, a njoj da je bila dovoljna da bi mogla izvršiti izračune kakve je sačinila. Da li postoji kakva druga dokumentacija sa drugim podacima ne zna, a ona da ne procjenjuje valjanost postojeće dokumentacije.

29.2. Vještakinji Bibici Milat naloženo je rješenjem od 19. rujna 2025. da dopuni vještačenje, tj. da obuhvati izgubljenu dobit (nalaz od 4. lipnja 2018., 2. srpnja 2018.) do datuma sastava dopunjenog nalaza i mišljenja, kao i za razdoblje do lipnja 2028. na način da izračuna sadašnju vrijednost budućih utvrđenih nominalnih mjesečnih iznosa. Ona u nalazu i mišljenju od 9. listopada 2025. navodi da je u vještačkom nalazu i dopunama utvrdila pripadajuće iznose za tužiteljicu kako slijedi:

Dosadašnje vještačenje:-za razdoblje od 02.mj.2008.g. do 09.mj.2010.g. pripadajući iznos u ukupnom iznosu od 3.936,80 kn, odnosno 522,47 EUR-a po tečaju konverzije a` 7,53450 (Tabela 3 i Tabela 3D), a koji iznos predstavlja razliku obračunate prosječne

plaće tužiteljice od 3.755,56 kn i isplate za bolovanje od HZZO u ukupnom iznosu od 3.936,80 kn prema dospijecima iz Tabele 3. Vještak je utvrdio pripadajuće razlike neto plaće za isplatu tužiteljici za one mjesece u kojima je pripadajuća neto plaća, po kriteriju prosječne neto plaće veća od primljene naknade za bolovanje od strane HZZO.

Iz izvršenog uvida u dokumentaciju u spisu, a kako je to već prethodno navedeno tužiteljica je na dan umirovljenja 20.11.2010.g. po izračunu vještaka imala ukupno 46 godina, 11 mjeseci i 16 dana.

Danom pokretanja tužbe dne 31.12.2013.g. sukladno Zakonu o mirovinskom osiguranju NN 157/2013 od 24.12.2013.g.-čl.180-tužiteljica je rođena 04.01.1964.g. te uvjete starosne mirovine zadovoljava u 2028.g.-64 godine i 6 mjeseci života-za razdoblje od 12.mj.2010.g. do 6.mj.2028.g. sukladno zadatku Suda vještak utvrđuje za isti period razliku u primanjima između prosječne neto plaće tužiteljici od 3.755,56 kn i invalidske mirovine od 1.358,16 kn =2.397,40 kn mjesečne razlike u korist tužiteljice., za ukupno 17 godina i 7 mjeseci=211 mjeseca*2.397,40 kn=505.851,40 kn, odnosno 67.138,09 EUR-a (Tabela 4 i Tabela 4D), neto isplate po mjesecima, do zaključno 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec

1.2.Izračun izgubljene zarade tužitelja za razdoblje od odlaska u invalidsku mirovinu do odlaska u starosnu mirovinu (Tabela 5D)

Sukladno nalogu Suda vještak vrši izračun sadašnje vrijednosti izgubljene zarade tužiteljice za period od umirovljenja do ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu, odnosno 12.mj.2010.g. do 06.mj.2028.g. uzimajući u izračun slijedeće parametre:

-utvrđeni mjesečni iznos izgubljene zarade tužiteljice u iznosu od 2.397,40 kn, odnosno 318,19 EUR-a

-svođenje na početni dan dospijeca dne 10.01.2011.g. za sve rate do zaključno 10.07.2028.g.

-diskontna stopa obračuna 3% godišnje, temeljena na podacima Državnog zavoda za statistiku-prosječne godišnje stope inflacije u razdoblju 2011.g. do 2024.g. $43/14=3,07$, zaokruženo 3% godišnje za isti period obračuna (Prilog 1)

-sadašnja vrijednost izgubljene zarade iznosi 52.254,05 EUR (Tabela 5D).

Mišljenje :Sukladno postavljenom zadatku, vještak je izračunao sadašnju vrijednost izgubljene zarade tužiteljice za period od umirovljenja do ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu, odnosno 12.mj.2010.g. do 06.mj.2028.g. od 67.138,09 EUR-a ($211*318,19$ EUR), sadašnja vrijednost iznosi 52.254,05 EUR uz primjenu diskontne stope od 3,00% godišnje.

29.3.Saslušana je vještakinja na ročištu održanom dana 12. svibnja 2026. pa navodi da ustraje u cijelosti kod svog nalaza te dodatno pojašnjava da je koristila kao što je

već rekla dostavljene obračune plaća od poslodavca tužiteljice, a isto je uspoređivala sa rješenjem o umirovljenju tužiteljice i iznosom koji je bio u rješenju naveden kao visina mirovine koja pripada tužiteljici, a to je navela i u nalazu i mišljenju. Druge podatke nije koristila, odnosno dokumentaciju za koju joj je bilo navedeno da je ne koristi, da nije bilo tih rješenja o umirovljenju ne bih imala temelja za sačiniti obračun. Tabele 1.1. i 1.2. su vezane za analizu isplatnih lista, u tabeli 3 su utvrđene razlike po mjesecima.

29.4. Sud je prihvatio i nalaz vještaka financijske struke u cijelosti kao stručan i nepristran, te argumentiran.

30. Preostalu dokumentaciju sud nije posebno razmatrao, budući nije odlučna za ishod ovog postupka, nalaz vještaka kojeg je izvan sudskog postupka pribavila tužiteljica sud nije također cijenio jer nije bilo suglasnosti tuženog da se isti koristi.

31. Po provedenom dokaznom postupku je utvrđeno da je tužiteljica imala ukupno devet operacija na desnom i lijevom kuku, koje su sve izvedene od tuženika. Proizlazi da je prva operacija na desnom kuku bila 13. veljače 2006. i tada da je ugrađena tužiteljici proteza – implantat drugog proizvođača, a ne ranijeg 2. tuženika. Ovu operaciju je tužiteljica u cijelosti platila. Druga operacija desnog kuka je bila 14. veljače 2011., tada je tužiteljici ugrađen također implantat drugog proizvođača. Razlog druge operacije je bio pomak odnosno razlabavljenje proteze uzrokovane upravo zbog materijala od kojeg je sačinjena, tj. ovaj implantat je bio tzv. metal na metal. Na lijevom kuku je prva operacija tužiteljici bila 26. veljače 2008. i tada joj je ugrađena proteza – implantat ranijeg 2. tuženika. Tu operaciju je tužiteljica u cijelosti platila. Te iste godine imala je i drugu operaciju lijevog kuka 25. studenog 2008. kojoj je uzrok bio razlabavljenje proteze tj. pomak. I tada je tužiteljici ugrađen implantat ranije 2. tuženika, ali druge dimenzije. Treća operacija lijevog kuka je bila tužiteljici 22. kolovoza 2011., tada nije ugrađen proizvod 2. tuženika. Nakon toga su uslijedile još dvije operacije lijevog kuka 21. rujna 2011. i 26. rujna 2011., koje su bile uzrokovane komplikacijom nastalom nakon treće operacije. Uslijedila je slijedeća operacija 29. studenog 2011. kada je tužiteljici ugrađena proteza – implantat proizvođača koji nije 2. tuženik, tj. sporna proteza. Na lijevom kuku tužiteljica je imala i operaciju 3. svibnja 2012. iz estetskih razloga, odnosno umanjavanja nastalog ožiljka.

32. Stalni sudski vještaci Marinko Erceg i Vjekoslav Wertheimer, u bitnome zaključuju da je tuženi ispravno izveo operacije, ali je on odlučio ugraditi implantante-endoproteze tužiteljici koji nisu imali očekivane rezultate kakve je prikazivao da će imati, dapače utjecali su negativno na zdravlje pacijenata, pa i tužiteljice. U konačnici su oba prva ugrađena implantanta povučena sa tržišta od samih proizvođača. Vještak Vjekoslav Wertheimer obrazlaže i da je tuženi odabrao neprimjerenu endoprotezu obzirom na raniju dijagnozu tužiteljice, te očito i neprimjerenu dimenziju. Na isto ukazuje i vještak Marinko Erceg kada ukazuje da je predmetni implantant bilo teže ugraditi u lijevi kuk zbog plitkog i nepravilnog oblika koštanog acetabuluma, što da je moglo utjecati na mehaničku stabilnost metalnog implantanta. Ukazuju vještaci i na nedostatak postupanja po uputama proizvođača kada se otkrilo da endoproteze imaju negativne učinke. Nije tuženik proveo laboratorijske pretrage koje su bile preporučene da bi se utvrdilo da li dolazi do ispuštanja iona kroma i kobalta u organizam. Da je dolazilo do

ispuštanja iona proizlazi i po mišljenju vještaka Marinka Ercega koji objašnjava npr. zbog čega je to zaključio na operiranom desnom kuku. U bitnome posljedice su prvenstveno bile da je došlo do razlablavljenja kukova i morale su se raditi reoperacije. Da nije bilo prvih operacija ne bi bilo ni ovih kasnijih u tako kratkom periodu nakon prvih. Naime, ove endoproteze su trebale imati znatno duži vijek trajanja nego je to bilo kod tužiteljice i nisu trebale izazvati bolove. Osim naprijed navedenog u ovom postupku je utvrđeno da je tuženi ugradio jednu endoprotezu tužiteljici u vrijeme kada još nije bila izdana dozvola za njenu ugradnju u Republici Hrvatskoj, a ona to nije znala i niti pristala na to, nije imala saznanja koje su joj endoproteze ugrađene, nedvojbeno je utvrđeno da u njenoj liječničkoj dokumentaciji nedostaje dio podataka o vrsti ugrađenih endoproteza, nepravovremeno je dobila informaciju da postoji problem sa njoj ugrađenim endoprotezama, nije dobila informaciju da je moguće da se reoperira i drugoj medicinskoj ustanovi. Sva ta saznanja su utjecala na tužiteljicu, u konačnici izazvala nepovjerenje, nesigurnost, razočaranje, utjecala su na njeno liječenje. Tužiteljica, kako je već ranije zaključeno, da je znala za mogućnost komplikacija, moguće ne bi pristala na operacije sa endoprotezama koje joj je ugradio tuženi, pa ne bi trpjela posljedice koje je trpjela, a bez obzira na činjenicu što su joj operacije bile opravdano preporučene. Nisu bile nužne. Prema nalazu vještaka Vjekoslava Wertheimera proizlazi i da je nepravovremeno obavješćavanje pacijenta o problemima sa ugrađenim endoprotezama moglo imati utjecaj na liječenje, jer bi bile ranije učinjene reoperacija pa možda bile manje posljedice i komplikacije koje su nastale.

33. Odgovornost tuženika, osim zbog povrede prava pacijenata se temelji i na odredbi čl. 1076 st.2 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 – dalje ZOO-a) koja određuje da se uzima da je proizvođač osoba koja je uvezla proizvod radi prodaje ili bilo kojeg drugog oblika stavljanja proizvoda u promet i da odgovora solidarno s osobama navedenim u st. 1 ovog članka. St. 3 nadalje glasi da ako nije moguće utvrditi tko je proizvođač, da se smatra svaka osoba koja proizvod stavlja u promet, osim ako ta osoba u razumnom roku ne obavijesti oštećenika osobi od koje nabavlja proizvod, u st. 4 odredbe propisuje da se odredba iz st.3 primjenjuje kad se ne može utvrditi tko je uvezao proizvod, pa i onda ako su ime, tvrtka ili naziv proizvođača navedeni na proizvodu. Ovdje tuženi sigurno nije pravovremeno obavijestio tužiteljicu o proizvođaču, jer se tek u ovom postupku utvrdilo u koji kuk joj je ugrađena endoproteza kojeg proizvođača. Ugrađena joj je proteza i proizvođača koji nije bio stranka u ovom postupku, za kojeg uopće nije znala do ovog postupka.

34. Za odlučivanje o prigovoru zastare po ocjeni ovog suda nije odlučno kada je tužiteljici završeno liječenje poslije svake operacije jer nije operacijama počinjena liječnička greška, niti je zbog samih operacija njoj nastala šteta. One su samo posljedica štete koja je nastala zbog ugradnje imlantanta-endoproteze koja joj je uzrokovala razlablavljenje kukova. Nakon operacija počinju se u narednom periodu događati procesi koji uzrokuju štetu, tj. ona trpi bolove, strah, zabrinutost, smanjenje životnih aktivnosti, potrebna joj je i nadalje tuđa pomoć i njega. Zbog toga ovaj sud smatra da njoj zastara može početi teći u ovom postupku spram tuženika tek po okončanju liječenja po zadnjoj operaciji koju je izveo tužiteljici, a zadnja operacija joj je bila u ožujku 2012 (revizija kuka). Liječenje je poslije zadnje završeno nakon proteka

roka od 4 mjeseca. Tužbu je podnijela 30. prosinca 2013., dakle unutar zastarnog roka od tri godine koji je propisan za naknadu štete.

35. Tužiteljica je pretrpila posljedice koje su u nalazima konstatirali stalni sudski vještaci. Istima je povrijeđeno pravo osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje, a čime joj je nastala neimovinska šteta (čl. 19 st. 2 u svezi čl. 1046 ZOO-a. Utvrđena težina posljedica i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade, za neimovinsku štetu, sukladno čl. 1100 st. 1 ZOO-a u jednom iznosu pravične novčane naknade za sve oblike neimovinske štete. Sud smatra da tužiteljici pripada naknada koja se odnosi i za prve operacije na kukovima jer nije od tuženika bila upozorena na moguće negativne posljedice, pa prvenstveno nije mogla donijeti valjanu odluku da li pristaje na mogućnost nastanka istih.

36. Sud je utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi i podnescima kojima precizira tužbeni zahtjev i to fizičke bolove, strah, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti, naruženje.

37. Tužiteljica je pretrpila fizičke bolove. Vještak ortoped Marinko Erceg je mišljenja da je pretrpila jakih bolova poslije svake operacije po četiri sata, imala da je bolove srednje jakosti po mjesec dana poslije svake operacije, te po mjesec dana bolove slabije jakosti. Ove slabe joj ne priznaje na zadnjoj estetskoj. Vještak Vjekoslav Wertheimer ocjenjuje da je pretrpila ukupno 14 dana jakih bolova, srednjih 8 mjeseci, slabih 9 mjeseci.

37.1. Prema ocjeni suda novčana naknada za pretrpljene bolove bi joj pripadala u visini od 15.000,00 Eur. Sud je odlučujući o ovoj visini uzeo u obzir jačinu i trajanje bolova prema mišljenjima vještaka koje su približno slične, a cijeneći i druge okolnosti tj. nelagodnosti u tijeku liječenja misleći na npr. nošenje štaka, posjećivanje ambulanti i dr.

37.2. Vještak Vjekoslav Wertheimer daje ocjenu smanjenja životnih aktivnosti u visini od 40% koja se odnosi na činjenicu da ima umjetne kukove i posljedice reoperacija. U postupku tuženi nije dokazao da je tužiteljica imala invalidnost prije provedenih operativnih zahvata, a već je objašnjeno da do ugradnje endoproteza i reoperacija, komplikacija ovakvih koje ima tužiteljica moguće ne bi došlo ili na ovaj način da se odlučila ne pristati na zahvate i ugradnje endoproteza koje joj je preporučio tuženi, a koje nisu bile nužne. Tužiteljica je uskraćena u raznim fizičkim aktivnostima, sada se kreće uz pomoć štaka, ne može više voziti, treba joj pomoć oko obavljanja težih kućanskih poslova, teško joj je duže sjediti. Osim procjene vještaka ortopeda smanjenje općih životnih aktivnosti utvrdio je i vještak psihijatrijske struke u visini od 8% jer su posljedice kod tužiteljice s psihičke strane trajne, ona je razvila Poremećaj prilagodbe (prolongirana depresivna reakcija) F 43.21. Za ovaj vid povrede prava osobnosti tužiteljici se dosuđuje iznos od 22.000,00 Eur. Tužiteljici se u ovom postupku ne dosuđuje naknada po osnovi utvrđenog invaliditeta u upravnom postupku. Taj invaliditet je utvrđen zbog činjenice postojanja ugrađenih joj proteza, a ne zbog smanjenja opće životne aktivnosti. One su trebale joj popraviti stanje, da joj bude bolje, da nema bolove ili da su manji.

37.3. Tužiteljica je pretrpjela i strah. Vještak psihijatrijske struke je detaljno opisao jačinu straha koju je ista pretrpjela i to za svaku operaciju, naravno da je strah bio izražen i zabrinutost bila velika obzirom da liječenje nije davalo bolje rezultate, da je bila nesigurna, nije više imala iste životne radosti kao ranije pa sud smatra da joj ima pripasti pravična novčana naknada u visini od 6.000,00 Eur. Sud je pri ocjeni ove povrede prava osobnosti cijenio svakako duljinu, a zatim i jačinu pretrpljenog straha.

37.4. Vještak Vjekoslav Wertheimer navodi da je kod tužiteljice po njegovoj ocjeni došlo do blagog naruženja. Tužiteljica je već ranije imala operaciju na lijevom kuku, pa je dakle već imala ožiljak. Tuženi ju je operirao na lijevom i desnom kuku, jedna operacija je bila i radi smanjenja ožiljka. Ožiljak na kukovima vidi se jedino kad tužiteljica nema odjeću, odnosno kada je u kupaćem ili donjem rublju. Dakle, ti ožiljci nisu stalno vidljivi trećima, već ponekad, pa joj se za ovaj vid povrede zbog ožiljka koji je dobila na kuku koji je bio već od ranije operiran, desnom, dosuđuje iznos od 400,00 eur.

38. Slijedom navedenog sud je utvrdio da bi tužiteljici pripadala ukupno pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti za tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 43.400,00 Eur.

39. Tužiteljica potražuje naknadu na ime tuđe pomoći i njege. Prema nalazu vještaka Marinka Ercega njoj je bila potrebna tuđa pomoć po mjesec dana nakon svake operacije i to tri puta po jedan sat dnevno, dakle za svaku operaciju bilo joj je potrebno 90 sati tuđe pomoći, a za 9, ukupno 810 sati ($(3 \times 30) \times 9 = 810$). Nakon tih prvih mjesec dana bila joj je potrebna i još tuđa pomoć po mjesec dana za operacija i to po dva sata dnevno, dakle za svaku operaciju još 60 sati, a za 9 ukupno 540 sati ($(2 \times 30) \times 9 = 540$) što što je ukupno 1350 sati. Prema ocjeni vještaka Vjekoslava Wertheimera tužiteljici je bila potrebna tuđa nestručna pomoć nakon svake operacije i reoperacije kuka u trajanju od 2 sata dnevno kroz 8 tjedana, dakle tjedno 14 sati, za 8 tjedana, ukupno 112 sati, a za 9 ukupno 1080 ($(2 \times 7 \times 8) \times 9 = 1008$), za 4 operacije je to 448 sati, a zatim kroz 4 tjedna još po 1 sat dnevno, dakle ukupno 28 sati tjedno, a za 9 ukupno 252 sati ($(1 \times 7 \times 4) \times 9 = 252$), za 4 operacije to je 112 sati, što bi značilo ukupno 1260 sati za 9 operacija, a za 4 operacije ukupno 560 sati. Sud je pri donošenju odluke cijenio zaključak vještaka Wertheimera jer je logično da ako je oporavak iza operacije trajao cca 3 mjeseca da toliko traje i tuđa pomoć u oporavku. Kao cijenu sata tuđe pomoći sud je uzeo iznos od 10,00 Eur smatrajući da je to primjerena cijena (ona je uobičajena i prosječna u ovdašnjim prilikama i području na kojem živi tužiteljica, pa čak i viša jer je ovo područje gdje se obavljanje poslova u kućanstvu i pomoći više cijeni zbog potreba turizma)) za sat tuđe nestručne pomoći. Tu cijenu je pomnožio sa brojem sati tuđe pomoći koja je bila potrebna tužiteljici za 4 operacije, za koje ona traži nadoknadu, te je dobiven iznos od 5.600,00 Eur koji se dosuđuje tužiteljici.

40. Tužiteljica potražuje na ime materijalnih troškova iznos od 712,77 Eur za račune koji prileže spisu, za razliku u cijeni implantanta 4.000,00 Eur. Sud smatra da joj pripada pravo na isplatu za račune navedene u točkama 13.-16. obrazloženja ove odluke u ukupnom iznosu od 579,09 Eur, a koji su izdani odnosno nastali troškovi u svrhu obavljanja operacija i nakon izvršenih reoperacija i izravno se mogu povezati kao posljedica istih. Sa preostalim dijelom zahtjeva po toj osnovi se odbija.

41. Tužiteljica nije dokazala u ovom postupku da bi vrijednost ugrađenih joj sada endoproteza bila niža i koliko od onih koje su joj ranije bile ugrađeni, pa ju je valjalo odbiti sa zahtjevom za isplatu iznosa od 4.000,00 Eur koji potražuje na ime razlike u cijeni.

42. Tužiteljica potražuje iznose i na ime izgubljene zarade i to na ime dospelog i budućeg gubitka na zaradi iznos od 52.776,52 Eur za razdoblje od veljače 2008. do lipnja 2028. Sud smatra da joj na ime izgubljene zarade pripada iznos za koji je vještak utvrdio da je imala manja primanja zbog činjenice da je bila na bolovanju u vrijeme dok je bila u radnom odnosu, a koji iznos je od ukupno 522,47 Eur i odnosi se na period od veljače 2008. do rujna 2010., a u kojem je vještak utvrdio da je primala niži iznos na ime naknade za bolovanje od strane HZZO-a od njezine utvrđene prosječne neto plaće. Taj iznos u cijelosti treba platiti tuženik, budući je isti vezan za period neposredno nakon prve i druge operacije lijevog kuka do kada nije umirovljena. Sa dijelom zahtjeva koji se odnosi na izgubljenu zaradu za razdoblje od umirovljenja do ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu tužiteljica se odbija u cijelosti. Ovo stoga što u postupku nije utvrđeno da je u invalidskoj mirovini zbog štete koju je pretrpila od liječenja kod tuženika, tj. da je nesposobnost za rad uzrokovana ugradnjom predmetnih endoproteza. Po stavu ovog suda za utvrđenje uzročno posljedične veze između predmetne štete i nesposobnosti za rad trebalo je provesti vještačenje po vještaku medicine rada, a takav dokazni prijedlog u tijeku ovog postupka nije predložen po tužiteljici. Vještaci ortopedske struke koji su vještačili u ovom postupku nisu se mogli očitovati o ovoj okolnosti koja nije predmet njihove specijalnosti.

43. Dakle, ukupno tužiteljici pripada novčana naknada u iznosu od 50.101,56 Eur tj. na ime neimovinske štete 43.400 Eur, te 6.701,56 Eur za imovinsku štetu. Sa preostalim dijelom zatraženog iznosa do ukupno se odbija kao neosnovano visoko zatraženim.

44. Zatezne kamate na dosuđenu pravičnu novčanu naknadu teku od dana podnošenja tužbe tj. od 30. prosinca 2013., sukladno čl. 1103 ZOO-a, a za izgubljenu zaradu od dana dospijeca po mjesecima u periodu na koji se odnosi, tj. i od dana donošenja presude za dio kako to i traži tužiteljica. Odluka o kamatnoj stopi sukladna je čl. 29. ZOO-a.

45. Odluka o nadoknadi parničnog troška donesena je temeljem odredbe čl. 154 st. 2 i 6 ZPP-a, te je tuženi dužan nadoknaditi parnični trošak tužiteljici. Tužiteljica je uspjela u sporu u omjeru od 16% u dijelu koji se odnosi na visinu, u odnosu na osnov je uspjela 100%, što znači da je tuženik uspio u odnosu na visinu 84%. Od postotka uspjeha u sporu tužiteljice valjalo je oduzeti postotak uspjeha u sporu tuženika. Nakon ovog obračuna proizlazi da se tužiteljici dosuđuje trošak u omjeru od 16% ($116/2=58$; $84/2=42$; $58-42=16$).

46. Trošak tužiteljice odnosi se na zastupanje po punomoćniku iz reda odvjetnika, sukladan je Tarifi HOK-a. Trošak odvjetnika sastoji od troškova za sastav jednog obrazloženog podnesaka od 28.4.2026. u iznosu od 4.714,00 Eur (Tbr.8 toč. 1), za zastupanje na trinaest ročišta u ukupnom iznosu od 61.282,00 Eur (Tbr. 9 toč. 1), za sastav žalbe na presudu u iznosu od 5.892,50 Eur (Tbr. 10 toč.1), sastav dva odgovora

na žalbe u iznosu od 9.428,00 Eur (Tbr 10 toč.6), što je ukupno 81.316,50 EUR, a ovi iznosi uvećani za PDV od 20.329,12 EUR, dakle ukupno 101.645,62 Eur. Sa preostalim dijelom zatraženog parničnog troška tužiteljica se odbija jer je previsoko zatražen obzirom na vrijednost predmeta spora, te nije u skladu s odredbom čl. 164 ZPP-a. Tužiteljica nije određeno navela za koje podneske traži nadoknadu troškova. O zahtjevu za nadoknadu troška za raspravu održanu dana 30. 10.2023. je već sud donio odluku.

46.1. Tužiteljica je imala trošak medicinskih vještačenja i financijskog vještačenje koji joj se dosuđuju prema odredbi čl. 154 st.6 ZPP-a u cijelosti, obzirom je tuženi osporavao i osnov i visinu to su bili nužni troškovi. Troškovi su nastali u vrijeme kad je na snazi bila valuta kuna u Republici Hrvatskoj, i kasnije kada je službena valuta Eur. Sud je tijekom postupka rješenjima odlučivao o visini troška vještačenja. Tužiteljica je snosila za vještačenja medicinske struke 7.000,00 kuna, financijske u iznosu od 5.000,00 kn, ukupno u visini od 12.000,00 kuna, što je 1.592,67 Eur, u ponovljenom postupku imala je troškove od 4.000,00 kn (530,89 Eur) za medicinsko vještačenje, te u valuti Eur za medicinsko 890,00 Eur, za financijsko 427,00 Eur, dakle ukupno 3.440,56 Eur. Imala je i troškove sudskih pristojbi koji su također bili nužni, i to pristojba za tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, za presudu 5.000,00 kn, za sastav žalbe 10.000,00 kn, 2 odgovora na žalbu u iznosu od 2.282,80 kn, što je ukupno 2.957,44 EUR. Ukupan parnični trošak odvjetnika tužiteljice stavljen u omjer sa 16% uspjeha daje iznos od 16.263,29 EUR. Ukupno se tužiteljici dosuđuje iznos od 22.661,29 Eur, a ista se odbija sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troška kao neosnovano visoko zatraženim.

46.2. Zakonska zatezna kamata na dosuđeni trošak sukladna je čl. 151 st. 3 ZPP-a.

U Opatiji 23. srpnja 2026.

S u d a c

Adriana Puž

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

Pun. tužiteljice

Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-0be3c**

Kontrolni broj: **019e4-3c372-a9a9b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.